

คู่มือยุทธวิธีตำรวจ สำหรับครูฝึก

หัวข้อ

- ความปลอดภัยและการรอดพ้นอันตรายของเจ้าหน้าที่ (Officer Safety and Survival (O.S.S.))
- การเข้าตรวจค้นและการปฏิบัติการในอาคาร (Building Entry & Close Quarter Battle (C.Q.B.))
- การหยุดยานพาหนะ และการควบคุมผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร (Vehicle Stop and Occupants Control (V.S.O.C))
- บทบาทหน้าที่ของผู้ประสบเหตุคนแรก (FIRST RESPONDER)
- การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ (V.I.P Protection)

กองบัญชาการการศึกษา

พ.ศ.2561

คำนำ

คู่มือเล่มนี้ กองบัญชาการศึกษา ได้ร่วมกับ ฝ่ายปกครองและการฝึก ในสังกัดกองบังคับการฝึกอบรบตำรวจกลาง ศูนย์ฝึกอบรบตำรวจภูธรภาค 1 - 9 กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ และกองกำกับการ 1 - 9 กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิ จัดทำคู่มือการฝึกยุทธวิธีตำรวจสำหรับครูฝึกหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ เพื่อพัฒนารูปแบบกระบวนการฝึกยุทธวิธีตำรวจให้กับฝ่ายปกครองและการฝึกของหน่วยศึกษาอบรบ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ เป็นมาตรฐานสากล

ขอขอบคุณครู ฝ่ายปกครองและการฝึก และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้ร่วมกันระดมความคิด ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ประสพการณ์ที่เป็นประโยชน์ รวมถึงการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ จนทำให้การจัดทำคู่มือการฝึกยุทธวิธีตำรวจสำหรับครูฝึกสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ซึ่งกองบัญชาการศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการจัดการฝึกอบรบ อันจะส่งผลให้ศูนย์ฝึกอบรบ/หน่วยฝึกอบรมมีคู่มือการฝึกยุทธวิธีตำรวจสำหรับครูฝึกที่เป็นมาตรฐานและรูปแบบเดียวกัน

สำนักการศึกษาและประกันคุณภาพ กองบัญชาการศึกษา

สารบัญ

	หน้า
1. ความปลอดภัยและการรอดพ้นอันตรายของเจ้าหน้าที่ (Officer Safety and Survival (O.S.S.))	1
2. การเข้าตรวจค้นและการปฏิบัติการในอาคาร (Building Entry & Close Quarter Battle (C.Q.B.))	57
3. การหยุดยานพาหนะ และการควบคุมผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร (Vehicle Stop and Occupants Control (V.S.O.C))	91
4. บทบาทหน้าที่ของผู้ประสบเหตุคนแรก (FIRST RESPONDER)	133
5. การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ (V.I.P Protection)	159

คู่มือ ยุทธวิธีตำรวจ

หัวข้อ ความปลอดภัยและการรอดพ้นอันตรายของเจ้าหน้าที่

(Officer Safety and Survival (O.S.S.))

เป้าหมาย

เพื่อให้คำแนะนำพื้นฐานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ เพื่อความปลอดภัยของตำรวจ จะมีการประเมินผลการปฏิบัติของผู้รับการอบรมต่อสถานการณ์จริงที่มีความเสี่ยงสูง การอยู่รอดเป็นปัจจัยสำคัญในสถานการณ์ซึ่งความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่เป็นหลักการใหญ่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียน รู้และสามารถตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น และอธิบาย ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ บอกจุดอ่อน เสนอแนะวิธีการแก้ไขเหตุการณ์ได้
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะและสามารถอธิบายเกี่ยวกับ ยุทธวิธีการรอดพ้นอันตรายของเจ้าหน้าที่ สามารถปฏิบัติภายใต้คำสั่งของครูฝึกได้อย่างถูกต้อง ปลอดภัย
4. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และสามารถอธิบายเกี่ยวกับการใช้อาวุธทางยุทธวิธี ยุทธวิธีการป้องกันตัว และการแก้ปัญหาของเจ้าหน้าที่สามารถนำไปพัฒนาและปรับใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง ปลอดภัย

Instructor Note:

- ให้ครูฝึกสอบถามนักเรียนทุกคนต่อความเข้าใจเป้าหมาย วัตถุประสงค์

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน

1. คู่มือตำรวจ
2. ชาร์ต
3. power point
4. เข็มขัดยุทธวิธี พร้อมอุปกรณ์
5. กระบองยืดขยาย
6. มีดยาง ปืนยาง
7. ผู้แสดง (ครู หรือนักเรียน)

หมายเหตุ

อุปกรณ์การฝึก Red Gun เป็นปืนยางสีแดง เหมาะสำหรับการใช้ฝึก เนื่องจากมีน้ำหนักใกล้เคียงกับอาวุธปืนจริง และไม่เสียหายง่ายเมื่อตกกระแทก ถ้าหน่วยฝึกใดไม่มีอุปกรณ์ดังกล่าวอาจใช้ปืนพลาสติกแทนก็ได้

หัวข้อการฝึกอบรม

1. จุดมุ่งหมาย ความหมาย หลักพื้นฐาน ความจำเป็น
2. การเตรียมร่างกาย จิตใจ และความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่
3. ระดับการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่และอุปกรณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่
4. การยื่นเผชิญเหตุและการเผชิญหน้า - คู่峙กัน
5. การตรวจค้นตัวบุคคล
6. การใช้เครื่องพันธนาการ
7. ยุทธวิธีในการจับกุมคนร้าย
8. การป้องกันตัวด้วยอาวุธที่ไม่ถึงตาย
9. การป้องกันคนร้ายใช้อาวุธมีด
10. การป้องกันคนร้ายแย่งปืนพกจากของพกที่เอว
11. การป้องกันตัวเมื่อคนร้ายจี้ด้วยอาวุธปืน

หัวข้อที่ 1 จุดมุ่งหมาย ความหมาย หลักพื้นฐาน ความจำเป็น

1. รายละเอียดของการฝึก

1. องค์ประกอบการรอดพ้นอันตรายของเจ้าหน้าที่

1.1 ความสมบูรณ์ของร่างกาย (Physical Fitness)

- พละกำลัง และความเข้มแข็ง (ไม่ต้องการออกซิเจน/Anaerobic)
- ความทนทาน (ต้องการออกซิเจน/Aerobic)

1.2 ยุทธวิธี (Tactics)

- ต้องฝึกทักษะต่าง ๆ ทางกายภาพ (Skill)
- การทำงานประสานกัน (Team)
- ฝึกแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ (Scenario)

1.3 อุปกรณ์ (Equipment)

- มีการฝึกการใช้อุปกรณ์ที่นำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่
- อุปกรณ์ที่ใช้ต้องพร้อมในการใช้งาน
- มีความคุ้นเคยกับอุปกรณ์นั้น ๆ
- จะต้องดูแลบำรุงรักษาและใช้งานได้เป็นอย่างดี

1.4 ทักษะในการใช้อาวุธปืน (Firearm Skills)

- ยึดหลักกฎแห่งความปลอดภัยทุกครั้งเมื่อใช้อาวุธปืน
- ศึกษากระบวนการปฏิบัติ และแก้ไขเหตุขัดข้องของปืนที่ใช้
- ฝึกฝนให้เกิดความคุ้นเคย และเกิดความแม่นยำในการยิงอยู่เสมอ
- ฝึกทักษะในการยิงปืนแบบต่าง ๆ

1.5 การปรับสภาพจิตใจ (Mental Conditioning)

- จะต้องเตรียมความพร้อม ตระหนักรู้ว่าการถูกทำร้ายในขณะปฏิบัติหน้าที่นั้น สามารถเกิดได้กับเจ้าหน้าที่ทุกคนรวมทั้งตัวเราด้วย ควรตระหนักรู้และระมัดระวังอยู่เสมอไม่ว่าคนร้ายจะเป็นใคร
- สร้างมโนภาพถึงสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นกับเรา หมายถึง การคิดเหตุการณ์ล่วงหน้าไว้ก่อน และวิธีการแก้ไขเมื่อเกิดเหตุการณ์นั้นขึ้น เช่น ถ้าพบเห็นเหตุการณ์คนทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน ตำรวจจะเข้าไประงับเหตุอย่างไร
- ความเชื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมแบบ “ชนะ” และ “อยู่รอด” จะต้องนึกอยู่เสมอว่าในการออกไปปฏิบัติหน้าที่ทุกครั้งจะต้องอยู่รอดและกลับบ้านอย่างปลอดภัย

2. ความผิดพลาด 10 ประการที่มีผลถึงชีวิตของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เหตุการณ์ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเสียชีวิตในการปฏิบัติหน้าที่หลายเหตุการณ์เป็นอุทาหรณ์และกระตุ้นให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องหันมาพิจารณาทบทวนถึงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงขอเสนอสาเหตุการเสียชีวิตและบาดเจ็บของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้จากการรวบรวมของสำนักงานสอบสวนกลาง ประเทศสหรัฐอเมริกา (เอฟ.บี.ไอ.) มาประยุกต์เพื่อให้อัตราการบาดเจ็บและสูญเสียชีวิตของเจ้าหน้าที่ตำรวจลดน้อยลง

ความผิดพลาด 10 ประการที่เป็นต้นเหตุที่ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องเสียชีวิต ดังนี้

2.1 จิตใจที่เป็นกังวล

ในการออกปฏิบัติหน้าที่ทุกครั้ง ควรต้องตัดความกังวลออกไปจากจิตใจให้หมด ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาทางครอบครัว และปัญหาอื่น ๆ ถ้าอยากมีชีวิตอยู่ต้องละทิ้งปัญหาไว้ที่บ้าน อย่าพกมันใส่สมองออกไปปฏิบัติหน้าที่ด้วยเด็ดขาด เนื่องจากความวิตกกังวลหรือความหมกมุ่นครุ่นคิดแต่ปัญหา จะบั่นทอนประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ และสุขภาพจิตในการระงับภัยให้ลดลง ไม่มีการตื่นตัว หรือส่งผลให้การเตรียมพร้อมลดลง

2.2 เกิดความเบื่อหน่ายในการปฏิบัติหน้าที่

จากสถิติพบว่า กว่า 70 เปอร์เซ็นต์ที่เจ้าหน้าที่ออกปฏิบัติหน้าที่ในสภาวะปกติ แล้วพบเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น ซึ่งทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องใช้อาวุธปืนในการต่อสู้กับคนร้าย เจ้าหน้าที่ไม่ได้มีการเตรียมตัวมาก่อน ดังนั้น ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่จะช่วยให้มีการเตรียมความพร้อมและตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา

นอกจากนี้ผลจากการสำรวจยังพบอีกด้วยว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มาใหม่ ๆ เริ่มทำงานในปีแรก ๆ แม้จะยังไม่มีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ดีเพียงพอ แต่มักจะได้รับความปลอดภัยมากกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่คร่ำหวอดมานาน โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่มานานกว่า 5 ปีขึ้นไป เป็นช่วงระยะเวลาที่มีโอกาสได้รับอันตรายอันเป็นผลมาจากความเบื่อหน่าย ขาดการฝึกอบรมเทคนิคใหม่ๆ และไม่มี ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่นั่นเอง

2.3 พักผ่อนไม่เพียงพอ

ในการออกปฏิบัติหน้าที่ต้องยึดบัญญัติ 3 ข้อ คือ อยู่ในที่อบอุ่น, ไม่เปียกชื้น และอย่าให้ท้องว่าง (Stay Warm, Stay Dry and Stay Fed) บัญญัติทั้ง 3 ข้อนี้จะช่วยให้ประสาทและร่างกายตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ให้สูงขึ้น

ความอ่อนเพลียจากการทำงานหนักหรือพักผ่อนไม่เพียงพอ มีผลต่อร่างกายและอารมณ์ สร้างความกดดันให้แก่เจ้าหน้าที่จนกระทั่งละเลยต่อกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ดังนั้นเมื่อรู้สึกเหนื่อยล้า

จขยดพักจะช่วยให้รู้สึคดีขึ้น เมื่อรู้สึกลัวก็หาอาหารรับประทาน แต่ต้องไม่อิ่มจนเกินไป เพราะนั่นจะทำให้เกิดอาการง่วงนอนติดตามมา หากปฏิบัติได้ดังนี้เมื่อเผชิญกับปัญหาที่สามารถรับมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ จขจำไว้ว่าการเป็น “มืออาชีพ” ต้องรู้ขีดความสามารถของตัวเองและต้องสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2.4 การเลือกใช้ที่กำบัง

จากสถิติพบว่า ในการยิงต่อสู้กับคนร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจถึง 63 เปอร์เซ็นต์ ไม่นิยมใช้ที่กำบัง อาจจะถูกล้าหาญดีแต่ถือว่าการปฏิบัติที่ไม่ฉลาดเอาเสียเลย เมื่อมีการยิงกันเกิดขึ้น อย่าอยู่ในที่เปิดโล่งและอย่าอยู่รวมกลุ่มกัน โดยเฉพาะประตูหรือทางเดิน อย่าหันหลังให้ผู้ต้องสงสัย อย่าโผล่ขึ้นดูคนร้ายจากด้านบนของที่กำบัง แต่จงมองดูจากด้านข้างแทน ในการเคลื่อนตัวเข้าหาคนร้ายจะต้องเข้าทางด้านไม่ถนัดของคนร้าย จะช่วยให้เรามีเวลาในการตอบโต้เนื่องจากคนร้ายจะต้องใช้เวลามากขึ้นในการเี่ยวตัวมายิงในด้านที่ตนเองไม่ถนัด ในการเข้าจับกุมจะต้องมองดูที่มือและอาวุธของคนร้ายตลอดเวลา ต้องเข้าทางด้านหลัง หากเป็นการดักซุ่มจะต้องปล่อยให้คนร้ายเดินผ่านไปเสียก่อน จึงจู่โจมเข้าทางด้านหลัง

2.5 ความกล้าแบบโง่ๆ

ถ้าคุณมีความกระหายอยากที่จะเข้าจู่โจมจับคนร้ายอย่างแรงกล้าเพื่อสร้างวีรกรรมให้เป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูล แต่ยังไม่อยากต้องคลุ้มด้วยธงชาติก็จงระงับความกระหายนั้นเอาไว้ก่อน หยุดดู ฟัง ทบทวนให้รอบคอบ จะช่วยให้มีลมหายใจต่อไปได้ยืนยาวขึ้น จริ่งอยู่การเสียสละและความกล้าหาญถือเป็นคุณสมบัติสำคัญของเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกนาย แต่ต้องเป็นความกล้าหาญที่สมเหตุสมผลและผ่านการไตร่ตรองอย่างรอบคอบแล้ว

2.6 ขาดสัญญาณการรับรู้อันตราย

จากสถิติของ เอฟ.บี.ไอ. พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เสียชีวิตกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ ถูกคนร้ายยิงโดยที่ไม่มีโอกาสชักปืนออกจากซอง เป็นการถูกยิงโดยไม่รู้ตัวหรือกว่าจะรู้ตัวก็สายเกินไป อันเป็นผลมาจากการขาดสัญญาณการรับรู้อันตราย

ในสถานการณ์ที่ดูเหมือนเงียบสงบนั้น อาจเป็นอันตรายซ่อนเร้นอยู่ เพื่อความปลอดภัยจำเป็นต้องเรียนรู้ถึงการใช้ประสาทสัมผัสที่หกหรือลางสังหรณ์ ตลอดไปจนถึงไหวพริบ การสังเกตสิ่งแวดล้อมรอบตัว พฤติกรรมที่ผิดไปจากปกติก็เป็นสิ่งที่ต้องสังเกต เช่น ชายเสื้อที่ดึงลงมาปิดเอวข้างใดข้างหนึ่งหรือปล่อยชายลงมาคลุมอย่างมิดชิด การใส่เสื้อคลุมทั้งที่อากาศร้อน การเอามือแตะบริเวณเอว ตลอดจนถึงการจ้องมองอย่างผิดปกติ

2.7 การละเลยในการสังเกตคู่มือของคนร้าย

หากมองไม่เห็นมือของคนร้ายได้อย่างชัดเจนทั้งสองข้าง ขอให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าคนร้ายมีอาวุธอยู่ในมือ ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับคนร้ายที่มีอาวุธ ด้วยการสั่งให้เอามือออกจากที่ซ่อนช้า ๆ กรณีที่อยู่ในระยะประชิดให้จ้องมองตาของคนร้ายเอาไว้ แวตจะบ่งบอกสิ่งผิดปกติได้เป็นอย่างดี ขณะเดียวกันก็ต้องระวังด้วยว่าคนร้ายอาจจะมีอาวุธที่สามารถจะใช้สังหารคุณได้ทันที

2.8 ลดความระมัดระวังเร็วเกินไป

อีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเสียชีวิต คือ ความชะล่าใจ ลดความระมัดระวังเร็วเกินไป เปิดช่องว่างให้คนร้ายจู่โจมได้โดยไม่อาจจะป้องกันตัวเองหรือตอบโต้ได้ทันในการต่อสู้ แม้ว่าจะยิงคนร้ายล้มลงไปแล้ว ก็คงอย่าประมาท หรือขาดความระมัดระวังในการเคลื่อนที่เข้าหา มีไม่น้อยที่เจ้าหน้าที่ต้องเสียชีวิตเพราะถูกคนร้ายที่ตนยิงจนล้มลงฉวยโอกาสในตอนที่เจ้าหน้าที่เคลื่อนที่เข้าหาถึงสวนออกมา

ต้องเตือนสติตัวเองอยู่เสมอว่าคนร้ายที่แม้จะถูกยิงล้มลงไปแล้วอาจจะตอบโต้ได้เสมอในขณะเดียวกันก็อย่ายอมให้คนร้ายพูดหรือเคลื่อนไหวร่างกายส่วนใดส่วนหนึ่ง จะสั่งคนร้ายให้หันหน้าไปทางอื่นในทิศทางตรงข้ามกับที่เราเคลื่อนที่ จงอย่าเชื่อใจคนร้ายที่ยอมจำนนและวางอาวุธปืน เพราะคนร้ายอาจทำให้ตายใจและฉวยโอกาสในขณะที่เราลดความระมัดระวังลง ใช้อาวุธสำรองที่ซุกซ่อนไว้มาทำร้าย นอกจากนี้ ยังมีคนร้ายระดับมีสมองเป็นจำนวนไม่น้อยมักมีการวาง “ผู้ช่วย” เอาไว้ หากเจ้าหน้าที่ตำรวจชะล่าใจ ก็จะเป็นเป้าถูกซุ่มยิงเสียชีวิตได้โดยง่าย

2.9 การตรวจค้นและใช้กุญแจมือไม่ถูกต้อง

ในการจับกุมตรวจค้นผู้ต้องสงสัยของเจ้าหน้าที่ จำเป็นต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ อย่าชะล่าใจว่าเมื่อเป็นเจ้าหน้าที่แล้วคนร้ายจะยอมจำนนง่าย ๆ อันจะนำไปสู่ความผิดพลาดที่ก่อให้เกิดการสูญเสียขึ้น ซึ่งมีตัวอย่างให้เห็นเป็นอุทาหรณ์เกิดขึ้นอยู่เสมอ

เมื่อทำให้ผู้ต้องสงสัยหรือคนร้ายยอมจำนนแล้ว จงรีบใส่กุญแจมือทันที แล้วจึงทำการตรวจค้นตัวอย่างละเอียด ซึ่งเป็นกฎเหล็กที่ต้องปฏิบัติอย่างเข้มงวดและเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ตามลำพัง ไม่มีเพื่อนร่วมทีม สิ่งที่ต้องปฏิบัติและจดจำให้ขึ้นใจ คือ ระหว่างเข้าประชิดตัว คนร้ายหรือผู้ต้องสงสัยต้องถือปืนเอาไว้แนบชิดลำตัว เพื่อป้องกันการถูกคนร้ายฮึดสู้เข้าแย่งอาวุธปืนมาทำร้าย ต้องยึดมั่นและดำเนินการตรวจค้นตามระเบียบปฏิบัติอย่างเคร่งครัดทุกขั้นตอนจนเป็นนิสัย เพื่อลดอัตราการเสี่ยงให้น้อยที่สุด

การตรวจค้นอาวุธต้องตรวจทุกจุดที่อาจมีการซุกซ่อนเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นที่เอวทั้งด้านหน้า ด้านหลัง ด้านข้าง โคนขา ข้อมเท้า ในรองเท้าบูท ในกระเป๋าเสื้อ ในชุดชั้นในและกระเป๋าถือสำหรับคนร้ายหรือผู้ต้องสงสัยที่เป็นสตรี

ข้อพึงระวังอีกประการคือ อย่าตายใจลดความระมัดระวัง กรณีที่คนร้ายหรือผู้ต้องสงสัยแสดงอาการยอมจำนนให้ตรวจค้นแต่โดยดี เพราะคนร้ายบางคนอาจหลอกล่อให้เกิดความตายใจ ลดความระมัดระวังลง เพื่อรอจังหวะและโอกาสที่จะต่อสู้ขัดขืน คนร้ายบางคนจะพยายามหาคำพูดมากล่าวอ้างเบี่ยงเบนไม่ให้ถูกตรวจค้นในจุดที่ตนเองซุกซ่อนอาวุธเอาไว้ เช่น กล่าวอ้างว่าเจ้าหน้าที่พยายามล่วงเกินทางเพศ เพื่อให้เจ้าหน้าที่เกิดความอับอายและอย่าละเลยไม่ทำการตรวจค้นจุดที่เร้นลับ เช่น ที่โคนขา ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นจะต้องตรวจค้นอย่างละเอียด อย่าละเลยเด็ดขาด อย่างไรก็ตาม หากตรวจค้นพบอาวุธขึ้นแรกแล้ว อย่าด่วนสรุปว่าคนร้ายมีอาวุธเพียงแค่นั้น จึงตรวจค้นต่อไปทุกจุดที่คาดว่าจะมีอาวุธ เพราะคนร้ายจำนวนไม่น้อยที่มักจะมีอาวุธซุกซ่อนสำรองเอาไว้อีก

2.10 ไม่มีการดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาอาวุธปืนประจำกาย

มีเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่น้อยที่ลืมบรรจุกระสุนเตรียมพร้อมเอาไว้ในตัวปืน ใช้กระสุนปืนที่เสื่อมคุณภาพเนื่องจากเก็บรักษาไว้ไม่ถูกต้องและเก่าเก็บ ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในลักษณะเช่นนี้ มีเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องเสียชีวิตสูงถึง 15 เปอร์เซนต์ เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งต้องเสี่ยงชีวิตอยู่ตลอดเวลา ไม่รู้ว่าจะต้องเผชิญหน้ากับเหตุร้ายเมื่อไหร่ เพื่อความปลอดภัยของตนเอง จึงจำเป็นต้องดูแลเอาใจใส่ในอาวุธประจำกาย เครื่องกระสุนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

ความผิดพลาดทั้ง 10 ประการ อันเป็นสาเหตุให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องเสียชีวิตนี้อาจจะไม่ใช่เรื่องใหม่อะไร แต่บางทีเจ้าหน้าที่หลายนายอาจจะหลงลืมหรือละเลยไม่เคร่งครัด ซึ่งเป็นความเจ็บปวดและเป็นเรื่องเศร้าเสียใจเป็นอย่างยิ่งทุกครั้งที่ได้ยินข่าวที่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ต้องพลีชีพในการต่อสู้กับคนร้ายที่เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 คู่มือตำรวจ
- 2.2 ชาร์ต
- 2.3 power point

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 แนะนำการเรียนการสอนและการวัดผล บอกวัตถุประสงค์
- 3.2 อธิบายและยกกรณีตัวอย่าง จุดมุ่งหมาย ความหมาย หลักพื้นฐาน ความจำเป็นของความปลอดภัยและการรอดพ้นอันตรายของเจ้าหน้าที่
- 3.3 ครูฝึกให้คำแนะนำ ยกตัวอย่างประสบการณ์ หรือกรณีศึกษา เกี่ยวกับการไม่พร้อมปฏิบัติงานของตำรวจ
- 3.4 ครูฝึกสร้างกิจกรรมการมีส่วนร่วมในห้องเรียน เช่น เราจะทำอย่างไรให้พร้อมในการปฏิบัติงาน หรือผลเสียที่เกิดจากการไม่พร้อมในการปฏิบัติหน้าที่มีอะไรบ้าง เป็นต้น
- 3.5 สรุป ถามปัญหา อบรม - ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถซักถามและตอบคำถามได้
- 5.3 ทบทวนความเข้าใจและซักถามปัญหา

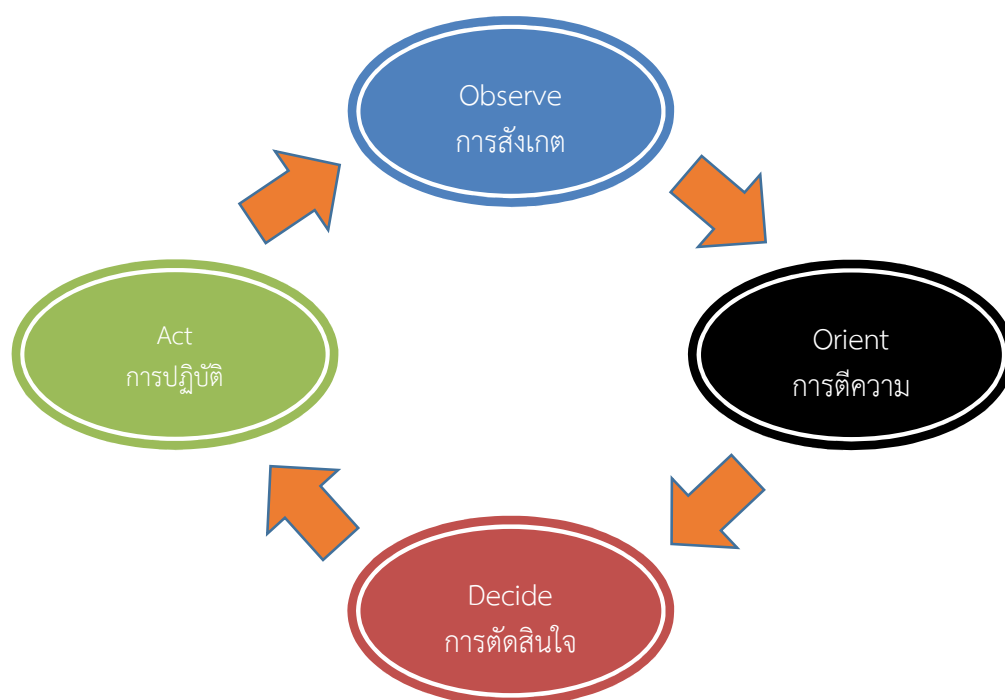
หัวข้อที่ 2 การเตรียมร่างกาย จิตใจ และความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่

1. รายละเอียดของการฝึก

1. ขั้นตอนในการซักถามของเจ้าหน้าที่ (8 STEP)
 - 1.1 GREETING เจ้าหน้าที่ทักทาย
 - 1.2 IDENTIFY YOURSELF & DEPARTMENT เจ้าหน้าที่แสดงตัว (แนะนำตัว)
 - 1.3 REASON FOR THE STOP เจ้าหน้าที่บอกเหตุผลในการขอสอบถาม
 - 1.4 REASON FOR THE VIOLATION เจ้าหน้าที่พุดคุย (ระดับการใช้อำนาจ)
 - 1.5 IS THERE ANY WEAPON IN THE CAR/BODY สอบถามอาวุธ ในรถ/ในร่างกาย
 - 1.6 IDENTIFICATION CARD (ID CARD) & OTHERS ขอบัตรประจำตัวประชาชน และเอกสารยืนยัน

ตัวตนอื่นๆ

- 1.7 CHECK ดำเนินการตรวจสอบ
 - 1.8 DECISION AND CLOSE จบการซักถาม ขอขอบคุณ
2. OODA Loop – แนวคิดพื้นฐาน สำหรับกลยุทธ์ในการตอบโต้เหตุการณ์

OODA loop เป็นแบบจำลองการตัดสินใจ มีที่มาจากกระบวนการรบ งานธุรกิจ การบังคับใช้กฎหมาย และการต่อสู้ป้องกันตัว ถูกคิดค้นโดย นาวาอากาศเอก John Boyd นักบินขับไล่แห่งกองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา

เพื่อใช้ในการต่อสู้ทางอากาศ ซึ่งเค้าสามารถเอาชนะเข้าศึกได้ใน 40 วินาทีเสมอ โดยแบบจำลองนี้ถูกคิดค้นเพื่อใช้ในการตัดสินใจในเวลาที่มีน้อยโดยมีรูปแบบตามลำดับของ OODA ดังนี้

การสังเกต (Observe: O)

การสังเกต หรือการเก็บข้อมูล เป็นข้อมูลดิบที่มาจากผลการปฏิบัติในครั้งก่อน ความสัมพันธ์ระหว่างระบบ ผลการปฏิบัติ สิ่งแวดล้อม ผลกระทบจากเหตุการณ์ต่าง ๆ และข้อมูลภายนอกอื่น ๆ

การตีความ (Orient: O)

ข้อมูลดิบที่ได้จากการสังเกตจะถูกกลั่นกรองต่อโดยใช้ปัจจัย ได้แก่ ความเชื่อ ประสบการณ์ ข้อมูล และวิธีการในการวิเคราะห์ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นตัวกำหนดแนวทางให้มีความพร้อมในการตัดสินใจในขั้นต่อไป

การตัดสินใจ (Decide: D)

โดยใช้การตั้งสมมติฐานล่วงหน้า และคิดวิธีการตอบสนองต่อสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว หากนำไปใช้ในองค์กรใหญ่ ต้องมีแนวคิด ความเชื่อ หลักนิยม (Doctrine) อันเดียวกัน เพื่อการตัดสินใจที่สอดคล้อง และรวดเร็วของส่วนรวม

การปฏิบัติ (Act: A)

เมื่อความคิดถูกส่งไปสู่การปฏิบัติ จะมีผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมในขณะนั้น

วิธีการคิดของ OODA loop ยกตัวอย่างเช่น มีคนร้ายขโมยใส่หน้าคุณ ทันทีที่เห็น นั้นแปลว่าคุณต้องเริ่ม OODA loop แล้ว ข้อสังเกตก็คือถ้าคนร้ายลงมือ (Act) แต่คุณเพิ่งจะเห็น (Observe) นั้นแปลว่าคุณตามหลังคนร้ายถึง 3 ขั้นตอน ซึ่งอาจจะแก้ปัญหามาไม่ทัน และเราอาจโดนขโมยได้ โดยทั่วไปแล้วจึงเป็นการยากมากที่จะตอบโต้การลงมือของคนร้ายได้ทัน

ขั้นตอนที่ใช้เวลามากที่สุด คือขั้นตอนการตีความและขั้นตอนการตัดสินใจ ซึ่งความสามารถในการตีความ (Orient) นั้น มาจากการฝึกฝนและประสบการณ์ ยิ่งตีความบ่อยก็ยิ่งประมวลผลได้เร็ว เช่น นักมวยที่ฝึกมาจนชำนาญ เห็นแค่การขยับไหล่ก็สามารถตีความได้ว่าอีกฝ่ายจะชกมาจากด้านไหน และเตรียมการป้องกันที่เหมาะสมได้รวดเร็วกว่าคนปกติ เป็นต้น ส่วนในขั้นตอนการตัดสินใจ (Decide) นั้นจะมีปัญหาอยู่ตรงที่ว่าถ้าคุณเป็นนักศิลปะการต่อสู้ที่ฝึกมาอย่างชำนาญ บางทีการที่คุณรู้เทคนิคเยอะ ๆ กลายเป็นการทำให้การตัดสินใจช้าลง เพราะมันแต่เสียเวลาเลือกว่าจะใช้เทคนิคใดดี ทำให้ไม่ทันการและเสียเปรียบคนร้ายในการต่อสู้

วิธีการทำให้ OODA loop สั้นลงและใช้เวลาน้อยลงก็คือ ตัดขั้นตอน Orient กับขั้นตอน Decide ออกไป ให้เหลือแค่ขั้นมองเห็น (Observe) กับขั้นลงมือ (Act) กล่าวคือพอเห็นก็สามารถลงมือตอบโต้ได้ทันที โดยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบเทคนิคการต่อสู้ที่สามารถใช้ป้องกันและตอบโต้ในยามคับขันได้ เริ่มจากเลือกเทคนิคการต่อสู้ออกมาก่อนโดยมีเงื่อนไขว่าเทคนิคนั้นจะต้อง

2.1 เรียบง่ายไม่ซับซ้อน เพราะความซับซ้อนทำให้ใช้เวลามากและช้าเกินไปสำหรับสถานการณ์จริง

2.2 ต้องไม่ดัดแปลงมาก เพราะถ้าต้องมานั่งตัดสินใจว่าชกมาแบบนี้ต้องรับแบบไหน จะทำให้เสียเวลาในการตีความ (Orient) และตัดสินใจ (Decide) ทำให้ช้าเกินไปในสถานการณ์จริง

2.3 สามารถโจมตีต่อเนื่องได้จากเทคนิคนั้น เพราะการลงมือที่รวดเร็วและต่อเนื่องจะทำให้อีกฝ่ายตกอยู่ในขั้นตอน Orient กับตัดสินใจ (Decide) ซ้ำไปซ้ำมา แต่ไม่ได้ลงมือ (Act) ทำให้เกิดการตัวแข็ง (Freeze) ซึ่งเป็นสิ่งที่คนร้ายมืออาชีพส่วนมากทำกับเหยื่อ ในทางตรงข้ามเราจึงควรนำจุดนี้มาใช้ประโยชน์เช่นกัน

หลังจากเลือกมาได้แล้วก็นำเทคนิคนั้นมาฝึกซ้ำ ๆ แบบใช้พลังและความเร็วเต็มที่จนเป็นสัญชาตญาณ จะทำให้สามารถ “ลัดขั้นตอน” ของ OODA loop และสามารถตอบโต้กลับได้อย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง

3. target discrimination การแยกแยะบุคคลเป้าหมาย

3.1. ทั้งตัว เพื่อแยกแยะว่าเป็นใคร พรรคพวกหรือคนร้าย เขาสวมใส่เสื้อผ้าอะไร มีอะไรผิดปกติหรือไม่ เพื่อมองหาสิ่งบ่งชี้ของตำรวจ

3.2. มือทั้งสองข้าง ในมือถืออะไรอยู่ เป็นอาวุธหรือไม่ และจะเป็นอันตรายกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

3.3. รอบเอว หากไม่ถืออาวุธอยู่อย่างชัดเจน จุดอื่นที่ต้องมองหาอาวุธ คือ ที่รอบเอว (ด้านหน้า ด้านข้าง และด้านหลัง) นอกจากนี้ยังเป็นจุดที่มองหาสิ่งบ่งชี้ที่เป็นไปได้ของตำรวจอีกด้วย

3.4. บริเวณรอบตัว คือ สิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวบุคคลที่รับรู้ได้ว่าเป็นอันตราย เช่น อาวุธที่ใกล้ ๆ บนที่นั่ง บนพื้น บนโต๊ะ เป็นต้น

3.5. อากัปกริยา มีการเคลื่อนไหวอย่างลับ ๆ ล่อ ๆ ไปที่อาวุธ หรืออะไรก็ตามที่สามารถใช้เป็นอาวุธได้ เพื่อทำร้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือคนอื่นหรือไม่ ในมือบุคคลนั้นซุกซ่อนอะไรอยู่ในเสื้อผ้า ซึ่งเจ้าหน้าที่จะต้องตระหนักถึงพฤติกรรมอันหลากหลาย ที่แฝงไว้ด้วยความมั่วร้าย และการรุกราน การแสดงสีหน้า การแสดงออกด้วยท่าทาง น้ำเสียง การหายใจ

4. หลักการตัดสินใจใช้อาวุธ (immediate/impedance)

4.1 Immediate ต้องทำ ณ ขณะนั้น จำเป็นต้องทำ ไม่มีทางอื่นอีกแล้ว

4.2 Impedance ยังไม่จำเป็นต้องทำ ณ ขณะนั้น สามารถรอได้ยังมีทางเลือกอื่นให้เลือก

5. ข้อพิจารณาหลังจากการยิง 4 C

- 5.1 Combat Breathing การหายใจแบบ การต่อสู้/ ประจัญบาน
- 5.2 Cover การคุ้มกัน/การซ่อนตัว ระยะห่าง การเคลื่อนไหว
- 5.3 Condition สภาพอาวุธของเรา และตัวของเรา ผู้ต้องหา และคู่หู
- 5.4 Communication การสื่อสาร

6. กฎ new hall กฎความปลอดภัยการเผชิญเหตุของตำรวจ

- N - Never Approach Until All Perpetrators are in Plain Sight. อย่ารีบร้อนแสดงตัว
- E - Evaluate the Nature of the Offense & Danger. ประเมินอันตราย
- W - Wait for Backup. รอกำลังสนับสนุน
- H - Have Plan for Dealing with Violent Response. มีแผนในใจเสมอ
- A - Always Maintain the Advantage One – On One Confrontation. หลีกเลียงประจัญบานตัวต่อตัว
- L - Look for the Unusual. หาสิ่งผิดปกติ
- L – Leave the Scene safer More Advantage. ถ้าไม่คุ้มค่าอย่าเสี่ยงดีกว่า

7. การวิ่งไล่ตาม (Foot Pursuit)

- 7.1 การถืออาวุธ - ควรให้อาวุธชี้ไปในทิศทางที่ปลอดภัย
- 7.2 เมื่อใดที่มีอาวุธอยู่ในมือ วินัยในการควบคุมปากกระบอกปืน และนิ้วที่ใช้เหนี่ยวไกปืนนั้นสำคัญอย่างยิ่ง
- 7.3 หากไม่สงสัยว่าผู้ต้องหาจะมีอาวุธ น่าจะเป็นการปลอดภัยกว่าสำหรับตำรวจที่จะวิ่งโดยเก็บอาวุธของตนไว้ในซองปืน

7.4 เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ควรที่จะวิ่งไล่ใคร ๆ โดยไม่รู้อะไรเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องวิ่งอ้อมมุมอาคารต่าง ๆ

8. การใช้หลักกฎหมาย ประกอบการปฏิบัติหน้าที่

8.1 ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 67 ผู้ใดกระทำความผิด “ด้วยความจำเป็น”

(1) เพราะอยู่ในที่บังคับ หรือภายใต้อำนาจซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้ หรือ

(2) เพราะเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นพ้นจากภยันตรายที่ใกล้จะถึงและไม่สามารถ

หลีกเลี่ยงให้พ้น โดยวิธีอื่นใดได้ เมื่อภยันตรายนั้นตนมิได้ก่อให้เกิดขึ้นเพราะความผิดของตน

ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นการเกินสมควรแก่เหตุแล้ว ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 68 ผู้ใดจำต้องกระทำการใดเพื่อป้องกันสิทธิของตนหรือของผู้อื่นให้พ้นอันตรายซึ่งเกิดจากการประทุษร้ายอันละเมิดต่อกฎหมาย และเป็นอันตรายที่ใกล้จะถึง ถ้าได้กระทำพอสมควรแก่เหตุ การกระทำนั้นเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่มีความผิด

มาตรา 69 ในกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา 67 และมาตรา 68 นั้น ถ้าผู้กระทำได้กระทำไปเกินสมควรแก่เหตุ หรือเกินกว่ากรณีแห่งความจำเป็น หรือเกินกว่ากรณีแห่งการจำต้องกระทำเพื่อป้องกัน ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ แต่ถ้การกระทำนั้นเกิดขึ้นจากความตื่นเต้น ความตกใจ หรือความกลัว ศาลจะไม่ลงโทษผู้กระทำก็ได้

8.2 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 83 (วรรคท้าย) ถ้าบุคคลซึ่งจะถูกจับขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนี ผู้ทำการจับมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับนั้น

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 คู่มือตำรวจ
- 2.2 ชาร์ต
- 2.3 power point

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 อธิบาย
- 3.3 สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถซักถามและตอบคำถามได้
- 5.3 ทบทวนความเข้าใจและซักถามปัญหา

หัวข้อที่ 3 ระดับการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่และอุปกรณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่

1. รายละเอียดของการฝึก

เจ้าหน้าที่ตำรวจในฐานะผู้บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งสามารถใช้กำลังและอาวุธในการเข้าระงับเหตุหรือคลี่คลายสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ยุติลงโดยเร็ว แต่ก็ไม่ใช่จะใช้ได้ตามอำเภอใจ จะต้องรู้ตัวเองว่าจะใช้ได้เมื่อใด มีความจำเป็น และอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายหรือไม่ ดังนั้นเพื่อให้การใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายและหลักมนุษยธรรม จึงต้องมีแนวทางเป็นหลักในกระบวนการตัดสินใจ เพื่อเรียงลำดับขั้นตอนความคิดให้ถี่ถ้วนก่อนตัดสินใจใช้กำลัง ก่อนจะพลาดพลั้งถูกดำเนินคดีอาญาหรือสอบสวนทางวินัย ซึ่งแนวทางการใช้กำลังที่ว่านั้นจะต้องง่ายแก่การเข้าใจ เป็นไปตามหลักเหตุผล เมื่อฝึกปฏิบัติจนเคยชินก็จะช่วยให้การปฏิบัติเป็นไปโดยสัญชาตญาณ เพราะแนวทางการปฏิบัติดังกล่าวได้ถูกเขียนขึ้นจากสามัญสำนึกของมนุษย์เมื่อเผชิญเหตุการณ์คับขัน เพื่อบังคับการตัดสินใจ “คิดก่อนทำ” เนื่องจากเกี่ยวกับความเป็นความตาย และสามารถขยายผลให้เหตุการณ์นั้นรุนแรงขึ้นได้

ความหมาย

ระดับการใช้กำลัง หมายถึง แนวความคิดหรือกรอบปฏิบัติเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการใช้กำลังและอาวุธของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการริเริ่มใช้กำลังหรืออาวุธให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์กรอบของกฎหมาย และผลสัมฤทธิ์ในการควบคุมเหตุการณ์

ระดับการใช้กำลังมีลักษณะเป็นหลักเกณฑ์การปฏิบัติที่มีความยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนไปได้ตามสถานการณ์

ความสำคัญ

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความจำเป็นในการใช้กำลังหรืออาวุธให้พอสมควรแก่เหตุ ภายใต้กรอบของกฎหมายไม่ให้รุนแรงเกินกว่าเหตุ เพราะอาจถูกดำเนินคดีทั้งทางแพ่ง อาญา และวินัย ตลอดจนทำให้เสียภาพพจน์เกิดเป็นเงื่อนไขให้ประชาชนเกลียดชังตำรวจ
2. การใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หากไม่ถูกต้องตามแนวคิดในการแก้ไขปัญหา อาจทำให้เกิดเหตุการณ์รุนแรง ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ เหยื่อหรือประชาชนเสียชีวิต บาดเจ็บโดยไม่จำเป็น
3. การเข้าจัดการกับเหตุการณ์คับขันต่าง ๆ เช่น คนร้ายจี้ตัวประกันเพื่อหลบหนีนั้น หากเจ้าหน้าที่ตำรวจริเริ่มใช้กำลังรุนแรงทันที เช่น ใช้อาวุธปืนยิงทันทีอาจทำให้การแก้ปัญหายากขึ้น

หลักพื้นฐาน

เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องแสดงตนก่อนการใช้อาวุธ และต้องแจ้งเตือนให้ทราบล่วงหน้าว่าจะมีการใช้อาวุธ เว้นแต่ การดำเนินการดังกล่าวอาจทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือบุคคลอื่นเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายแก่ชีวิตหรือ แก่ร่างกาย หรือเป็นที่ชัดเจนว่าไม่มีความเหมาะสมหรือจำเป็นต้องดำเนินการดังกล่าวในสถานการณ์เช่นนั้น

ระดับการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

การใช้กำลังหรืออาวุธของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เป็นไปตามสถานการณ์และพฤติการณ์ของคนร้ายและ สภาพแวดล้อมจากเบาไปหาหนัก ซึ่งสามารถแบ่งขั้นตอนการตัดสินใจไว้ในการใช้กำลัง เป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 การปรากฏตัวของตำรวจ เมื่อตำรวจไปถึงที่เกิดเหตุผู้ที่อาจจะกระทำความผิดบางราย ก็อาจจะ ล้มเลิกการทำความผิด หรืออาจให้ความร่วมมือด้วยดีโดยไม่ต้องออกคำสั่ง เช่น การจอดรถในที่ห้ามจอด การลักลอบ ระบาย การทะเลาะวิวาท ถ้าคนร้ายยังไม่หยุด ให้ตำรวจใช้กำลังระดับต่อไป

ระดับที่ 2 การใช้คำสั่งด้วยวาจา ตำรวจใช้คำพูดสั่งคนร้ายให้ยอมเลิกการกระทำที่เป็นความผิด หรือ การทำร้าย หากยอมปฏิบัติตามคำสั่งต้องไม่ใช้กำลัง ถ้าไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่ง ให้ใช้กำลังในระดับเหมาะสม

ระดับที่ 3 การใช้เทคนิคการควบคุมด้วยกายภาพ เมื่อคนร้ายไม่ปฏิบัติตามคำสั่งด้วยวาจาแต่แรก ตำรวจอาจใช้เทคนิคการควบคุมตัวด้วยมือเปล่า หรือการกดจุด ถ้าหากขัดขืนไม่ยินยอมให้ใช้กำลังในระดับ ที่เหมาะสมต่อไป

ระดับที่ 4 การใช้เทคนิคตอบโต้อย่างรุนแรง คนร้ายไม่ปฏิบัติตามคำสั่งและเข้าโจมตีทำร้ายตำรวจ แต่ไม่ใช้อาวุธ ให้ป้องกันตนเองได้โดยไม่ใช้อาวุธเช่นกัน คือ การชก การเตะ การทุบ การทำให้หมดสติ หรือการใช้ สารทำให้เกิดอาการระคายเคือง

ระดับที่ 5 การใช้อาวุธที่ไม่ถึงตาย คนร้ายใช้อาวุธและอาจทำอันตรายขั้นบาดเจ็บหรือเสียชีวิต และ ไม่หยุดการกระทำหลังจากถูกแจ้งเตือน ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจพิจารณาตอบโต้ได้ทั้งไม่ใช้อาวุธและใช้อาวุธที่ไม่ถึงตาย ได้แก่ การใช้กระบอง เครื่องช็อตไฟฟ้า กระสุนยาง ปืนยิงตาข่าย ไม้ง่าม กระสุนยาง โล่กันกระสุน หากพิจารณา แล้วเห็นว่าไม่สามารถหยุดหรือควบคุมคนร้ายได้ให้ใช้กำลังขั้นต่อไป

ระดับที่ 6 การใช้กำลังขั้นเด็ดขาดหรือการใช้อาวุธปืน คนร้ายใช้อาวุธทำอันตรายเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือบุคคลอื่นที่เสี่ยงต่อการได้รับอันตรายแก่ร่างกายหรือเสียชีวิต และไม่หยุดการกระทำหลังจากถูกแจ้งเตือน เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยวิธีอื่นเพื่อหยุดยั้งอันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้นภายในเวลาอันจำกัด ให้ใช้ อาวุธปืนยิงเพื่อหยุดยั้งการกระทำของคนร้าย

สิ่งจำเป็นที่ควรคำนึงถึงว่าระดับการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น ยึดหลักกฎหมายเรื่องการป้องกันเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ เนื่องจากการป้องกันตัวเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเอง หรือผู้อื่นให้พ้นจากอันตรายซึ่งเกิดจากการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมาย และภัยอันตรายนั้นใกล้จะถึง และได้กระทำไปพอสมควรแก่เหตุ ซึ่งในการตัดสินใจจะต้องพิจารณาถึงความรุนแรงของอาวุธ ปฏิกริยา และจำนวนคนร้าย และสิ่งที่สำคัญคำนึงถึงอาวุธของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีใช้อยู่ในขณะนั้นด้วย เป็นเครื่องบ่งชี้ชัดว่าจะใช้กำลังในระดับใด และต้องไม่เกินกว่าเหตุด้วย โดยมีต้องเริ่มต้นในระดับที่ 1 เสมอไป อาจจะเริ่มที่ระดับใดก็ได้ แล้วแต่ในสถานการณ์ที่กล่าวมาข้างต้น คือ อาวุธ ปฏิกริยา จำนวนคนร้าย และอาวุธของเจ้าหน้าที่ที่มีใช้อยู่ในขณะนั้น และในทางกลับกันระดับการใช้กำลังอาจลดลงตามลักษณะของความรุนแรงของคนร้ายในเรื่องอาวุธ ปฏิกริยา จำนวนคนร้าย และอาวุธของเจ้าหน้าที่

อุปกรณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่

1. เข็มขัดยุทธวิธี ประกอบอุปกรณ์ดังต่อไปนี้

- ทางด้านมือถนัดของเจ้าหน้าที่ ได้แก่ กุญแจมือ, ขอบปืนและอาวุธปืน
- ทางด้านซ้ายมือของเจ้าหน้าที่ ได้แก่ ไฟฉาย, ขอบแม็กกาซีน, ขอบกระบองและกระบองยืดขยาย,

วิทยุ, สเปร์ยพริกไทย รายละเอียดตามรูปที่ 3.1 - 3.5

รูป 3.1

รูป 3.2

รูป 3.3

รูป 3.4

รูป 3.5

- อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่อยู่บนเข็มขัดยุทธวิธี สามารถเปลี่ยนแปลงตำแหน่งได้ตามความเหมาะสมแล้วแต่ความถนัดของแต่ละบุคคล แต่ให้สามารถรู้ว่าอุปกรณ์อยู่ตรงบริเวณไหน
- ให้จดจำตำแหน่งของอุปกรณ์ต่าง ๆ ว่าอยู่ตรงไหน เพื่อสามารถหยิบใช้ได้โดยอัตโนมัติโดยไม่ต้องละสายตามาดูที่อุปกรณ์

ข้อควรระวัง ด้านหลังของเข็มขัดยุทธวิธี ไม่ควรใส่อุปกรณ์ใด ๆ ไว้ เนื่องจากบริเวณด้านหลังของคนเราจะตรงกับกระดูกสันหลัง ถ้าใส่อุปกรณ์ไว้ด้านหลังเมื่อเกิดอุบัติเหตุล้มลงอาจทำให้กระดูกสันหลังได้รับบาดเจ็บได้

วิธีการฝึก

- ยืนในท่าเตรียมพร้อม มือทั้งสองข้างอยู่ทางด้านหน้าในลักษณะพร้อมใช้อุปกรณ์ สายตามองตรงไปด้านหน้า หรือมองผู้ต้องสงสัย
 - ให้นักเรียนจดจำอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่อยู่บริเวณเอวของนักเรียน
 - ให้ครูฝึกออกคำสั่งให้นักเรียนหยิบอุปกรณ์ออกมา เช่น ครูฝึก ออกคำสั่งว่า “ปืน” นักเรียนเมื่อได้ยินคำสั่งแล้ว ให้หยิบปืนออกมาจากซองปืนในท่าเตรียมใช้อาวุธ นักเรียนต้องชักอาวุธปืนออกมาให้รวดเร็ว ต่อมา ครูฝึกออกคำสั่ง “เก็บเข้าที่” ให้นักเรียนเก็บอาวุธปืนเข้าซองปืนให้รวดเร็ว จากนั้นครูฝึกก็ออกคำสั่งในอุปกรณ์ต่อไป นักเรียนก็ปฏิบัติเช่นเดียวกับการหยิบอาวุธปืน แล้วเก็บอุปกรณ์เข้าที่อย่างรวดเร็วเช่นเดียวกัน
- ข้อสำคัญ** สายตาของนักเรียนต้องมองผู้ต้องสงสัยตลอดเวลา ห้ามละสายตามามองที่อุปกรณ์เด็ดขาด

2. อุปกรณ์ประจำรถ (ไม้ง่าม, กระสุนยาง, โล่กันกระสุน)

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 คู่มือตำรวจ
- 2.2 ชาร์ต
- 2.3 power point
- 2.4 เข็มขัดยุทธวิธี พร้อมอุปกรณ์

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 ครูฝึกสาธิตให้นักเรียนดูก่อน
- 3.3 ให้นักเรียนฝึกการปฏิบัติ
- 3.4 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม - ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน

5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 4 การยืนเผชิญเหตุและการเผชิญหน้า – คัมภีร์

1. รายละเอียดของการฝึก

1. การยืนเผชิญเหตุ (Ready Stance) เป็นการยืนในลักษณะท่าเตรียมพร้อม เมื่อตำรวจต้องเผชิญหน้าอยู่กับบุคคลต้องสงสัยในสถานการณ์ต่าง ๆ ในเบื้องต้นเรายังไม่ทราบว่าบุคคลต้องสงสัยดังกล่าวนั้นเป็นคนดีหรือคนร้าย ดังนั้น เพื่อความปลอดภัยตำรวจจะต้องเตรียมพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น และไม่ประมาทโดยเด็ดขาด เพราะบุคคลต้องสงสัยอาจจะกลายเป็นคนร้าย ต่อสู้ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่หรือวิ่งหลบหนี เราจึงต้องพร้อมที่จะต่อสู้ป้องกันตัวหรือวิ่งไล่ติดตามจับกุมคนร้าย การยืนท่าเตรียมพร้อม จึงเป็น ท่าพื้นฐานที่สำคัญของท่าต่าง ๆ ในยุทธวิธีการตรวจค้นจับกุม และในยุทธวิธีการต่อสู้ป้องกันตัวด้วย โดยมีหลักปฏิบัติดังนี้

1.1. ยืนในลักษณะลำตัวตรง เท้าทั้งสองข้างห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ ย่อเข่าทั้งสองข้างเล็กน้อยเพื่อเตรียมพร้อมในการเคลื่อนไหวตัวอย่างคล่องแคล่ว

1.2. มือทั้งสองข้างอยู่ด้านหน้าโดยวางไว้ที่บริเวณแนวเข็มขัด มือทั้งสองข้างจะประสานกันหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อสำหรับการใช้มือและแขนได้อย่างรวดเร็ว ในการต่อสู้ป้องกันตัว การจับกุม การใช้อาวุธปืนที่พกอยู่บริเวณเอว หรือการหยิบใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและจำเป็น

1.3. ยืนหันหน้าเข้าหาบุคคลต้องสงสัย ในระยะห่างประมาณ 2 ช่วงแขน เพื่อให้มีระยะห่างเพียงพอที่จะหลบหลีกป้องกันตัวจากการจู่โจมของบุคคลต้องสงสัย หรือเข้าทำการจับกุมเมื่อบุคคลต้องสงสัยพยายามหลบหนี

1.4. สายตาจับจ้องอยู่ที่บุคคลต้องสงสัยตลอดเวลาเพื่อสังเกตมือของผู้ต้องสงสัย สีหน้า แววตา อากัปกิริยา ท่าที และการโต้ตอบว่าจะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อคำสั่ง และการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจอย่างไร ทั้งนี้ เพื่อจะได้เตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์นั้นอย่างเหมาะสมรายละเอียด ตามรูป 4.1 - 4.6

รูป 4.1

รูป 4.2

รูป 4.3

รูป 4.4

รูป 4.5

รูป 4.6

1.5. ทำยืนมือระดับอก (FI Stance) (Empty hand low-ready)

2. การเผชิญหน้า - คู้มกัน (CONTACT - COVER) หมายถึง หลักการทางยุทธวิธีตำรวจที่กำหนดบทบาทและหน้าที่ของตำรวจ 2 ฝ่าย หรือ 2 คน ที่เป็นคู่ตรวจ ในการเข้าเผชิญหน้ากับคนร้าย โดยแยกหน้าที่ได้ดังต่อไปนี้

ก. ตำรวจผู้เผชิญหน้า (CONTACT OFFICER) คือ ตำรวจผู้รับผิดชอบในการเข้าไปเผชิญหน้ากับคนร้าย เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ เช่น การสอบถาม การตรวจค้นจับกุม และเป็นผู้ออกคำสั่งบังคับหรือสั่งให้คนร้ายทำตาม

ข. ตำรวจผู้คู้มกัน (COVER OFFICER) คือ ตำรวจผู้ซึ่งรับผิดชอบในการรักษาความปลอดภัยให้แก่ตำรวจผู้เผชิญหน้า โดยจะคอยเฝ้าดูอาการกิริยาของคนร้ายหรือผู้ต้องสงสัยตลอดเวลา เฝ้าฟังวิทยุ การพูดวิทยุ เฝ้าดูเกี่ยวกับพยานวัตถุต่าง ๆ ในตัวผู้ต้องสงสัย และมีหน้าที่ในการป้องกันยับยั้งการหลบหนีหรือการโจมตีของคนร้าย และการสังเกตพื้นที่โดยรอบตนเองในระยะ 360 องศา

3. ความสำคัญ

เป็นหลักการปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในขณะที่เข้าเผชิญหน้ากับผู้ต้องสงสัยหรือคนร้าย ในรูปแบบต่าง ๆ โดยส่วนมากใช้กับตำรวจที่เป็นคู่ตรวจ จำนวน 2 คน

4. หลักการพื้นฐาน

4.1. เมื่อตำรวจจะเข้าเผชิญหน้ากับคนร้ายหรือผู้ต้องสงสัย ให้ตำรวจเริ่มตกลงกันว่าใครจะเป็นผู้เผชิญหน้า และใครจะเป็นผู้คู้มกัน

4.2. ในการเข้าเผชิญหน้ากับผู้ต้องสงสัย ให้ตำรวจผู้เผชิญหน้าเป็นผู้ออกคำสั่งให้ผู้ต้องสงสัยหยุดและเริ่มปฏิบัติตามภารกิจ เช่น การสอบถาม โดยตำรวจผู้เผชิญเหตุต้องยืนอยู่ห่างจากผู้ต้องสงสัยประมาณ 2 ช่วงแขน โดยยืนเยื้องกับผู้ต้องสงสัยทางด้านซ้ายหรือด้านขวาเล็กน้อย (รูป 4.7)

4.3. ตำรวจผู้คู้มกันต้องยืนระยะห่างเพียงพอที่ผู้ต้องสงสัยจะไม่สามารถเข้าแย่งปืนได้ โดยระยะห่างแบบหลักการระยะปลอดภัย และยืนท่ามุมในลักษณะตัววี แต่ไม่เกินตัวแอล (ห้ามยืนในลักษณะตัวโอเด็ดขาด) กับตำรวจผู้เผชิญหน้า หากเป็นคนร้ายสำคัญตำรวจผู้คู้มกันอาจต้องยกปืนขึ้นเล็งไปทางคนร้าย ส่วนตำรวจผู้เผชิญหน้า

ไม่ต้องชักอาวุธปืนออกจากซองแต่อย่างใด ส่วนการเข้าหาคนร้ายนั้นให้เดินเยื้องกับคนร้าย โดยอย่าหันด้านที่พกอาวุธปืนเข้าใกล้คนร้าย (รูป 4.8)

4.4 ในกรณีที่คนร้ายหรือผู้ต้องสงสัยขัดขืนต่อสู้ ตำรวจผู้เผชิญหน้าจะต้องถอยหลังหรือเคลื่อนที่ออกให้ห่างจากตัวผู้ต้องสงสัยหรือคนร้ายทันที โดยถอยหลังมาตามทิศทางที่เข้าไปเพื่อจะได้ไม่ขวางแนววิถีกระสุน หรือขัดขวางการใช้อาวุธปืนของตำรวจผู้คุ้มกัน (รูป 4.9)

รูป 4.7

รูป 4.8

รูป 4.9

หมายเหตุ

- เมื่อตำรวจผู้เผชิญหน้าเข้าไปปฏิบัติหน้าที่และเปลี่ยนมุมไป เช่น เข้าค้นทางขวาแล้วเปลี่ยนมาค้นทางซ้ายให้ผู้คุ้มกันยืนหาตำแหน่งใหม่ที่เหมาะสมตามหลักแนวการยิงเพื่อมิให้อยู่ในแนววิถีกระสุน
- สำหรับตำแหน่งตำรวจผู้เผชิญหน้า และผู้คุ้มกัน สามารถสลับเปลี่ยนตำแหน่งระหว่างกันได้ตามความเหมาะสม เช่น ตำรวจผู้ทำหน้าที่ผู้เผชิญหน้ามาทำหน้าที่ผู้คุ้มกัน ส่วนตำรวจที่ทำหน้าที่ผู้คุ้มกันมาทำหน้าที่ผู้เผชิญหน้าก็ได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

5. องค์ประกอบ วิธีการเข้าหาผู้ต้องสงสัย (เผชิญหน้า - คุ้มกัน)

- ตำแหน่งที่ได้เปรียบ (POA)
- ตำแหน่งที่เสียเปรียบ (POD)
- การสื่อสารระหว่าง เจ้าหน้าที่ - บุคคลที่เข้าหา
- การดูตำแหน่ง พื้นที่ สถานที่ ที่กำบัง

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 คู่มือตำรา
- 2.2 ชาร์ต
- 2.3 power point
- 2.4 เข็มขัดยุทธวิธี พร้อมอุปกรณ์
- 2.5 มีดยาง ปืนยาง
- 2.6 ผู้แสดง (ครู หรือนักเรียน)

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 ครูฝึกเขียนบนกระดานไวท์บอร์ด อธิบายเกี่ยวกับการยืนของตำรวจคู่ตรวจ เป็นรูปตัววี ตัวแอล และในลักษณะตัวไอ และอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงการปฏิบัติ
- 3.3 ให้ครูฝึกสาธิตการปฏิบัติให้นักเรียนดู
- 3.4 ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติโดยที่ครูฝึกเป็นคนร้ายแล้วเดินเข้ามาหานักเรียนให้เป็นรูปตัวไอ แล้วให้นักเรียนปรับเปลี่ยนทิศทางการยืนเป็นรูปตัววี หรือตัวแอล
- 3.5 เมื่อนักเรียนสามารถเข้าใจการปฏิบัติได้แล้ว ให้ครูฝึกเพิ่มสถานการณ์ โดยให้นักเรียนยืนหันหลังเป็นรูปตัวไอ ห่างกันประมาณ 4 เมตร ครูฝึกจะถืออาวุธมีด หรือปืนพก หรืออาจไม่ได้ถืออาวุธ แล้วเดินเข้าหานักเรียน จากนั้นก็บอกให้นักเรียน หันหลังกลับมา ถ้านักเรียนคนใดคนหนึ่งเห็นครูฝึกพกอาวุธ ให้ตะโกนให้คู่ตรวจอีกคนทราบด้วยเสียงดังฟังชัด แล้วปรับเปลี่ยนทิศทางการยืนมาเป็นรูปตัววี หรือตัวแอล
- 3.6 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 5 การตรวจค้นตัวบุคคล

1. รายละเอียดของการฝึก

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 93 ห้ามมิให้ทำการค้นบุคคลใดในที่สาธารณะ เว้นแต่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ค้นในเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นมีสิ่งของในความครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งได้มาโดยการกระทำความผิดหรือซึ่งมีไว้เป็นความผิด

การตรวจค้นบุคคล

ท่าที่ 1 การตรวจค้นบุคคลในท่ายืน

ขั้นตอนที่ 1 ให้ตำรวจผู้ทำหน้าที่ผู้เผชิญหน้าเป็นผู้ตรวจค้น ส่วนตำรวจผู้คุ้มกันยืนอยู่เฉียงไปทางด้านหลัง ทำมุมเป็นรูปตัววีแต่ไม่เกินตัวแอล กับตำรวจผู้เผชิญหน้า จากนั้นตำรวจผู้เผชิญหน้าออกคำสั่งให้ผู้ต้องสงสัยหยุดแล้วชูมือทั้งสองข้างไว้เหนือศีรษะ หมุนตัวหันไปด้านหลังอย่างช้า ๆ แล้วนำมือประสานกันไว้เหนือศีรษะหันฝ่ามือหงายขึ้นด้านบน แล้วเอาหลังมือวางไว้บนศีรษะ กางขาออกกว้างๆ (รูป 5.1)

ขั้นตอนที่ 2 เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญหน้า เดินเข้าหาผู้ต้องสงสัยทางด้านหลัง กรณีตำรวจผู้เผชิญหน้าอยู่เฉียงไปทางด้านขวาของผู้ต้องสงสัย ให้เดินเข้าทางด้านขวาของผู้ต้องสงสัยใช้เท้าซ้ายเกี่ยวเท้าขวาของผู้ต้องสงสัยไว้ แล้วใช้มือซ้ายจับมือทั้งสองข้างของผู้ต้องสงสัยไว้ แขนเหยียดตรง จากนั้นใช้มือขวาค้นตัวตั้งแต่ระดับเอวถึงศีรษะ เมื่อจะค้นช่วงล่างออกคำสั่งให้ผู้ต้องสงสัยย่อตัวลง แล้วใช้มือขวาค้นตั้งแต่เอวลงไปยังจนถึงปลายเท้าของผู้ต้องสงสัย (รูป 5.2)

ขั้นตอนที่ 3 กรณีต้องการค้นอีกด้านของผู้ต้องสงสัย ให้ผู้ตรวจค้นทำสลับข้างมือและเท้ากับอีกด้านหนึ่ง ส่วนตำรวจผู้คุ้มกันก็เปลี่ยนตำแหน่งไปยืนคุ้มกันอีกด้านหนึ่งโดยทำมุมเป็นรูปตัววีแต่ไม่เกินตัวแอลเช่นกัน (รูป 5.3)

รูป 5.1

รูป 5.2

รูป 5.3

หมายเหตุ

- ในการตรวจค้นบุคคลในท่ายืนนั้น ไม่ควรให้ผู้ต้องสงสัยยืนหันหน้ายื่นกำแพงในลักษณะที่ไม่เสียการทรงตัว เพราะทำให้ผู้ต้องสงสัยมีหลัก และอาจหันกลับมาใช้ศอกทำร้ายผู้ตรวจค้นได้

ท่าที่ 2 การตรวจค้นบุคคลในท่าคุกเข่ามือประสานที่ศีรษะ

ขั้นตอนที่ 1 ให้ตำรวจผู้ทำหน้าที่ผู้เผชิญหน้าเป็นผู้ตรวจค้น ส่วนตำรวจผู้คุ้มกันยืนอยู่เฉียงไปทางด้านหลัง ทำมุมเป็นรูปตัววีแต่ไม่เกินตัวแอล กับตำรวจผู้เผชิญหน้า ตำรวจผู้เผชิญหน้าออกคำสั่งให้ผู้ต้องสงสัยชูมือทั้งสองข้างขึ้นเหนือศีรษะ หมุนตัวหันไปด้านหลังช้า ๆ แล้วนั่งคุกเข่าลง นำมือทั้งสองข้างประสานกันไว้ หันฝ่ามือหงายขึ้นด้านบน นำหลังมือมาวางไว้บนศีรษะ จากนั้นสั่งให้นำเท้าไขว้ทับกันไว้ (รูป 5.4)

ขั้นตอนที่ 2 เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญหน้า เดินเข้าหาผู้ต้องสงสัยทางด้านหลัง กรณีตำรวจผู้เผชิญหน้าอยู่เฉียงไปทางด้านขวาของผู้ต้องสงสัย ให้เดินเข้าทางด้านขวาของผู้ต้องสงสัย ใช้มือซ้ายจับมือทั้งสองข้างของผู้ต้องสงสัยไว้ แขนเหยียดตรง จากนั้นใช้มือขวาค้นบริเวณลำตัวตั้งแต่ระดับเอวถึงศีรษะ และจากเอวไปถึงปลายเท้า (รูป 5.5)

ขั้นตอนที่ 3 กรณีต้องการค้นอีกด้านของผู้ต้องสงสัย ให้ผู้ตรวจค้นเปลี่ยนมือสลับข้างกัน ส่วนตำรวจผู้คุ้มกันก็เปลี่ยนตำแหน่งไปยืนคุ้มกันอีกด้านหนึ่ง โดยทำมุมเป็นรูปตัววี แต่ไม่เกินตัวแอลเช่นกัน (รูป 5.6)

รูป 5.4

รูป 5.5

รูป 5.6

ท่าที่ 3 การตรวจค้นบุคคลในท่านอนคว่ำหน้า

ขั้นตอนที่ 1 ให้ตำรวจผู้ทำหน้าที่ผู้เผชิญหน้าเป็นผู้ตรวจค้น ส่วนตำรวจผู้คุ้มกันยืนอยู่เฉียงไปทางด้านหลัง ทำมุมเป็นรูปตัววี แต่ไม่เกินตัวแอล กับตำรวจผู้เผชิญหน้า จากนั้นตำรวจผู้เผชิญหน้าออกคำสั่งให้ผู้ต้องสงสัยนอนคว่ำหน้าลงกับพื้น กางแขน กางเท้าออกให้กว้าง นำมือทั้งสองข้างเหยียดตรงไปด้านบนเหนือศีรษะ แล้วเอามือประสานกันหันฝ่ามือออกไปด้านหน้า (รูป 5.7)

ขั้นตอนที่ 2 เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญหน้า เดินเข้าหาผู้ต้องสงสัยทางด้านหลัง กรณีตำรวจผู้เผชิญหน้าอยู่เฉียงไปทางด้านขวาของผู้ต้องสงสัย ออกคำสั่งให้ผู้ต้องสงสัยพลิกตัวด้านซ้าย เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจค้น

ย่อตัวลงโดยให้เข่าวางทับที่บริเวณเอวของผู้ต้องสงสัย ใช้มือขวาควบบริเวณไหล่ไว้ แล้วใช้มือซ้ายตรวจค้นบริเวณลำตัวครึ่งซีกบนโดยเริ่มตั้งแต่เอวถึงศีรษะ ส่วนการตรวจค้นขาช่วงล่างและรองเท้า สั่งให้ผู้ต้องสงสัยค่อย ๆ งอเข่าพับมวด้านหลังแล้วทำการค้น แทนการก้มลงไปใกล้เท้าของผู้ต้องสงสัยเพื่อความปลอดภัย (รูป 5.8)

เมื่อจะตรวจค้นลำตัวอีกด้านหนึ่งให้ผู้ตรวจค้นเดินอ้อมทางปลายเท้า และปฏิบัติในลักษณะเดียวกันแต่สลับข้างกัน ตำรวจผู้คุ้มกัน ก็เปลี่ยนตำแหน่งไปยืนคุ้มกันอีกด้านหนึ่ง (รูป 5.9)

รูป 5.7

รูป 5.8

รูป 5.9

ท่าที่ 4 ทำค้นบุคคลทั่วไป

เป็นการปฏิบัติเพื่อลดภาพการปฏิบัติหน้าที่ ในลักษณะผู้ที่ถูกค้นยังไม่มีคามผิด แต่ต้องสงสัยหรือ ตรวจผ่านตามสถานที่จัดงาน โดยใช้รูปแบบให้บุคคลที่เจ้าหน้าที่ขอค้น วางแขนออกเล็กน้อย ยืนตามสบาย เจ้าหน้าที่มือจับข้อศอก ศอกสัมผัสไหล่ แล้วทำการตรวจค้น

ในกรณีเจ้าหน้าที่ 2 คนช่วยค้น เพราะอาจมีเหตุการณ์ที่อาจโต้ตอบเจ้าหน้าที่ หรือเป็นการช่วยควบคุมในการปฏิบัติ

ข้อควรพิจารณา

1. คั่นก่อนจับ/จับก่อนคั่น
2. เมื่อพบสิ่งผิดปกติหมาย ให้เจ้าหน้าที่สร้างระยะปลอดภัยและออกคำสั่งตอบโต้สถานการณ์
3. การตรวจค้นบุคคลควรค้นหาอาวุธก่อนเป็นอันดับแรก
4. การตรวจค้นท่านอนเข้าไม่กดลงบนตัวผู้ที่เราทำการค้น (ผู้ต้องสงสัย)

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 คู่มือตำรวจ
- 2.2 ชาร์ต
- 2.3 power point
- 2.4 เข็มขัดยุทธวิธี พร้อมอุปกรณ์
- 2.5 มีดยาง ปืนยาง
- 2.6 ผู้แสดง (ครูหรือนักเรียน)

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 สาธิต/อธิบาย แบ่งขั้นตอนฝึก
- 3.3 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม - ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 6 การใช้เครื่องพันธนาการ

1. รายละเอียดของการฝึกการใส่กุญแจมือบุคคลต้องสงสัย

1. การจับกุญแจมือ

- กรณีถือกุญแจมือด้วยมือขวา ให้โซ่หรือบานพับกุญแจมืออยู่บริเวณฝ่ามือขวาให้หน้าเดียวของกุญแจมือทั้งด้านบนและด้านล่างหันออกนอกตัว ส่วนหน้าคู่ของกุญแจมือหันเข้าหาตัว (รูป 6.1)
- กรณีถือกุญแจมือด้วยมือซ้าย ให้โซ่หรือบานพับกุญแจมืออยู่บริเวณฝ่ามือซ้ายให้หน้าเดียวของกุญแจมือทั้งด้านบนและด้านล่างหันออกนอกตัว ส่วนหน้าคู่ของกุญแจมือหันเข้าหาตัว (รูป 6.2)

รูป 6.1

รูป 6.2

2. การใส่กุญแจมือ

แบบที่ 1 หันหลังมือชนกัน

ขั้นตอนที่ 1 ตำรวจผู้ตรวจค้นถือกุญแจมือด้วยมือขวา ออกคำสั่งให้ผู้ต้องสงสัยนำมือทั้งสองข้างมาไว้ด้านหลัง โดยให้หันหลังมือชนกัน นิ้วหัวแม่มือตั้งขึ้นด้านบน (รูป 6.3)

ขั้นตอนที่ 2 ตำรวจผู้ตรวจค้นเคลื่อนที่เข้าไปหา ใช้มือซ้ายกำรวบนิ้วหัวแม่มือทั้งสองข้างของผู้ต้องสงสัย (รูป 6.4)

ขั้นตอนที่ 3 ใช้กุญแจมือที่ถือด้วยมือขวา ใส่เข้าที่บริเวณข้อมือซ้ายและขวาของผู้ต้องสงสัยพร้อมกัน (รูป 6.5)

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบการล็อกของกุญแจมือ ว่ากระชับแน่นพอดีกับข้อมือของผู้ต้องสงสัย และอยู่ในสภาพเรียบร้อยปลอดภัยหรือไม่ และกดดับเบิลล็อกที่กุญแจด้วยเพื่อป้องกันไม่ให้กุญแจเลื่อนเข้าออกได้ (รูป 6.6)

รูป 6.3

รูป 6.4

รูป 6.5

รูป 6.6

ข้อแนะนำ

- อุปกรณ์กุญแจมือจะต้องดูแลรักษาไม่ให้เกิดสนิม ไม่ผิ ด เพื่อสะดวกในการใช้งาน
- เมื่อใส่กุญแจมือผู้ต้องหาหรือผู้ต้องสงสัยแล้ว ในการควบคุมตัวต้องระมัดระวัง อย่าเผลอ เพราะผู้ที่ถูกควบคุมอาจหาโอกาสหลบหนี โดยอาจทำร้ายเจ้าหน้าที่ หรือวิ่งหนีข้ามถนนซึ่งอาจถูกรถยนต์เฉี่ยวชนได้รับอันตรายหรือเสียชีวิตได้

แบบที่ 2 หันหน้ามือเข้าหากัน

ขั้นตอนที่ 1 ตำรวจผู้ตรวจค้นถือกุญแจมือด้วยมือขวา ออกคำสั่งให้ผู้ต้องสงสัยนำมือทั้งสองข้างมาไว้ด้านหลัง มือเหยียดตรงหันฝ่ามือเข้าหากัน ห่างกันประมาณหนึ่งช่วงไหล่ของผู้ต้องสงสัย ให้นิ้วหัวแม่มือชี้ลงพื้น (รูป 6.7)

ขั้นตอนที่ 2 ตำรวจผู้ตรวจค้นเคลื่อนที่เข้าหา ใช้มือซ้ายจับที่ฝ่ามือขวาของผู้ต้องสงสัย พร้อมกับนำกุญแจมือที่ถือด้วยมือขวา สับใส่ที่ข้อมือขวาของผู้ต้องสงสัยด้วยกุญแจมือที่อยู่ด้านบน โดยใช้นิ้วชี้มือซ้ายช่วยประคอง ให้นิ้วเดียวของกุญแจมือเข้าล็อกให้เรียบร้อย ใช้มือขวาจับกุญแจมือบดงัดขึ้นด้านบนเป็นการล็อกมือของผู้ต้องสงสัยไปในตัวอีกส่วนหนึ่งด้วย (รูป 6.8)

ขั้นตอนที่ 3 ใช้มือซ้ายจับมือซ้ายผู้ต้องสงสัย แล้วสับใส่กุญแจมืออีกข้างหนึ่งบริเวณข้อมือซ้ายของผู้ต้องสงสัย โดยใช้นิ้วชี้มือซ้ายช่วยประคองให้นิ้วเดียวของกุญแจมือเข้าล็อกให้เรียบร้อย (รูป 6.9)

กรณีจะเข้าใส่กุญแจมือทางด้านซ้าย ให้ตำรวจผู้ตรวจค้นถือกุญแจมือด้วยมือซ้าย แล้วทำสลับข้างกันเช่นเดียวกับการใส่กุญแจมือด้วยมือขวา

รูป 6.7

รูป 6.8

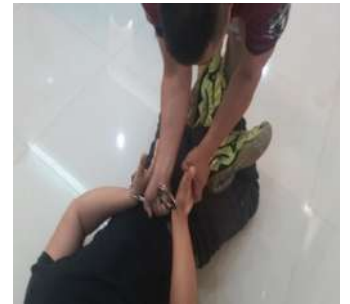

รูป 6.9

แบบที่ 3 การใส่กุญแจมือในท่านั่ง

แบบที่ 4 การใส่กุญแจมือในท่านอน

หมายเหตุ

ถ้าตำรวจผู้ตรวจค้นถนัดซ้าย ก็ให้ถือกุญแจมือด้วยมือซ้าย แล้วทำตามขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 คู่มือตำรา
- 2.2 ชาร์ต
- 2.3 power point
- 2.4 เชื่อมชุดยุทธวิธี พร้อมอุปกรณ์
- 2.5 ผู้แสดง (ครู หรือนักเรียน)

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 สาธิต/อธิบาย แบ่งขั้นตอนฝึก
- 3.3 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 7 ยุทธวิธีในการจับกุมคนร้าย

1. รายละเอียดของการฝึก

การจับ หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือราษฎรใช้อำนาจตามกฎหมายจับผู้กระทำความผิด หรือสงสัยว่ากระทำความผิดทางอาญา หรือจับตามหมายจับ เพื่อนำตัวผู้ถูกจับไปจัดการตามกฎหมาย

หลักพื้นฐานของการจับ

1. เป็นการป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดหลบหนี หรือต่อสู้ขัดขวางการจับกุมของตำรวจ
2. เป็นมาตรการหนึ่งในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนทั่วไป
3. เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมต้องรู้ข้อมูลพื้นฐาน และพฤติกรรมของคนร้ายที่กระทำความผิดให้มากที่สุด
4. ในการดำเนินการจับกุม เจ้าพนักงานตำรวจจะต้องแจ้งแก่ผู้ที่จะถูกจับนั้นให้ทราบว่าเขาจะต้องถูกจับ และสั่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับพร้อมด้วยผู้จับ เว้นแต่สามารถนำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ในขณะนั้น

ยุทธวิธีในการจับกุม

ท่าที่ 1 ทำหักข้อมือหรือฝ่ามือหงายกลับ

ขั้นตอนที่ 1 เข้าประชิดตัวผู้ถูกจับทางด้านหน้าหรือด้านขวาของผู้ถูกจับ แล้วมือขวาจับมือขวาของผู้ถูกจับ โดยให้นิ้วหัวแม่มือทาบหลังนิ้วชี้ผู้ถูกจับ ให้เท้าขวาอยู่ข้างหน้า (รูป 7.1)

ขั้นตอนที่ 2 ก้าวเท้าซ้ายประชิดตัวผู้ถูกจับ หมุนตัวไปทางขวาพร้อมบิดฝ่ามือของผู้ถูกจับ หายไปทางด้านหลัง ใช้แขนซ้ายหรือฝ่ามือซ้ายกดบริเวณแขนขวาที่อุ้งแขนของผู้ถูกจับ (รูป 7.2)

ขั้นตอนที่ 3 ออกแรงบังคับให้ผู้ถูกจับนอนคว่ำหน้าลงบนพื้น ถ้าไม่สามารถนำผู้ถูกจับลงกับพื้นได้ ให้ใช้วิธีการหมุนตัวมาทางขวาเพื่อให้ผู้ถูกจับเสียหลักแล้วกดลงพื้น ให้แขนของผู้ถูกจับอยู่ระหว่างเข่าทั้งสองข้างของผู้จับ โดยใช้เข่าขวากดที่ไหล่หรือต้นคอของผู้ถูกจับ เข่าซ้ายกดที่หลังของผู้ถูกจับ บังคับแขนของผู้ถูกจับให้ตึงและตั้งฉากขึ้นพร้อมบิดข้อมือของผู้ถูกจับไปทางศีรษะ (รูป 7.3)

รูป 7.1

รูป 7.2

รูป 7.3

หมายเหตุ ในขั้นตอนที่ 3 ถ้ากดผู้ถูกจับลงพื้นได้แล้ว ให้แขนของผู้ถูกจับอยู่ระหว่างเข่าทั้งสองข้างของผู้จับ โดยใช้เข่าขวาควบคุมบริเวณไหล่หรือต้นคอของผู้ถูกจับ เข่าซ้ายตั้งฉากกับพื้นชิดกับรักแร้ของผู้ถูกจับ บังคับแขนของผู้ถูกจับให้ตึงและตั้งฉากขึ้น พร้อมบิดข้อมือของผู้ถูกจับไปทางศีรษะ เพื่อบังคับไม่ให้ผู้ถูกจับดิ้นหรือขัดขึ้น จากนั้นทำการใส่กุญแจมือโดยให้ใส่ที่มือขวาก่อน แล้วจึงใส่มือซ้าย พลิกให้ผู้ถูกจับหงายขึ้นแล้วนั่งและช่วยพยุงให้ลุกขึ้นยืน ควบคุมตัวไปอย่างใกล้ชิดและระมัดระวัง

ท่าที่ 2 ท่าหักข้อมือหงาย

ขั้นตอนที่ 1 ใช้มือซ้ายจับที่มือขวาของผู้ถูกจับ เท้าซ้ายอยู่ข้างหน้า โดยใช้นิ้วหัวแม่มือกดระหว่างนิ้วนางกับนิ้วก้อยของผู้ถูกจับ หมุนฝ่ามือผู้ถูกจับไปทางซ้าย (รูป 7.4)

ขั้นตอนที่ 2 ใช้มือขวาช่วยกดที่หลังมือผู้ถูกจับ กดในลักษณะหมุนตัวช่วยไปทางซ้าย ก้าวเท้าซ้ายไปด้านหลัง จากนั้นออกแรงกดที่หลังมือของผู้ถูกจับเพื่อบังคับให้ผู้ถูกจับล้มลงนอนหงายลงพื้น (รูป 7.5)

ขั้นตอนที่ 3 เดินอ้อมไปทางศีรษะผู้ถูกจับเพื่อบังคับให้ผู้ถูกจับคว่ำหน้าลง โดยจับมือขวาของผู้ถูกจับอยู่และดึงแขนของผู้ถูกจับให้ตึง ใช้เข่าทั้งสองข้างกดหลังของผู้ถูกจับไว้ ส่วนแขนขวาของผู้ถูกจับบังคับให้ตึงแล้วตั้งฉากขึ้นพร้อมบิดข้อมือของผู้ถูกจับ (รูป 7.6 และ 7.7)

รูป 7.4

รูป 7.5

รูป 7.6

หมายเหตุ

- การจับในท่าหักข้อมือหงาย ให้พลิกมือในวงแคบ เพื่อให้คนร้ายเจ็บและบังคับลงได้โดยง่าย ซึ่งหากยกขึ้นสูง ผู้ถูกจับอาจหมุนตัวหลุดได้แขน แล้วใช้มืออีกข้างหนึ่งตอบโต้ ทำให้ไม่สามารถบังคับผู้ถูกจับลงพื้นได้

- ระหว่างการเดินอ้อมศีรษะเพื่อบังคับให้ผู้ถูกจับคว่ำหน้าลงพื้น ผู้ถูกจับกุมอาจขัดขึ้นและพยายามจะลุกขึ้น ให้ผู้จับกุมใช้มือซ้ายกดบังคับที่หลังมือขวา และนำมือขวามาจับที่ศอกของผู้ถูกจับแล้วกดให้แขนเหยียดตรง (รูป 7.6)

รูป 7.7

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 คู่มือสำรวจ
- 2.2 ชาร์ต
- 2.3 power point
- 2.4 เข็มขัดยุทธวิธี พร้อมอุปกรณ์
- 2.5 ผู้แสดง (ครู หรือนักเรียน)

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 สาธิต/อธิบาย แบ่งขั้นตอนฝึก
- 3.3 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 8 ยุทธวิธีในการจับกุมคนร้าย (ต่อ)

1. รายละเอียดของการฝึก

ท่าที่ 3 ทำสอดคล้องแขน

ขั้นตอนที่ 1 เจ้าหน้าที่ผู้จับกุม ใช้มือซ้ายจับที่มือขวาของผู้ถูกจับ โดยบิดให้ฝ่ามือหันไปทางด้านหลัง นิ้วหัวแม่มือของผู้จับกุมกดที่โคนนิ้วหัวแม่มือของผู้ถูกจับ เท้าซ้ายอยู่ข้างหน้า (รูป 8.1)

ขั้นตอนที่ 2 ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าพร้อมกับสอดแขนขวาเข้ารักแร้วขวาของผู้ถูกจับ หมุนตัวไปทางขวาพลิกข้อมือขวาล็อกที่หัวไหล่ขวาของผู้ถูกจับ (รูป 8.2)

ขั้นตอนที่ 3 ออกแรงกดบังคับผู้ถูกจับก้มหน้าลงที่พื้น พับแขนไว้บนหลัง (รูป 8.3)

รูป 8.1

รูป 8.2

รูป 8.3

หมายเหตุ

1. ในท่านี้สามารถใช้จับล็อกและควบคุมผู้ถูกจับไปยังที่ต่าง ๆ ได้ ถ้าหากผู้ถูกจับขัดขืน ผู้จับใช้วิธีหมุนตัวไปทางขวาออกแรงกดผู้ถูกจับลงกับพื้น
2. ในส่วนการฝึกท่านี้ไม่แนะนำให้กดลงบนพื้น เพราะอาจทำให้ได้รับบาดเจ็บได้

ท่าที่ 4 ท่าหักข้อมือคว่ำ

ขั้นตอนที่ 1 เจ้าหน้าที่ผู้จับกุมใช้มือขวาจับที่ข้อมือขวาของผู้ถูกจับจากทางด้านหลัง ดึงมาทางด้านขวา ให้เท้าขวาอยู่ข้างหน้า (รูป 8.4)

ขั้นตอนที่ 2 ก้าวเท้าซ้ายไปอยู่แนวเดียวกับเท้าขวาของผู้ถูกจับ พร้อมกับสอดแขนซ้ายเข้าที่รักแร้วขวาของผู้ถูกจับ กดศอกชิดข้างลำตัว ใช้มือขวากดข้อมือขวาของผู้ถูกจับให้คว่ำลง (รูป 8.5)

ขั้นตอนที่ 3 นำมือซ้ายไปช่วยกดบังคับที่หลังมือขวาของผู้ถูกจับ โดยให้ข้อศอกขวาของผู้ถูกจับแนบชิดติดลำตัวของผู้จับกุม โดยให้ท่อนแขนของผู้ถูกจับตั้งขึ้น ออกแรงกดที่หลังมือแล้วพาผู้ถูกจับเคลื่อนที่ไปตามที่ต้องการ (รูป 8.6)

รูป 8.4

รูป 8.5

รูป 8.6

ข้อแนะนำ

- ถ้ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจ 2 นาย อาจเข้าจับกุมผู้ถูกจับทั้งมือซ้ายและขวาก็ได้ เพื่อความสะดวกและความปลอดภัยในการพาเคลื่อนที่ไป

- กรณีที่มีผู้ประท้วงหรือนั่งกีดขวางการจราจร สั่งให้ลูกไม่ยอมลุก เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถใช้การจับทำหักข้อมือคว่ำพาออกจากพื้นที่ดังกล่าวได้

ท่าที่ 5 ท่าล็อกแขนกับลำตัว

ขั้นตอนที่ 1 ผู้จับกุมเดินเข้าทางด้านหลังเฉียงทางขวาของผู้ถูกจับ ให้เท้าขวาอยู่ข้างหน้า แล้วใช้มือขวาจับข้อมือขวาของผู้ถูกจับบิดให้ฝ่ามือหันไปข้างหลัง (รูป 8.7)

ขั้นตอนที่ 2 ก้าวเท้าซ้ายไปอยู่แนวเดียวกับเท้าขวาของผู้ถูกจับ ดึงแขนขวาของผู้ถูกจับให้ตึง และให้ข้อศอกของผู้ถูกจับอยู่บริเวณหน้าอกของผู้จับกุม หักข้อมือของผู้ถูกจับเข้าหาตัวผู้จับกุม พร้อมกับใช้แขนซ้ายสอดเข้าไปใต้รักแร้ของผู้ถูกจับ แล้วล็อกหัวไหล่ให้แน่น บังคับพาผู้ถูกจับให้เดินไปตามที่ต้องการ (รูป 8.8)

รูป 8.7

รูป 8.8

หมายเหตุ

1. ถ้าผู้ถูกจับขัดขึ้น ให้ผู้จับกุม หมุนตัวไปทางขวาแล้วทิ้งน้ำหนักตัวลงเพื่อบังคับให้ผู้ถูกจับลงบนพื้น

2. ถ้ากรณีมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ 2 นาย อาจเข้าจับล็อกแขนอีกข้างหนึ่งของผู้ถูกจับก็ได้ แล้วช่วยกัน บังคับพาไป

3. ในการฝึกควรฝึกปฏิบัติเข้าจับกุมทั้งทางด้านขวาและทางด้านซ้าย

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 คู่มือสำรวจ
- 2.2 ชาร์ต
- 2.3 power point
- 2.4 เข็มขัดยุทธวิธี พร้อมอุปกรณ์
- 2.5 ผู้แสดง (ครู หรือนักเรียน)

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 สาธิต/อธิบาย แบ่งขั้นตอนฝึก
- 3.3 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 9 การป้องกันตัวด้วยอาวุธที่ไม่ถึงตาย

1. รายละเอียดของการฝึก

การป้องกันตัวด้วยอาวุธที่ไม่ถึงตาย

- อุปกรณ์ประจำกาย (กระบองยืดขยาย)
- อุปกรณ์ประจำรถ (ไม้ง่าม, กระสุนยาง, ปืนลูกซอง)

การใช้กระบอง

1. ประเภทของกระบอง

1.1 กระบองยาว 24 นิ้ว ทำจากไม้เนื้อแข็ง ลักษณะเป็นท่อนกลมตลอดตามจรดปลาย

1.2 กระบองยืดขยาย ผลิตจากเหล็กที่มีคุณภาพสูงความยาวระหว่าง 6 – 10 นิ้ว น้ำหนักอยู่ที่ประมาณ 4 – 16 ออนซ์ แต่เมื่อขยายจนสุดแล้วจะวัดได้ 16 – 24 นิ้ว ตามขนาดความยาวของกระบอง

2. การใช้กระบองต่อสู้ป้องกันตัว ควรใช้กระบองในลักษณะการป้องกันมากกว่าการตีทำร้ายเพื่อสภาพพจน์ที่ดีของตำรวจ

3. หากจำเป็นต้องใช้กระบองตีคนร้าย ควรมุ่งจุดตีที่อวัยวะส่วนของร่างกายเฉพาะที่ใช้ในการต่อสู้ขัดขวางการจับกุมเท่านั้น เช่น มือ แขน ขา เป็นต้น โดยหลีกเลี่ยงที่จะตีอวัยวะส่วนของร่างกายที่แตกมีบาดแผลและเลือดออกได้ง่าย เช่น ศีรษะ ใบหน้า ลำคอ กระดูกสันหลัง ซึ่งจะเป็นเหมือนกับการทำร้ายคน

4. หากจำเป็นต้องตีป้องกันตัว ควรตีเพื่อให้หยุดการเคลื่อนไหวที่บริเวณขา ทำให้คนร้ายทรุดตัวลง หรือตีที่ท่อนแขนทำร้ายกล้ามเนื้อที่จะใช้ต่อสู้ หรือบริเวณมือหรือข้อมือ ซึ่งคนร้ายไม่สามารถใช้มือในการต่อสู้ได้

5. วิธีการฝึก

5.1 ท่าเตรียมพร้อม ให้ผู้ปฏิบัติยืนในท่าเผชิญเหตุ (Ready Stance) ใช้มือถนัดจับกระบองนำออกมาถือไว้ในระดับไหล่ ปลายกระบองชี้ไปทางด้านหลัง ส่วนมือข้างที่ไม่ได้ถือกระบองให้ยกขึ้นในลักษณะตั้งการ์ด และให้ตำรวจออกคำสั่งด้วยวาจา “อย่าเข้ามา จะใช้กระบอง” (รูป 9.1 – 9.2)

รูป 9.1

รูป 9.2

5.2 การตีมี 2 ลักษณะ คือ การตีบน และตีล่าง

- การตีบน เป็นการตีในลักษณะเฉียงลงจากบนลงล่าง 45 องศา ทั้งด้านซ้ายและขวา (รูป 9.3 – 9.5)

รูป 9.3

รูป 9.4

รูป 9.5

- การตีล่าง เป็นการตีในลักษณะเช่นเดียวกันกับการตีบน แต่เน้นไปที่ท่อนขาของคนร้าย (รูป 9.6 – 9.7)

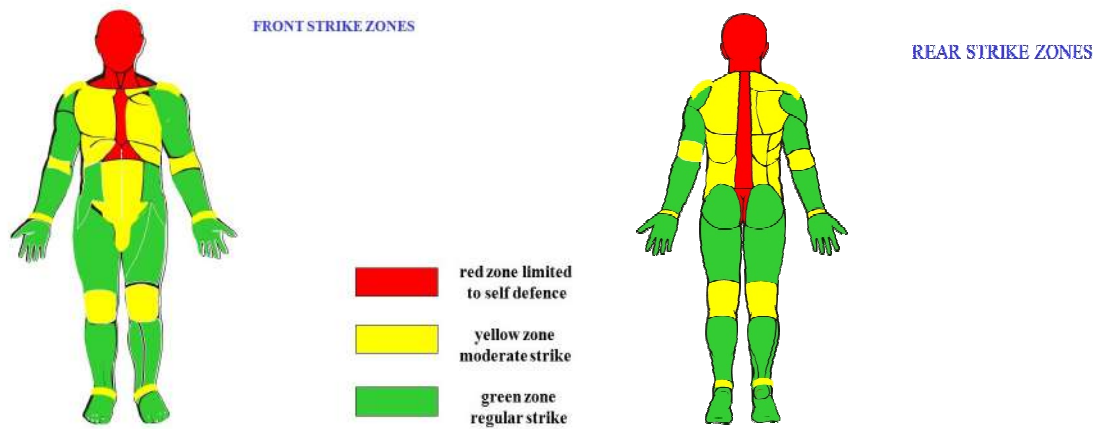

รูป 9.6

รูป 9.7

โซนการตี

โซนสีเขียว ■

เป็นโซนที่สามารถตีเพื่อป้องกันตัว ยับยั้ง หยุดยั้งได้ ทัวไป

โซนสีเหลือง ■

ตีเพื่อหยุดยั้ง ปลดอาวุธ เพื่อควบคุม จับกุม

โซนสีแดง ■

มีอาการบาดเจ็บรุนแรง เด่นชัด ถ้าถูกตีตรงจุดและรุนแรงอาจถึงชีวิตหรือพิการ ไม่สมควรที่จะตีเพื่อเป็น
การป้องกันตัว

ทำยื่นเผชิญเหตุ (ในสภาวะมีความเสี่ยง)

FI Stand – High Risk

การเปิดประบองยี่ดขยาย

Open to the Sky

- ชักจากซองสะบัดเฉียงขึ้นด้านบนแล้วมาอยู่เตรียมพร้อม (Guard)

Open to the Ground

- ชักจากซองสะบัดเฉียงลงด้านล่างแล้วมาอยู่เตรียมพร้อม (Guard)

Snap Open

- ใช้ฝ่ามือกระแทกแล้วมาอยู่เตรียมพร้อม (Guard)

Rapid Response Open

- หากมีการชักออกมาใช้งานแล้วยึดไม่สุด ไม่ล็อก สามารถตีต่อได้เลย

การใช้สเปรย์พริกไทย

1. สถานการณ์หรือขอบเขตการใช้

ระดับการใช้กำลังของตำรวจในการจับกุมคนร้าย หรือควบคุมสถานการณ์นั้น ตำรวจต้องใช้เพื่อการควบคุมเหตุการณ์ หรือเพื่อการจับกุมคนร้ายเท่าที่จำเป็น มิใช่ใช้เพื่อการลงโทษ ทำโทษ แกะแค้น หรือทำร้ายคนหรือประชาชน โดยไม่มีเหตุอันสมควร

2. ขั้นตอนการใช้

ขั้นตอนที่ 1 ตำรวจที่แต่งเครื่องแบบ ให้พกของพร้อมใส่กระป๋องสเปรย์พริกไทย ไว้ในเข็มขัดข้างเอวด้านมือที่ไม่ถนัด

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อพบเหตุจะใช้ ให้ตำรวจตะโกนให้คำสั่งบอกก่อน หรือ บอกว่า ถ้าไม่หยุด จะใช้สเปรย์พริกไทย “หยุด ถ้าไม่หยุดจะใช้สเปรย์พริกไทย” พร้อมกับชูกระป๋องสเปรย์พริกไทยไปที่คนร้าย เพื่อบอกคนร้ายและประชาชนข้างเคียงให้ทราบ

ขั้นตอนที่ 3 ให้ตำรวจผู้ฉีดย ใช้มือข้างที่ไม่ถนัดถือสเปรย์พริกไทย ห่างจากคนร้ายประมาณ 3 - 5 ฟุต เหนี่ยวไกกระป๋องสเปรย์พริกไทยให้สุดเพื่อฉีดประมาณครึ่งวินาที หรือจนกว่าคนร้ายจะยอมจำนน (ควรฉีดโดยเหนี่ยวไก แล้วฉีดครั้งที่ 2 หรือ 3 ในทันที ครั้งละครึ่งวินาที) โดยฉีดไปที่ตา ถ้าคนร้ายสวมแว่น ให้ฉีดที่หน้าผาก

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อผู้ถูกฉีดยอมแล้ว หรือล้มลง หรือหยุดวิวาททำร้าย ห้ามฉีดใส่ซ้ำ ให้รีบจับกุม และปฐมพยาบาลต่อไป

3. การปฐมพยาบาล หรือการปฏิบัติหลังการใช้

เมื่อคนร้ายยอมให้จับ ให้นำตัวคนร้ายมายังที่โล่ง เพื่อให้อากาศพัดผ่านให้สเปรย์พริกไทยบรรเทาอาการแสบร้อนแก่คนร้าย แล้วให้คนร้ายใช้น้ำเย็นล้างหน้า ตา จมูกทันที และเรียกหน่วยปฐมพยาบาล หรือนำส่งโรงพยาบาล

2. อุปกรณ์การฝึก

2.1 คู่มือตำรวจ

2.2 ชาร์ต

2.3 power point

2.4 เข็มขัดยุทธวิธี พร้อมอุปกรณ์ และกระบอกยี่ดขยาย

2.5 ผู้แสดง (ครู หรือนักเรียน)

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 สาธิต/อธิบาย แบ่งขั้นตอนฝึก
- 3.3 รวบรวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 10 การป้องกันคนร้ายใช้อาวุธมีด

1. รายละเอียดของการฝึก

เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจตกอยู่ในสถานการณ์ที่คนร้ายมีอาวุธมีดเป็นอาวุธ มุ่งหวังที่จะทำร้ายตำรวจ หรือ เพื่อให้หลุดพ้นจากการจับกุม ในสถานการณ์เช่นนี้มีความเสี่ยงอันตรายและหากพลาดพลั้งถูกอาวุธมีดของคนร้าย ในที่สำคัญของร่างกาย ก็อาจมีอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ ตำรวจต้องเรียนรู้และใช้ยุทธวิธีในการป้องกันตัวจากคนร้ายใช้อาวุธมีด ดังต่อไปนี้

1. กรณีคนร้ายใช้มือขวากัดมือมีดฟันเฉียงจากบนขวาลงมาล่างซ้าย

ขั้นตอนที่ 1 ก้าวเท้าซ้ายประชิดคนร้าย ใช้แขนซ้ายท่อนล่างรับแรงปะทะกับแขนซ้ายท่อนล่างของคนร้าย

(รูป 10.1)

ขั้นตอนที่ 2 ใช้แขนขวาท่อนล่างสอดใต้แขนขวาท่อนบนของคนร้าย แล้วผลักแขนคนร้ายไปทางด้านขวา

(รูป 10.2)

ขั้นตอนที่ 3 ใช้มือซ้ายจับที่หัวไหล่ มือขวาจับที่แขนขวาท่อนล่างของคนร้าย ก้าวเท้าขวามาด้านหน้า พร้อมออกแรงผลักคนร้ายอย่างแรง (รูป 10.3)

รูป 10.1

รูป 10.2

รูป 10.3

2. กรณีคนร้ายใช้มือขวากัดมือมีดฟันเฉียง จากบนซ้ายลงมาล่างขวา

ขั้นตอนที่ 1 ก้าวเท้าขวาประชิดคนร้ายพร้อมกับใช้แขนขวาท่อนล่างยกขึ้นรับแรงปะทะแขนท่อนล่างขวาของคนร้ายไว้ (รูป 10.4)

ขั้นตอนที่ 2 กดแขนขวาท่อนล่างของคนร้ายให้ต่ำลง พร้อมกับใช้มือซ้ายจับบริเวณหัวไหล่ขวาของคนร้าย (รูป 10.5)

ขั้นตอนที่ 3 ก้าวเท้าซ้ายไปด้านหน้าออกแรงผลักคนร้ายอย่างแรง (รูป 10.6)

รูป 10.4

รูป 10.5

รูป 10.6

3. กรณีคนร้ายใช้มือขวาถือมีด ฟันระดับเอว จากด้านขวาไปซ้าย

ขั้นตอนที่ 1 ก้าวเท้าซ้ายพร้อมกับใช้แขนซ้ายท่อนล่างรับแรงปะทะที่แขนขวาท่อนล่างของคนร้าย (รูป 10.7)

ขั้นตอนที่ 2 ใช้สันมือขวากระแทกที่ปลายคางของคนร้าย (รูป 10.8)

ขั้นตอนที่ 3 ก้าวเท้าขวาไปด้านหน้าออกแรงผลักคนร้ายอย่างแรง (รูป 10.9)

รูป 10.7

รูป 10.8

รูป 10.9

4. กรณีคนร้ายใช้มือขวาถือมีด ฟันระดับเอว จากด้านซ้ายไปขวา

ขั้นตอนที่ 1 ก้าวเท้าขวาประชิดคนร้าย พร้อมกับใช้แขนขวาท่อนล่างรับแรงปะทะที่แขนขวาท่อนล่างของคนร้าย (รูป 10.10)

ขั้นตอนที่ 2 ใช้มือซ้าย ผลักดันคนร้ายตรงหัวไหล่ขวา (รูป 10.11)

ขั้นตอนที่ 3 ก้าวเท้าซ้ายไปด้านหน้าพร้อมออกแรงผลักคนร้ายอย่างแรง (รูป 10.12)

รูป 10.10

รูป 10.11

รูป 10.12

5. กรณีคนร้ายใช้มือขวาทิ่มตบตรงที่ลำตัวด้านหน้า

ขั้นตอนที่ 1 ชักเท้าขวามาทางด้านหลังเพื่อเบี่ยงตัวให้พ้น พร้อมกับใช้แขนซ้ายท่อนล่างปิดแขนของคนร้ายออกมาทางด้านขวา (รูป 10.13)

ขั้นตอนที่ 2 ใช้มือทั้งสองข้างผลักที่หัวไหล่ของคนร้าย (รูป 10.14)

ขั้นตอนที่ 3 ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าออกแรงผลักคนร้ายอย่างแรง (รูป 10.15)

รูป 10.13

รูป 10.14

รูป 10.15

6. กรณีคนร้ายใช้มือขวากำมือซ้ายจากบนลงล่าง

ขั้นตอนที่ 1 ก้าวเท้าซ้ายเข้าหาคนร้ายพร้อมกับยกแขนทั้งสองข้างไขว้ขึ้นรับแรงปะทะแขนล่างขวาของคนร้ายไว้ พร้อมกับย่อตัวลง (รูป 10.16)

ขั้นตอนที่ 2 ใช้แขนขวาท่อนล่างปิดแขนของคนร้ายออกมาทางด้านข้างขวาของเจ้าหน้าที่แล้วใช้มือซ้ายจับที่หัวไหล่ของคนร้าย (รูป 10.17)

ขั้นตอนที่ 3 ก้าวเท้าซ้ายมาด้านหน้าพร้อมออกแรงผลักคนร้ายอย่างแรง (รูป 10.18)

รูป 10.16

รูป 10.17

รูป 10.18

ยุทธวิธีการป้องกันตัวกรณีคนร้ายใช้อาวุธมีดแทงมาแล้วข้างต้น เป็นการป้องกันตัวในระยะประชิด ในลักษณะจวนตัวเท่านั้น ไม่มีวัตถุประสงค์ในการต่อสู้เพื่อแย่งมีดจากคนร้าย เพราะในทางปฏิบัติแล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปเสี่ยง หากป้องกันการจู่โจมจากคนร้ายได้แล้ว ตำรวจหลบหนีออกห่าง ก็ปลอดภัยแล้ว หรืออาจจะหาอาวุธอื่น เช่น กระบอง ท่อนไม้ ท่อนเหล็ก หรือสิ่งของอื่นคล้ายกัน ตีป้องกันตัวได้ โดยง่าย หรืออาจจะใช้อาวุธปืนขู่บังคับคนร้ายก็ได้ ตามแต่สถานการณ์และความรุนแรงที่เกิดขึ้น

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 คู่มือตำรวจ
- 2.2 ชาร์ต
- 2.3 power point
- 2.4 เข็มขัดยุทธวิธี พร้อมอุปกรณ์
- 2.5 มีดยาง
- 2.6 ผู้แสดง (ครู หรือนักเรียน)

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 สาธิต/อธิบาย แบ่งขั้นตอนฝึก
- 3.3 รวบรวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 11 การป้องกันคนร้ายแย่งปืนพกจากของพกที่เอว

1. รายละเอียดของการฝึก

เจ้าหน้าที่ตำรวจจำเป็นต้องพกอาวุธปืนประจำกายอยู่ตลอดเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ โดยตำรวจในเครื่องแบบจะพกอาวุธปืนไว้ในซองติดไว้กับเข็มขัดที่บริเวณเอวด้านขวา เนื่องจากถนัดขวาเป็นส่วนใหญ่ ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ว่าจะเป็นการตรวจค้นผู้ต้องสงสัย การจับกุมเข้าจับคนร้าย หรือแม้กระทั่งการเดินตรวจตราท่ามกลางประชาชน ในสถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีโอกาสที่จะเผลอ หรือไม่ทันระวังตัวและอาจถูกแย่งปืนออกจากซองปืนได้ ซึ่งเป็นอันตรายอย่างยิ่งหากคนร้ายได้นำปืนนั้นกลับมาทำร้าย หรือฆ่าตำรวจ หรือนำปืนไปก่อเหตุร้ายแรงอื่น ๆ คนร้ายสามารถเข้าแย่งปืนจากซองที่พกอยู่ที่เอวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งจากด้านหน้า ด้านหลัง และด้านข้าง ซึ่งมียุทธวิธีในการป้องกันการแย่งปืนจากด้านต่าง ๆ ดังนี้

ท่าที่ 1 เมื่อคนร้ายแย่งอาวุธปืนจากด้านหน้าหรือด้านข้าง

ขั้นตอนที่ 1 ทันทีที่รู้ตัว ตำรวจต้องรีบใช้มือทั้งสองกดทับลงไปบนมือของคนร้ายอย่างรวดเร็วทันที เพื่อมิให้คนร้ายดึงด้ามปืนออกไปจากซองได้ พร้อมกับย่อเข้าทั้งสองลงโดยยืนปักหลักให้เต็มฝ่าเท้าทั้งสองข้าง เพื่อให้ยืนได้มั่นคง และทำให้แขนและศอกของคนร้ายตึง (รูป 11.1)

ขั้นตอนที่ 2 ใช้เท้าซ้ายเป็นหลักให้มั่นคง พร้อมดึงเท้าขวามาด้านหลัง ให้แขนของคนร้ายตึง ใช้ศอกซ้ายดีเข้าไปที่แขนของคนร้าย แล้วสะบัดสะโพกหมุนไปทางด้านหลังอย่างแรงและเร็ว โดยสะบัดหมุนไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (รูป 11.2)

ขั้นตอนที่ 3 ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า พร้อมสะบัดสะโพกหมุนไปทางซ้ายอย่างแรงและเร็ว เพื่อให้คนร้ายปล่อยอาวุธปืนจากมือ (รูป 11.3)

รูป 11.1

รูป 11.2

รูป 11.3

ท่าที่ 2 เมื่อคนร้ายแย่งอาวุธปืนจากด้านหลัง

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อคนร้ายเข้าแย่งปืนจากด้านหลัง ตำรวจใช้มือทั้งสองข้างกดทับลงไปบนมือของคนร้ายอย่างรวดเร็วทันที เพื่อมิให้คนร้ายดึงด้ามปืนออกไปจากช่องได้ พร้อมกับย่อเข้าทั้งสองลงโดยยืนปักหลักให้เต็มฝ่าเท้าทั้งสองข้าง เพื่อให้ยืนได้มั่นคง (รูป 11.4)

ขั้นตอนที่ 2 ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าแล้วสะบัดสะโพกหมุนไปทางด้านหน้าอย่างแรงและเร็ว โดยสะบัดหมุนไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้คนร้ายเสียหลัก (รูป 11.5)

ขั้นตอนที่ 3 ก้าวเท้าซ้ายไปด้านหน้า สะบัดสะโพกหมุนตัวไปทางขวาอย่างแรงและเร็ว โดยใช้ศอกขวาตีไปที่แขนขวาของคนร้าย เพื่อให้คนร้ายปล่อยมือจากอาวุธปืน (รูป 11.6)

รูป 11.4

รูป 11.5

รูป 11.6

ยุทธวิธีการป้องกันคนร้ายแย่งอาวุธปืนจากช่อง ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น เป็นการป้องกันตัวของเจ้าหน้าที่ในระยะประชิด เพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้น เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันการถูกแย่งอาวุธปืนจากช่องได้แล้ว อาจจะใช้อาวุธปืนหรืออาวุธอื่นที่เหมาะสมกับสถานการณ์และความรุนแรงที่เกิดขึ้น สั่งบังคับคนร้ายก็ได้

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 คู่มือตำรวจ
- 2.2 ชาร์ต
- 2.3 power point
- 2.4 เช็มขัดยุทธวิธี พร้อมอุปกรณ์
- 2.5 ปืนยาง
- 2.6 ผู้แสดง (ครู หรือนักเรียน)

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 สาธิต/อธิบาย แบ่งขั้นตอนฝึก
- 3.3 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 12 การป้องกันตัวเมื่อคนร้ายจี้ด้วยอาวุธปืน

1. รายละเอียดของการฝึก

การแก้ปัญหาเมื่อถูกคนร้ายจี้ด้วยอาวุธปืน คือ วิธีการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้ในการป้องกันตนเอง เมื่อถูกคนร้ายจี้ หรือจะยิงด้วยอาวุธปืน ทั้งในระยะใกล้และระยะไกล

หลักพื้นฐานการแก้ปัญหาเมื่อถูกคนร้ายจี้ด้วยอาวุธปืน

1. วิธีการแก้ปัญหาเมื่อถูกคนร้ายจี้ด้วยอาวุธปืนนี้ให้ใช้เฉพาะสถานการณ์ที่จำเป็นเท่านั้น เช่น เมื่อถูกคนร้ายจี้ หรือจะยิง ทั้งในระยะใกล้และระยะไกลและสถานการณ์ขณะนั้น บ่งชี้ว่าในทันทีทันใดนั้น คนร้ายจะยิงเจ้าหน้าที่ที่ถูกจี้อย่างแน่นอน จึงให้ใช้ยุทธวิธีนี้ แต่ถ้าหากสามารถต่อรอง หรือยืดระยะเวลา หรือมีวิธีการแก้ไขปัญหาริธีอื่น ก็ให้ใช้วิธีการเจรจาต่อรองนั้นก่อน

2. ก่อนที่ใช้ยุทธวิธีนี้ ควรพูดจาต่อรอง หรือถามคำถามเพื่อให้คนร้ายได้ใช้ความคิดและเป็นการทำลายสมาธิของคนร้ายในขณะที่จะลั่นไกปืน ซึ่งจะทำให้การตอบสนองต่อเหตุการณ์ของคนร้ายช้าลง และมีผลให้ตัดสินใจลั่นไกปืนช้าลงตามไปด้วย

3. ในการฝึกปฏิบัติ หากมีการใช้อาวุธปืนจริง ก่อนฝึกให้ตรวจอาวุธปืนเช่นเดียวกับการฝึกป้องกันคนร้ายแย่งอาวุธปืน

ยุทธวิธีตำรวจในการแก้ปัญหาเมื่อถูกคนร้ายจี้ด้วยอาวุธปืน

ท่าที่ 1 คนร้ายใช้อาวุธปืนจี้ด้านหน้าในระยะประชิดตัวในระดับเอวหรือหน้าอก

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อถูกคนร้ายจี้ด้วยอาวุธปืนทางด้านหน้า ไม่ว่าจะอยู่ในระดับเอวหรือหน้าอก โดยใช้มือเดียวหรือสองมือก็ตาม ให้ตำรวจยกมือขึ้นในลักษณะยอมแพ้อยู่ระดับที่ใกล้เคียงกับแนวปืน ยืนแยกเท้าห่างกันในระยะหัวไหล่ ย่อเข้าเล็กน้อย (รูป 12.1)

ขั้นตอนที่ 2 ใช้มือซ้ายตบจับที่โครงปืนด้านบน ดันปากกระบอกปืนเฉียงออกแนวลำตัว พร้อมกับถอยเท้าขวามาด้านหลัง เพื่อให้พันวิธกระสุน แขนเหยียดตึงกดให้แนวลำกล้องปืนลงพื้น (12.2)

ขั้นตอนที่ 3 ใช้มือขวาตบจับใต้ลำกล้องปืน บิดให้ลำกล้องปืนเข้าหาคนร้าย (12.3)

ขั้นตอนที่ 4 บังคับลำกล้องปืนให้ผ่านตัวคนร้ายมาทางด้านซ้ายของตำรวจ ก้าวเท้าซ้ายถอยมาด้านหลัง แล้วปลดปืนจากมือคนร้าย พร้อมกับถอยหลังออกให้ห่างจากคนร้าย ชักอาวุธปืนประจำกายออกมาจากซอง ออกคำสั่งให้คนร้ายนอนคว่ำหน้าลงพื้น (รูป 12.4)

รูป 12.1

รูป 12.2

รูป 12.3

หมายเหตุ

สายตาของตำรวจต้องจับจ้องที่คนร้าย

ห้ามจับจ้องที่อาวุธปืน

รูป 12.4

ท่าที่ 2 คนร้ายใช้อาวุธปืนจี้ด้านหลังในระยยะประชิดตัวในระดับศีรษะ

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อถูกคนร้ายจี้ด้วยอาวุธปืนทางด้านหน้า ในระดับศีรษะ โดยใช้มือเดียวหรือสองมือก็ตาม ให้ตำรวจยกมือขึ้นในลักษณะยอมแพ้อยู่ในระดับใกล้เคียงกับแนวปืน ยืนแยกเท้าห่างกันในระยะหัวไหล่ ย่อเข่าเล็กน้อย (รูป 12.5)

ขั้นตอนที่ 2 ย่อตัวลง พร้อมกับใช้มือทั้งสองข้างจับที่ตัวปืน โดยให้มือซ้ายจับที่ท้ายปืนเพื่อมิให้คนร้ายดึงปืนถอยกลับไปได้ หางมือขวาจับได้แนวลำกล้องปืน ดันปากกระบอกปืนชี้ไปทางด้านบนแล้วบิดให้ลำกล้องหันไปทางขวา แขนเหยียดตึง (รูป 12.6)

รูป 12.5

รูป 12.6

รูป 12.7

ขั้นตอนที่ 3 ใช้มือซ้ายกดส่วนท้ายของปืนลง มือขวาผลักลำกล้องปืนผ่านหน้าคนร้าย ก้าวเท้าซ้าย ถอยมาด้านหลัง แล้วปลดปืนออกจากมือคนร้าย พร้อมกับถอยหลังออกให้ห่างจากคนร้าย ชักอาวุธปืนประจำกายออกมาจากซอง ออกคำสั่งให้คนร้ายนอนคว่ำ หน้าลงพื้น (รูป 12.7 – 12.8)

รูป 12.8

ท่าที่ 3 คนร้ายใช้อาวุธปืนจี้ทางด้านหลังในระดับเอว หน้าอก หรือศีรษะ

ขั้นตอนที่ 1 พยายามตรวจสอบว่าคนร้ายใช้ปืนจี้อยู่ในระดับใด อาจจะสังเกตจากกระพริบตาที่สะท้อนภาพมา (ถ้ามี) หรือพยายามถอยหลังไปให้รู้ว่กระบอกปืนสัมผัสอยู่ที่ใด หรือการชำเลืองดูด้านหลังเมื่อถูกคนร้ายจี้ด้วยอาวุธปืนทางด้านหลัง ด้วยมือเดียวหรือสองมือ ให้ตำรวจยกมือขึ้นในลักษณะยอมแพ้ และให้อยู่ในระดับใกล้เคียงกับแนวปืน ยืนแยกเท้าห่างกันในระยะหัวไหล่ ย่อเข่าเล็กน้อย (รูป 12.9)

ขั้นตอนที่ 2 ใช้เท้าขวาเป็นหลักและจุดหมุน เบี่ยงตัวหันกลับหลังโดยการสปีเท้าซ้ายเข้าหาตัวคนร้าย พร้อมกับใช้ท่อนแขนขวาปิดท่อนแขนของคนร้าย เพื่อให้พ้นจากแนววิถีกระสุน ใช้มือซ้ายจับที่โครงปืน ด้านบนให้แน่น แขนเหยียดตึง หายมือขวาจับโครงปืนด้านล่าง ให้ลำกล้องปืนชี้ลงพื้น (รูป 12.10)

ขั้นตอนที่ 3 ก้าวเท้าซ้ายถอยมาด้านหลัง พร้อมบังคับลำกล้องปืนให้ผ่านตัวคนร้ายมาทางด้านซ้ายของตำรวจ แล้วปลดปืนออกจากมือคนร้าย พร้อมกับถอยหลังออกให้ห่างจากคนร้าย ชักอาวุธปืนประจำกายออกมาจากซอง ออกคำสั่งให้คนร้ายนอนคว่ำหน้าลงพื้น (รูป 12.11)

รูป 12.9

รูป 12.10

รูป 12.11

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 คู่มือสำรวจ
- 2.2 ชาร์ต
- 2.3 power point
- 2.4 เข็มขัดยุทธวิธี พร้อมอุปกรณ์
- 2.5 ปืนยาง
- 2.6 ผู้แสดง (ครู หรือนักเรียน)

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 สาธิต/อธิบาย แบ่งขั้นตอนฝึก
- 3.3 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

รายชื่อคณะผู้จัดทำคู่มือยุทธวิธีตำรวจ
หัวข้อ ความปลอดภัยและการรอดพ้นอันตรายของเจ้าหน้าที่
(Officer Safety and Survival (O.S.S.))

1.	พ.ต.ท.ธีระยุทธ	นันทา	รอง ผกก.ฝ่ายกิจการการฝึกอบรม วตร.
2.	พ.ต.ท.สุรัตน์	วันทะมาตร	สวป.สภ.เมือง จว.ขอนแก่น
3.	พ.ต.ท.อุดม	อินทร์จันทร์	ผบ.ร้อย (สบ 2) ปค.ศฝร.ภ.2
4.	พ.ต.ท.จินตนาการ	บุตรโคตร	ผบ.ร้อย (สบ 2) ปค.ศฝร.ภ.2
5.	พ.ต.ท.พันทิพัฒน์	เดชสิทธิ์จักร	รอง ผกก.ปค.ศฝร.ภ.7
6.	พ.ต.ท.ชินณพัฒน์	โรจนะอุทัยกุล	รอง ผกก.ฝปค.ศฝร.ภ.9
7.	พ.ต.ท.จำลอง	กำมะหยี่	ผบ.ร้อย (สบ 2) กก.3 บก.กฝ.บช.ตชด.
8.	ร.ต.อ.วุฒิเลิศ	เมืองหนู	ผบ.มว. (สบ 1) ฝปค.ศฝร.ภ.8
9.	ร.ต.อ.ชัยวัช	เพชรรัตน์	รอง สว.กก.สส.1ฯ ปนท.ฝปค.ศฝร.ภ.9
10.	ร.ต.อ.สมคิด	สารโคกกรวด	ผบ.มว. (สบ 1) กก.3 บก.กฝ.บช.ตชด.
11.	ร.ต.ท.พิภพ	ญาติโพธิ์	ผบ.มว. (สบ 1) กก.2 บก.กฝ.บช.ตชด.
12.	ด.ต.พงษ์พันธ์	บุญหวดไช้	ผบ.หมู่ ปค.ศฝร.ภ.7
13.	ด.ต.สุริยา	เพ็ญพันธ์นาค	ผบ.หมู่ ฝปค.ศฝร.ภ.8
14.	ด.ต.พยัคฆ์	เพ็ญพันธุ์	ผบ.หมู่ กก.4 บก.กฝ.บช.ตชด.
15.	จ.ส.ต.พิเชษฐ์	ศรีสงวน	ผบ.หมู่ ปค.บก.ฝรภ.
16.	จ.ส.ต.นพรัตน์	รักมี	ผบ.หมู่ ปค.ศฝร.ภ.3

คู่มือ ยุทธวิธีตำรวจ

หัวข้อ การเข้าตรวจค้นและการปฏิบัติการในอาคาร

(Building Entry & Close Quarter Battle (C.Q.B.))

เป้าหมาย

เพื่อจูงใจและเสริมสร้างทักษะ การเข้าตรวจค้นห้อง ทางเดิน (ภายในอาคาร) ได้อย่างปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ทางยุทธวิธีเพื่อให้เจ้าหน้าที่ปลอดภัย และภารกิจสำเร็จตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้ จุดมุ่งหมาย หลักการพื้นฐาน ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการตรวจค้น และการปฏิบัติในอาคาร
2. เพื่อให้ผู้เรียนรู้ และเข้าใจการใช้อาวุธปืนทางยุทธวิธี และการใช้ทัศนสัญญาณ
3. เพื่อให้ผู้เรียนรู้วิธีการเปิดมุมมอง การพิจารณาประตู และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง
4. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และปฏิบัติตามขั้นตอนการเข้าตรวจค้นอาคารของเจ้าหน้าที่ 2 นาย และมากกว่า 2 นาย ได้ถูกต้อง
5. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และปฏิบัติตามขั้นตอน การเข้าตรวจค้นลิฟต์และการขึ้นลงบันได
6. เพื่อให้ผู้เรียนรู้วิธีการใช้โล่และการเคลื่อนที่แบบ Heavy Head
7. เพื่อให้ผู้เรียนนำหลักการปฏิบัติทางยุทธวิธีมาปรับใช้ในการจับกุมผู้ต้องหาตามหมายได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม
8. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และปฏิบัติตาม หลักการ วิธีการ การเข้าเผชิญเหตุเมื่อเกิดภัยคุกคามขั้นสูง Heavy Head ทีมสี่คน ได้ถูกต้อง

Instructor Note:

- ให้ครูฝึกสอบถามนักเรียนทุกคนต่อความเข้าใจเป้าหมาย วัตถุประสงค์

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน

1. Power Point/ไวท์บอร์ด
2. อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี / เข็มขัดยุทธวิธี/Red Gun
3. ห้องจำลอง
4. อาคารสูงที่มีลิฟต์และทางขึ้นลงบันได
5. โล่

หมายเหตุ

อุปกรณ์การฝึก Red Gun เป็นปืนยางสีแดง เหมาะสำหรับการใช้ฝึก เนื่องจากมีน้ำหนักใกล้เคียงกับอาวุธปืนจริง และไม่เสียหายง่ายเมื่อตกกระแทก ถ้าหน่วยฝึกใดไม่มีอุปกรณ์ดังกล่าวอาจใช้ปืนพลาสติกแทนก็ได้

หัวข้อการฝึกอบรม

1. ความหมาย หลักการพื้นฐาน หัวข้อที่จะต้องเรียนรู้ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง
2. การใช้อาวุธปืนทางยุทธวิธี และการใช้ทัศนสัญญาณ
3. การเปิดมุมมอง และหลักการพิจารณาประตู
4. การเข้าค้นห้องแบบเจ้าหน้าที่ 2 นาย และมากกว่า 2 นาย
5. เทคนิคการเคลียร์ลิฟต์และการขึ้นลงบันได
6. เทคนิคการใช้ไล่และการเคลื่อนที่แบบ Heavy Head
7. การตรวจค้นจับกุมตามหมาย
8. การเข้าเผชิญเหตุเมื่อเกิดภัยคุกคามขั้นสูง Heavy Head

หัวข้อที่ 1 ความหมาย หลักการพื้นฐาน หัวข้อที่จะต้องเรียนรู้ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง

1. รายละเอียดของการฝึก

ความหมาย หลักการพื้นฐาน หัวข้อที่จะต้องเรียนรู้ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง

2. อุปกรณ์การฝึก

Power point/ไวท์บอร์ด

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 แนะนำการเรียนการสอนและการวัดผล บอกวัตถุประสงค์

3.2 อธิบายและยกกรณีตัวอย่าง บอกจุดมุ่งหมาย ความหมาย หลักพื้นฐาน อำนาจหน้าที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง

3.3 สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน

5.2 ผู้เรียนสามารถซักถามและตอบคำถามได้

5.3 ทบทวนความเข้าใจและซักถามปัญหา

หัวข้อที่ 2 การใช้อาวุธปืนทางยุทธวิธี และการใช้ทัศนสัญญาณ

1. รายละเอียดของการฝึก

1. การใช้อาวุธปืนทางยุทธวิธี

เป็นรูปแบบการฝึกเพื่อใช้ในการตรวจค้นภายในอาคารโดยเฉพาะ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับเจ้าหน้าที่ในชุดปฏิบัติการ เมื่อมีการเคลื่อนที่ในทิศทางต่าง ๆ

1.1 ท่าเตรียมใช้ปืน เป็นการถือปืนพร้อมใช้โดยถือปืนด้านหน้าสองมือระดับเข็มขัด ปากกระบอกเฉียงลงพื้น

ท่าเตรียมใช้ปืน

ท่าเตรียมใช้ปืน

1.2 ท่าพักปืน เป็นการจับปืนด้วยมือถนัด ดึงปืนไว้ชิดลำตัวที่ระดับหน้าอก ข้อศอกชิดลำตัวทั้งสองข้าง หักข้อมือที่ถือปืนลง โดยแขนปืนวางไว้หลังมือที่ไม่ถนัด ปากกระบอกเฉียงลงพื้นด้านข้าง

ท่าพักปืน

ท่าพักปืน

1.3 ท่าใช้ปืน เป็นท่าตรวจการและควบคุมพื้นที่โดยพุ่งปืนไปด้านหน้า ปากกระบอกปืน ชี้ไปที่เป้าหมาย ศูนย์ปืนอยู่ระดับคางและมองด้วยตาทั้งสองข้าง

ทำใช้ปืน

ทำใช้ปืน

1.4 ทำดิ่งปืน เป็นการถือปืน จับปืนสองมือ ดิ่งปืนชิดลำตัวระดับหน้าอก สกอกแนบลำตัวทั้งสองข้าง โดยปืนชี้ไปยังเป้าหมาย

ทำดิ่งปืนชิดตัว

ทำดิ่งปืนชิดตัว

2. อุปกรณ์การฝึก

เข็มขัดยุทธวิธี/Red Gun/ไวท์บอร์ด

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 ให้ชมกรณีสาธิต/อธิบาย การใช้อาวุธปืนทางยุทธวิธีและการแสดงทัศนสัญญาณ
- 3.3 สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง
- 5.3 สอบถามความสำคัญของการใช้ทัศนสัญญาณและการใช้ปืนทางยุทธวิธี

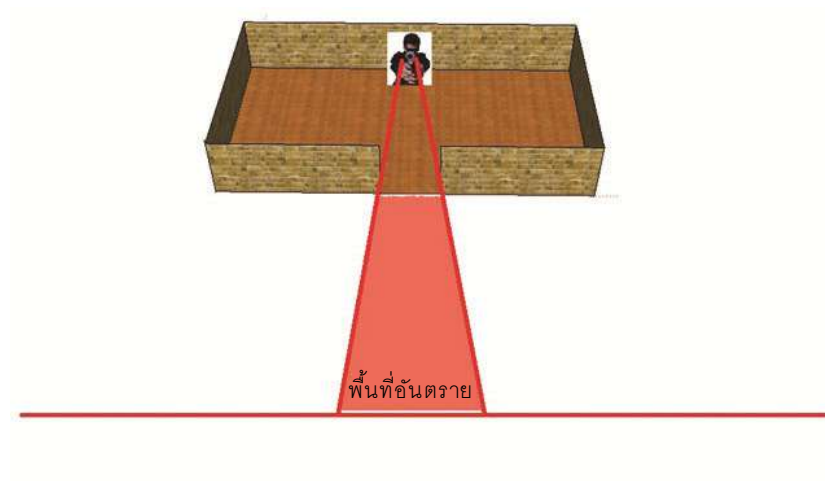
หัวข้อที่ 3 การเปิดมุมมอง และหลักการพิจารณาประตู

1. รายละเอียดของการฝึก

1. การเปิดมุมมองโดยการแบ่งพื้นที่เป็นส่วน ๆ (slice the pie) การแอบดูเร็ว (quick peek)

1.1 พื้นที่เสี่ยงอันตราย

พื้นที่เสี่ยงอันตราย คือ พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการถูกยิง เช่น

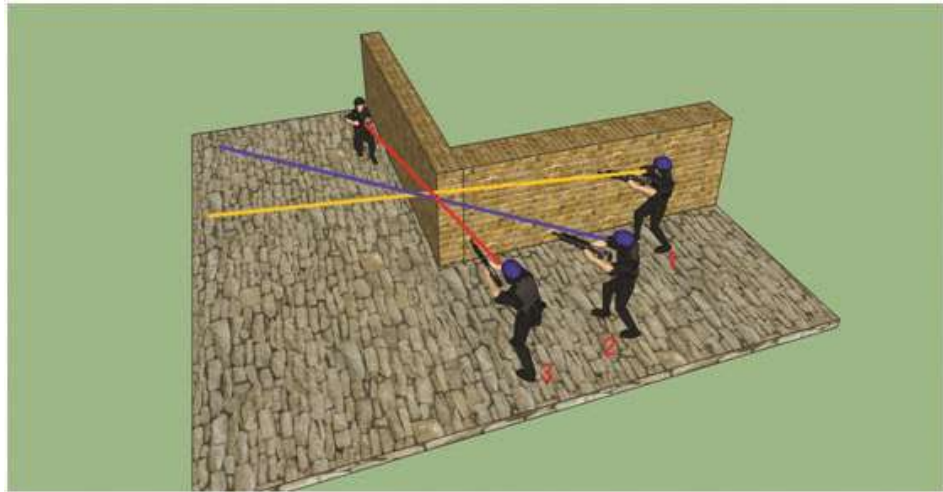

- (1) ที่เปิดโล่ง
- (2) ประตูทางเข้า
- (3) ทางเดินภายในอาคาร
- (4) หน้าต่าง (ช่องบนกำแพงหรือประตู)
- (5) ปล่อยบันได

หลักปฏิบัติ

- (1) หลีกเลียงการหยุดชะงักหรือรีรอในพื้นที่อันตราย
- (2) เคลื่อนที่ผ่านพื้นที่อันตรายอย่างรวดเร็วแต่ราบรื่น

1.2 การแบ่งพื้นที่เป็นส่วน ๆ (Slice the Pie)

ภาพแสดงการทำ Slice the pie

- (1) การตรวจค้นตามมุม
- (2) หากชักอาวุธออกมาแล้ว ให้เล็งไปที่ภัยคุกคาม
- (3) สถานการณ์จะเป็นตัวกำหนดความเร็วในการตรวจค้น
- (4) ขยายระยะห่างจากจุดปลายสุดหรือมุมให้มากที่สุด
- (5) ควรใช้สายตาตรวจดูจากบนลงล่าง จากใกล้ไปหาไกล

ข้อพิจารณาทางยุทธวิธี

- (1) อย่าใช้ศูนย์เล็งของปืน การหลับตาลงหนึ่งข้างจะลดทัศนวิสัยลง 50%
- (2) เบี่ยงตัวและอาวุธของท่าน เพื่อให้ตัวท่านกลายเป็นเป้าเล็ก ๆ
- (3) แทนที่จะถือปืนไว้ในระดับตา ซึ่งจะทำให้บังพื้นที่ตรวจการ ให้ถือปืนอยู่ในระดับกาง เพื่อเปิดทัศนวิสัยการ

ตรวจการให้กว้างไว้

- (4) นำการตรวจค้นด้วยปากกระบอกปืนและสายตา
- (5) สายตา มองไปในทิศทางใด ก็ให้เล็งปากกระบอกปืนไปในทิศทางนั้นเสมอ
- (6) หลีกเลี่ยงการทำตัวเองให้เป็นที่สนใจ ให้ใช้อาวุธนำหน้าเสมอ
- (7) มองหาสิ่งบ่งชี้ถึงเป้าหมาย
- (8) เสียง กลิ่น และเงา
- (9) รองเท้า หรือ อวัยวะใด ๆ

1.3 การแอบดูโดยเร็ว (Quick Peek)

การแอบดูโดยเร็ว (Quick Peek) คือ การตรวจสอบโดยการเข้าตรวจการณ์ด้วยความรวดเร็ว โดยที่คนร้ายไม่รู้ตัว หรือไม่ได้ตั้งตัว เพื่อให้ทราบถึงภัยคุกคามที่อยู่ในมุมที่เป็นปัญหา

- (1) ใช้สำหรับการระบุภัยคุกคามต่างๆ และในการเคลียร์มุมที่เป็นปัญหา
- (2) การตรวจดูอย่างรวดเร็วด้วยสายตา (เปรียบเทียบกับภาพถ่ายอย่างรวดเร็ว) ไม่ใช่การตรวจดูอย่างละเอียด (เปรียบเทียบกับภาพยนตร์)

- (3) จำกัดเวลาที่จะต้องอยู่ในกรวยแห่งความตาย
- (4) ต้องระวัง อย่าเผยตัวมากเกินไป
- (5) ความต่อเนื่อง รวดเร็ว และราบรื่น
- (6) การลงมือก่อน มักมีชัยเหนือการโต้ตอบรับมือเสมอ
- (7) บุคคลที่ไม่ผ่านการฝึกฝน สามารถยกปืนที่อยู่ข้างลำตัวขึ้นยิงได้ภายใน 0.43 วินาที
- (8) เวลาในการตอบโต้ (อย่างน้อยที่สุด) -0.5 ถึง 1.5 วินาที

1.4 การเผยตัวอย่างจำกัด (ให้น้อยที่สุด) (Limited Exposure)

- (1) การใช้ที่กำบังอย่างเหมาะสม Proper use of cover
- (2) ยิงจากรอบ ๆ ที่กำบัง ไม่ใช่จากเหนือที่กำบัง
- (3) อยู่นอกที่กำบัง อย่าถูกดูดเข้าไปในที่กำบัง
- (4) อย่าสละที่กำบัง เพื่อให้ยิงได้ถนัด

1.5 หลักการว่าด้วยการลดขนาดและการขยายขนาด

- (1) การลดขนาด การเผยร่างกายของท่านต่อผู้ที่เป็นภัยคุกคามให้น้อยที่สุด โดยใช้ที่กำบัง หรือ การย่อตัวลดเป้าหมาย

- (2) การขยายขนาด รักษาระยะห่างจากภัยคุกคามให้อยู่ในระยะปลอดภัย

1.6 แสดงตัวว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ

- (1) ควบคุมผู้ต้องหา โดยใช้การออกคำสั่งที่ชัดเจนและกระชับ
- (2) หลีกเลี่ยงการใช้คำว่า ขว้า ซ้าย แกร่ง ๆ หรือ ค่อย ๆ เช่น ค่อย ๆ หมอบลง แต่ให้ระบุ ให้ชัดเจน เช่น
คุกเข่าลง หมอบลง กางแขนออก แยกขาออก หงายฝ่ามือขึ้น ฯลฯ
 - ออกคำสั่งให้ เจ้าหน้าที่มองเห็นมือสองข้าง
 - ออกคำสั่งให้ “ขยับ/เดินออกมาในพื้นที่ ที่สามารถมองเห็น”

คอยเฝ้าระวัง/ควบคุมมือทั้งสองข้างของผู้ต้องหาไว้เสมอ!

1.7 การควบคุมตัวผู้ต้องหา

- (1) เคลื่อนย้ายผู้ต้องหาไปในบริเวณที่เจ้าหน้าที่สามารถคงการมองเห็นไว้ได้
- (2) ยิ่งภัยคุกคามมีสูงเท่าใด ยิ่งต้องให้ผู้ต้องหายู้อยู่ต่ำลงไปมากเท่านั้น ทำให้ภัยที่คุกคามนั้น ราบลงไปกับพื้น
- (3) สภาพแวดล้อมจะเป็นตัวกำหนดว่าเจ้าหน้าที่ควรจะเคลื่อนย้ายผู้ต้องหาไปที่ใด
- (4) เจ้าหน้าที่จะต้องเคลื่อนย้ายผู้ต้องหา อย่าปล่อยให้ผู้ต้องหาเป็นฝ่ายเคลื่อนย้ายเจ้าหน้าที่

2. อุปกรณ์การฝึก

ห้องจำลอง/ไวท์บอร์ด/เข็มขัดยุทธวิธี/Red Gun

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 สาธิต/อธิบาย แบ่งขั้นตอนฝึก การเปิดมุมมองโดยการแบ่งพื้นที่เป็นส่วน ๆ และการแอบดูเร็ว
- 3.3 การพิจารณาประตู
- 3.4 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 4 การเข้าคั่นห้องแบบเจ้าหน้าที่ 2 นาย และมากกว่า 2 นาย

1. รายละเอียดของการฝึก

1. การเข้าตรวจค้นอาคารของเจ้าหน้าที่ 2 นายและมากกว่า 2 นาย

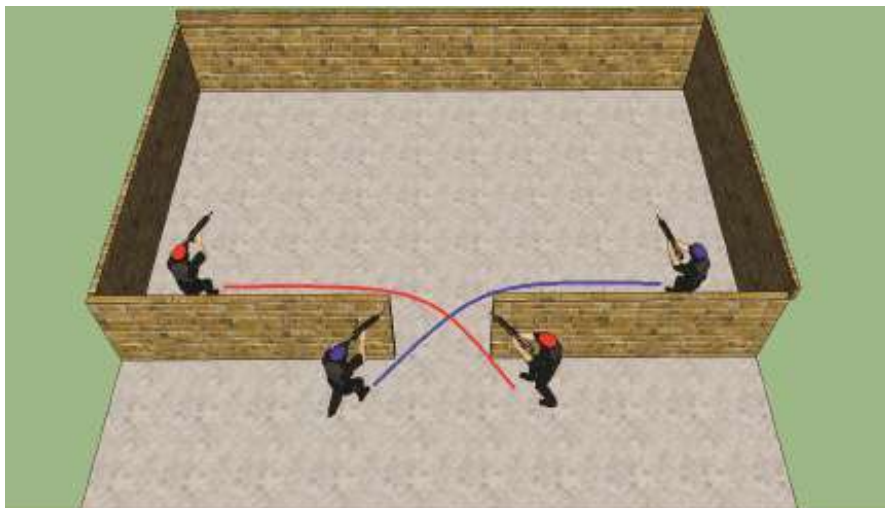
1.1 หลักการพิจารณาประตูทางเข้า

กรณีประตูเปิด	ประตูปิด
อันตรายมากกว่า (หากไม่มองไม่รู้เมื่อมีคนออกมา, จะไม่มีเสียง)	อันตรายน้อยกว่า (รู้เมื่อมีคนออกมา, จะมีเสียงเมื่อเปิดประตู)
เข้าเคลียร์ก่อน	เข้าเคลียร์ที่หลัง
เคลื่อนที่ผ่านต้องมีการตรวจการ (slice the pie)	เคลื่อนที่ผ่านต้องควบคุมไว้ตลอดเวลา (เอาปืนจ่อ), ระวัง สังเกตเรื่องอื่น ๆ ด้วย (เสียง แสง เงา ฯลฯ)

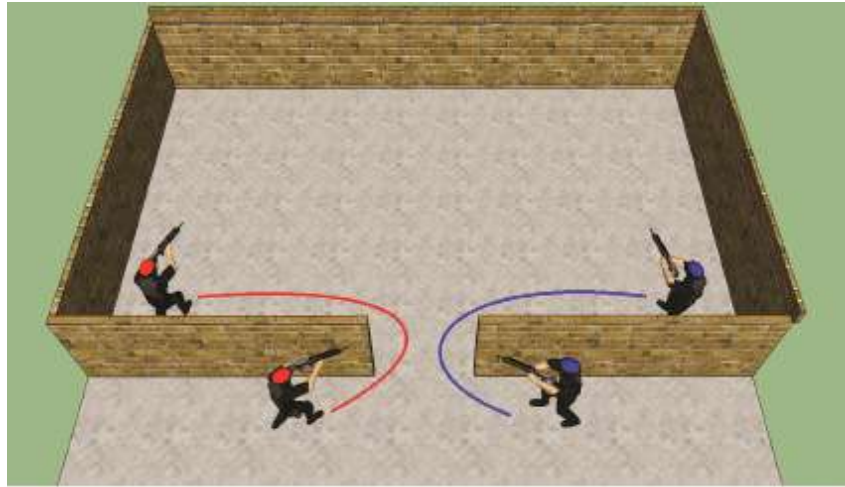
(1) กรณีประตูเปิด

การเข้ามี 3 แบบดังนี้

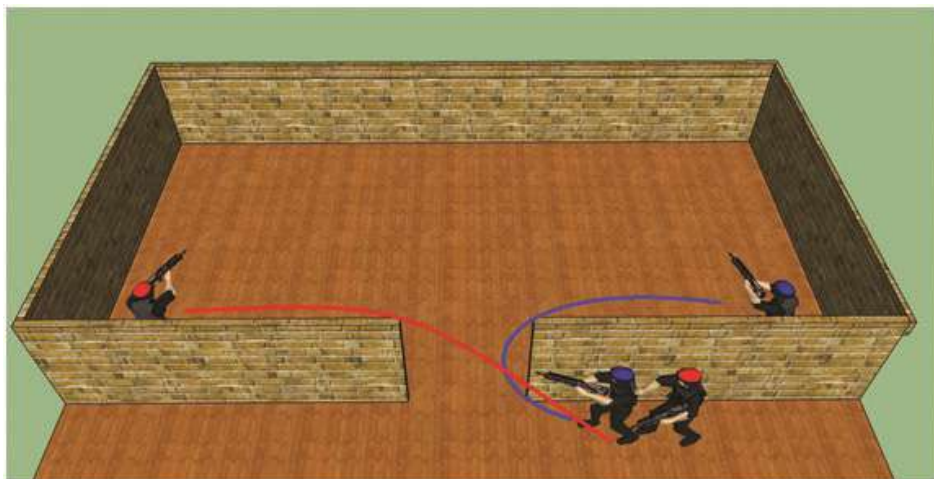
(1.1) แบบไขว้ crisscross

(1.2) แบบตะขอ button hook

(1.3) แบบผสม mix

1.2 หลักการเข้าห้อง

(1) กรณีประตูปิด วิธีเปิดประตู

(1.1) ประตูเปิดเข้า

- เจ้าหน้าที่ที่อยู่ใกล้ลูกบิดเป็นผู้เปิด
- Slice the pie เพื่อตรวจสอบ (จะทำหรือไม่ก็ได้ แล้วแต่สถานการณ์ หรือ หัวหน้าชุด)

(1.2) ประตูเปิดออก

- ประตูเปิดออกด้านไหน ให้เจ้าหน้าที่ด้านนั้นเป็นผู้เปิด
- Slice the pie เพื่อตรวจสอบ (จะทำหรือไม่ก็ได้ แล้วแต่สถานการณ์ หรือ หัวหน้าชุด)

(2) การเคลื่อนที่แบบสองคน

(2.1) การสื่อสารคือหัวใจ

(2.2) ด้วยคำพูด หรือ ด้วยท่าทางหรือสัญญาณ (ที่ไม่ใช่คำพูด)

(2.3) เน้นการใช้อาวุธปืน โดยแนวจับให้ปลอดภัย

(2.4) ไว้ใจในคู่หูของท่าน

(2.5) จำกฎของแสงเลเซอร์ (laser rule) ไว้

จินตนาการว่า....

- มีลำแสงเลเซอร์ออกจากปากกระบอกปืนของท่านอยู่ตลอดเวลา
- เลเซอร์จะทำลายทุกสิ่งที่ลำแสงสัมผัส
- เลเซอร์จากกระบอกปืนของท่านกำลังเล็งไปที่ไหน

(2.6) ยังสามารถใช้ทั้งสามเทคนิคในการเคลื่อนที่ของทีมได้อยู่

(2.7) การเคลื่อนแบบพลวัต (ไม่หยุดนิ่ง)

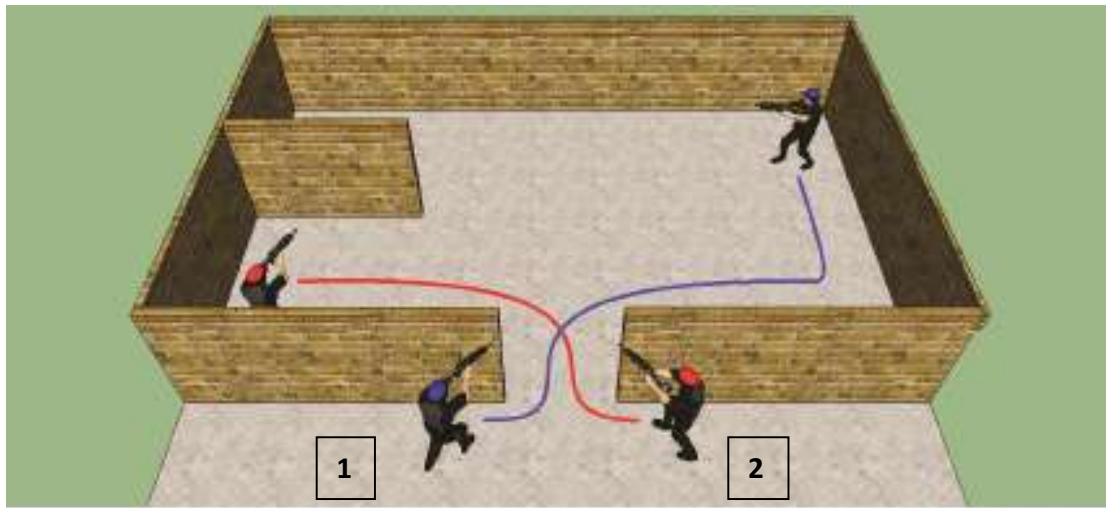
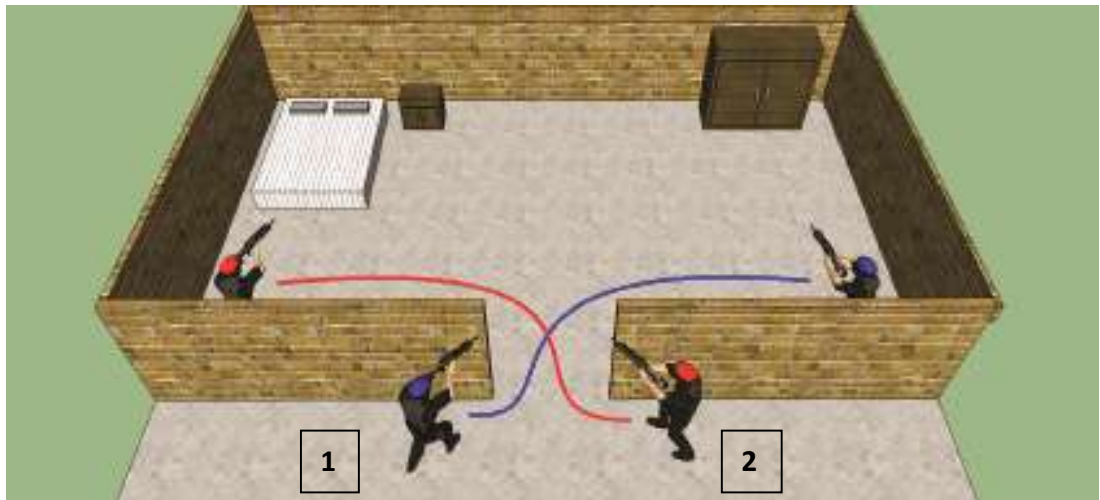
(2.8) ใช้เทคนิคการทำ Slice the pie การทำ Quick peek การเผยตัวอย่างจำกัด (Limited

Exposure) เป็นอีกทางเลือกที่จะช่วยให้เจ้าหน้าที่ปลอดภัยขึ้น ก่อนเข้าตรวจค้นภายในห้อง

เจ้าหน้าที่หมายเลขหนึ่งนำหน้า

เจ้าหน้าที่หมายเลขสองไปยังทิศทางตรงข้ามโดยต่อเนื่องกัน

เจ้าหน้าที่แต่ละนายเฝ้าระวังพื้นที่รับผิดชอบของตน

แบบมุมห้อง

(2.9) เคลียร์พื้นที่รับผิดชอบส่วนของท่านแม้ว่าเพื่อนของท่านจะเผชิญกับภัยที่คุกคามก็ตาม ต้องทำให้ผู้ต้องหายุ้งในสถานะที่ “ไม่มีทางชนะ”

(2.10) ไม่ปล่อยให้ผู้ต้องหาใช้เวลาได้คิดหรือโต้ตอบ

(2.11) ให้ใช้หลักการลงมือกับการโต้ตอบ ให้เป็นประโยชน์กับตัวท่านเอง

(2.12) เข้าไปให้ลึกเพียงพอเท่าที่จำเป็นสำหรับการเคลียร์ห้องเท่านั้น

(2.13) ที่จำเป็นอย่างที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ต้องเข้าสู่ห้องพร้อม ๆ กันจริง ๆ โดยไม่มีช่องว่างระหว่างตัวเจ้าหน้าที่ทั้งสอง หรือมีน้อยที่สุด

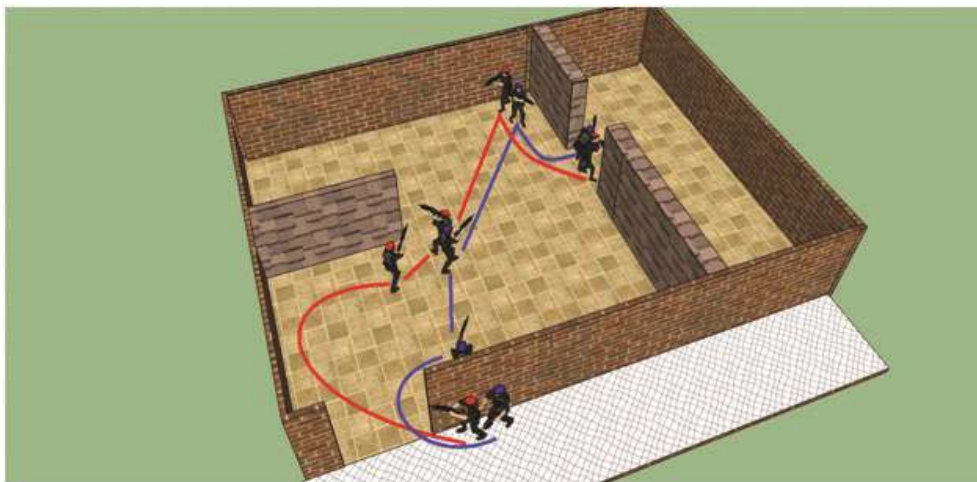
(2.14) ทำให้เจ้าหน้าที่สามารถคอยคุ้มกัน ส่วนของร่างกายของคู่หูที่หันไปทางพื้นที่อันตรายได้

(3) สิ่งสำคัญที่ควรตระหนัก

- (3.1) การสื่อสารทางวาจาของเจ้าหน้าที่
- (3.2) เทคนิคการเข้าสู่ห้อง
- (3.3) ก่อนเข้าประตู คนแรกยืนห่างจากขอบประตูประมาณ 1 ฟุต คนต่อไปเรียงเป็นแถวตอน
- (3.4) ระวังคู่หูของท่าน
- (3.5) วินัยในการใช้อาวุธ (นิ้วไม่เข้าโกร่งโกปิ่น, แขนงปืนไม่หันหาเพื่อน)
- (3.6) เจ้าหน้าที่หมายเลขสองจะต้องตามติดคู่หูเข้าไปในห้อง (แทบจะชี้หลังเข้าไป)

ระหว่างที่ตรวจค้นภายในห้อง เจ้าหน้าที่ทั้งสองนายจะคงอยู่ในตำแหน่งที่คู่ขนานกันโดยตลอด โดยให้ระวังการยิงใส่กันเองไว้เสมอ

มองกวาดสายตาภายในห้องอย่างรวดเร็ว แล้วรีบตรวจค้นมุมห้อง (hard corner) ที่ตัวเองรับผิดชอบ ที่ยังมองไม่เห็นแล้วจึงตรวจค้นภายในห้องไปจนสุดห้อง

รูปแสดงการตรวจค้นห้องแบบเจ้าหน้าที่ 2 นาย

ข้อคิดเตือนใจ

การเข้าตรวจค้นอาคารโดยใช้เจ้าหน้าที่ 2 นาย ไม่ได้มีรูปแบบที่ตายตัว ขึ้นอยู่กับสภาพของสิ่งปลูกสร้าง แต่การเข้าตรวจค้นแต่ละครั้งจะต้องมีความระมัดระวังอย่างสูงอยู่ตลอดเวลา ที่สำคัญคือไม่ประมาท คิดในสิ่งที่มันจะเกิดขึ้นจะต้องเลวร้ายที่สุดไว้ก่อน เพื่อจะได้มีการระวังป้องกันที่ดีที่สุดอยู่เสมอ

2. อุปกรณ์การฝึก

อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี/ห้องจำลอง/Red Gun/เข็มขัดยุทธวิธี

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์
- 3.2 สาธิต/อธิบาย การเข้าห้องแบบประตูเปิด
- 3.3 สาธิต/อธิบาย การเข้าห้องแบบประตูปิด (การเข้าแบบตะขอไขว้ - ผสม)
- 3.4 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม - ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

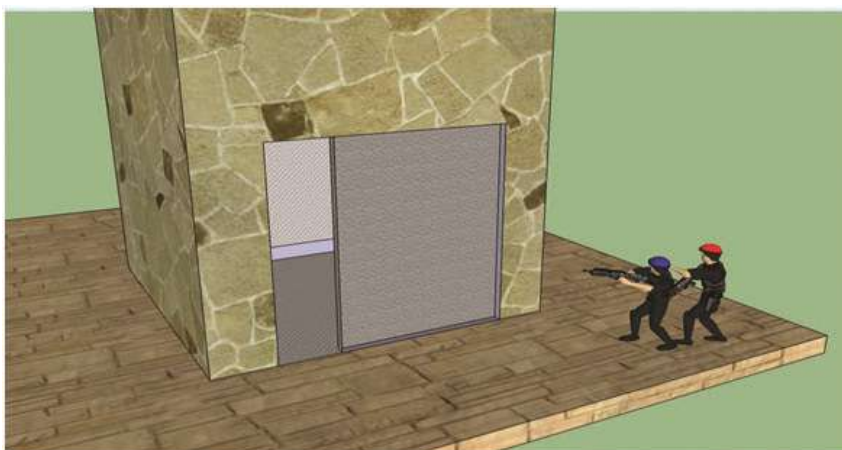
- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 5 เทคนิคการเคลียร์ลิฟต์และการขึ้นลงบันได

1. รายละเอียดของการฝึก

1. เทคนิคการเคลียร์ลิฟต์

- 1.1 เจ้าหน้าที่ไม่ควรยืนตรงหน้าประตูลิฟต์ ควรยืนด้านข้างใดข้างหนึ่ง
- 1.2 ถ้าลิฟต์เปิดด้านเดียวจากด้านข้าง ประตูลิฟต์เปิดไปทางด้านไหนให้ไปเตรียมพร้อมทางด้านนั้น
- 1.3 ถ้าประตูลิฟต์เปิดจากตรงกลาง ให้ไปเตรียมพร้อมทางด้านข้างใดข้างหนึ่ง (ป้องกันการยิงกันเอง cross fire)
- 1.4 เมื่อลิฟต์เปิดควรมีการ Slice the pie ก่อนเข้าลิฟต์
- 1.5 เมื่อเข้าลิฟต์แล้วอย่าลืมดูด้านบนเพดานของลิฟต์

รูปการตรวจค้นลิฟต์

2. เทคนิคการขึ้นลงบันได

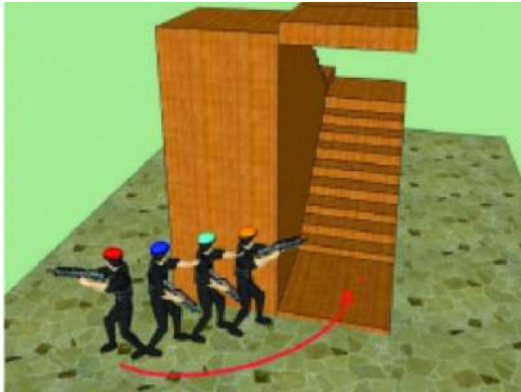
2.1 การขึ้นลงบันไดโดยเจ้าหน้าที่ 2 นาย

การปฏิบัติการโดยใช้เจ้าหน้าที่ 2 นาย ให้สลับกันทำ Slice the pie เปิดมุมแล้วหยุดควบคุมพื้นที่เป็นระยะขึ้นลง จนกว่าจะถึงพื้นที่เป้าหมาย

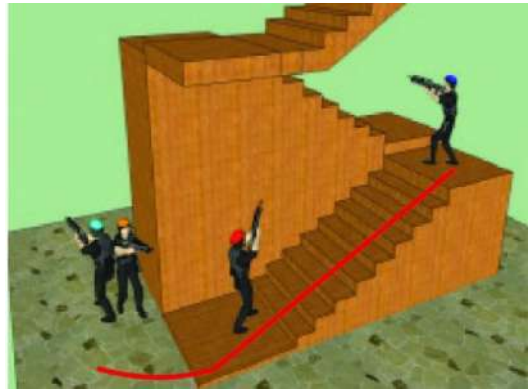
2.2 การขึ้นลงบันไดโดยเจ้าหน้าที่ มากกว่า 2 นาย

การปฏิบัติการโดยใช้เจ้าหน้าที่มากกว่า 2 นาย ให้ทำ Slice the pie เปิดมุมทีละคน แล้วหยุดควบคุมพื้นที่เป็นระยะ เช่นเดียวกับแบบใช้เจ้าหน้าที่ 2 นาย แต่ลำดับการเปิดมุมเป็นดังนี้

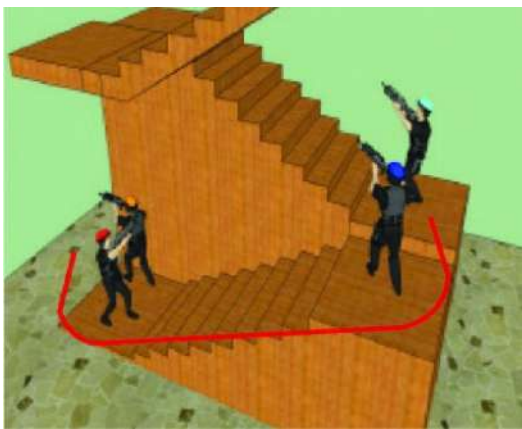
เมื่อคนแรกทำ Slice the pie แล้วหยุดควบคุมพื้นที่ ให้คนที่อยู่ตำแหน่งสุดท้ายของชุดปฏิบัติการทำ Slice the pie ต่อเนื่องจากคนแรกแล้ววนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะถึงพื้นที่เป้าหมาย ดังแผนภาพ

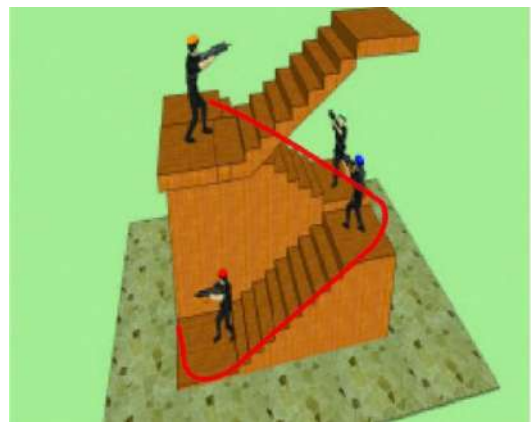
รูปที่ 1

รูปที่ 2

รูปที่ 3

รูปที่ 4

3. การเดินทางทางเดินในอาคาร

ให้เจ้าหน้าที่เคลื่อนที่ไปพร้อมกัน โดยเดินไหล่ชิดกันไปด้านหน้าและเจ้าหน้าที่คนหนึ่งหันหน้ากลับไปตรวจสอบการด้านหลังเป็นครั้งคราว

หากทางเดินคับแคบ ให้เดินลักษณะซ้อนกัน

กรณีที่ต้องเคลื่อนที่ผ่านพื้นที่อันตรายให้เจ้าหน้าที่ด้านนั้นเป็นผู้ระวังป้องกัน

รูปที่ 1 คู่ตรวจปกติ

รูปที่ 2 คู่ตรวจระวังด้านขวา

รูปที่ 3 กรณีทางเดินคับแคบ

รูปที่ 4 กรณีระวังด้านหลัง

2. อุปกรณ์การฝึก

อาคารสูงที่มีลิฟต์และทางขึ้นลงบันได/Red Gun/เข็มขัดยุทธวิธี

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 สาธิต/อธิบาย การเข้าตรวจค้นลิฟต์
- 3.3 สาธิต/อธิบาย การขึ้นลงบันได
- 3.4 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 6 เทคนิคการใช้โล่และการเคลื่อนที่แบบ Heavy Head

1. รายละเอียดของการฝึก

1. เทคนิคการใช้โล่กันกระสุน

1.1 โล่กันกระสุน

- (1) ให้นักเรียนทำความคุ้นเคยกับโล่ฯ

ด้านหน้า ด้านหลัง ช่องมอง มือจับ สวิตช์ปิด - เปิด battery pack

- (2) ศักยภาพของโล่

ระดับ IIIA- จะหยุดยั้งกระสุนปืนพกได้ถึงขนาด 44 magnum semi-jacketed hollow point (240 G) ได้

- (3) ไม่สามารถหยุดยั้งกระสุนของปืนลูกซองได้

ทำเตรียมพร้อม

ทำต่อสู้/ประจัญบาน

ทำต่อสู้ประชิดตัว

1.2 ข้อดีของโล่กันกระสุน

- (1) ให้ที่กำบัง
- (2) ปกป้องร่างกายส่วนที่สำคัญๆ
- (3) ปกป้องจากการได้รับบาดเจ็บจากของไม่มีคม ไม่เจาะทะลุ การถูกกระแทกกระแทก/แผลฟกช้ำ
- (4) อาจใช้ในการผลักดันผู้ต้องหาออกจากทางเข้า

1.3 ข้อเสียของโล่กันกระสุน น้ำหนัก (22 ปอนด์)

- (1) ลดความสามารถในการมองเห็น
- (2) อาจดูไม่คล่องแคล่วเท่าที่ควร เมื่อใช้ร่วมกับปืนพก

1.4 การเคลื่อนที่พร้อมโล่กันกระสุน

- (1) ย่อเข้าทั้งสองข้างลงเล็กน้อย
- (2) ตั้งโล่ขึ้น ถือให้แนบกับศีรษะ
- (3) ชักอาวุธออกมา โดยให้อยู่ในระดับเดียวกับสายตา
- (4) หลีกเลี่ยงการลากหรือการเลื่อนไหล่ทั้งสองข้าง ให้เดินตามปกติ

1.5 การทำ Quick Peek โดยใช้โล่กันกระสุน

- (1) เอียงตัวเข้าหาประตู/ทางเข้า
- (2) มองผ่านขอบของช่องสำหรับมอง
- (3) ให้เท้าและขาทั้งสองข้างอยู่หลังกรอบประตู

ตำแหน่งของโล่กันกระสุน แอบดูโดยเร็ว

1.6 โล่กันกระสุน กับการแก้ปัญหาป็นขัดล่าถอย

- (1) ให้กระแทกแมกกาซีนเบา ๆ กับขอบของโล่
- (2) อัปเดตซ์ของปืนเข้าไปกับกรอบของโล่ (โดยใช้ศูนย์หลังหรือช่องคัตปลอกกระสุน)
- (3) บรรจุกะสุนใหม่

1.7 การเคลื่อนที่เมื่อถือโล่กันกระสุน เมื่อ ขึ้น และ ลงบันได

- (1) ก้าวทีละขั้น (ให้เท้าทั้งสองข้างเหยียบที่ขั้นบันไดแต่ละขั้น)
- (2) อย่าก้มมองเท้า
- (3) ตั้งโล่ให้สูง เพื่อปกป้องศีรษะ
- (4) รวบรวมสมาธิอยู่ที่ภัยที่คุกคาม/บริเวณที่มีภัย
- (5) ทีมคอยระวังคุ้มกันให้ทั้ง 360 องศา
- (6) วางตำแหน่งเจ้าหน้าที่คุ้มกันไว้หนึ่งนาย

1.8 การเคลื่อนที่ของทีมพร้อมโล่กันกระสุน

- (1) ให้คนหน้าสุดเป็นคนถือโล่
- (2) ใช้โล่ปกป้องแถวจากกระสุนปืน
- (3) ความสามารถในการเคลื่อนที่ต้องรวดเร็ว และคงรูปแถวให้ดี
- (4) หากมีภัยคุกคาม ให้คนถือโล่เคลื่อนที่เข้าหาภัยคุกคามเป็นคนแรก

2. อุปกรณ์การฝึก

โล่/Red Gun/เข็มขัดยุทธวิธี/ห้องจำลอง

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 อธิบาย/สาธิตการใช้โล่ทางยุทธวิธีและรูปแบบการเคลื่อนที่แบบ Heavy Head
- 3.3 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม – ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน

5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

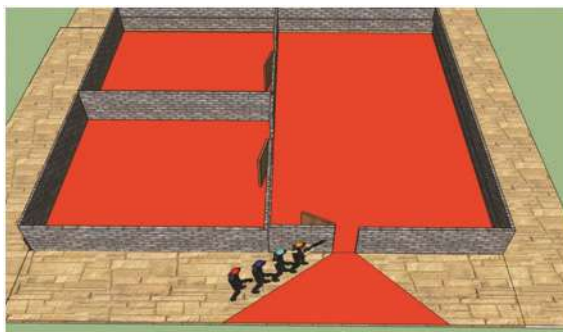
หัวข้อที่ 7 การตรวจค้นจับกุมตามหมาย

1. รายละเอียดของการฝึก

1. การตรวจค้น จับกุมตามหมายในเคหสถาน

นำวิธีการปฏิบัติ จากการเข้าอาคารมากกว่าสองนายมาใช้ เป็นลักษณะของการจัดชุดปฏิบัติการเข้าตรวจค้น ห้องหรืออาคาร ที่เป็นเป้าหมายชัดเจน ที่สามารถเข้าตรวจค้นได้ตามกฎหมาย ซึ่งการจัดชุดปฏิบัติการมีจำนวน ไม่แน่นอนไม่ตายตัวโดยอาจจะมี ตั้งแต่ 4 นายขึ้นไป จนถึง 8 นาย ถ้าหากมากกว่านี้ควรจะจัดกำลังเป็น 2 ชุด เพื่อ ง่ายแก่การสั่งการ และการแบ่งหน้าที่

ตัวอย่างที่ 1 ชุดปฏิบัติการ A มีเจ้าหน้าที่ 4 นาย สามารถแบ่งหน้าที่ตามลำดับ ตามภาพประกอบดังนี้

หมายเหตุ

- แดง, สีเข้ม หมายถึง พื้นที่อันตราย
- เขียว, สีอ่อน หมายถึง พื้นที่เคลียร์แล้ว

รูปที่ 1 การเข้าตรวจค้นอาคาร 4 นาย

การระบุลำดับก่อนเข้าอาคาร ชุดปฏิบัติการเจ้าหน้าที่ 4 นาย

ลำดับ 1 มีหน้าที่เช็คประตูว่า ล็อกหรือไม่ เปิดประตูถ้าเปิดได้ ซี่ป็นระวังป้องกันตลอดเวลา ห้ามหันหน้า ไปทางอื่นเด็ดขาด ระวังปืนลั่นใส่มือตัวเองขณะเปิดประตู ถ้าประตูล็อกให้แจ้งหัวหน้าชุด

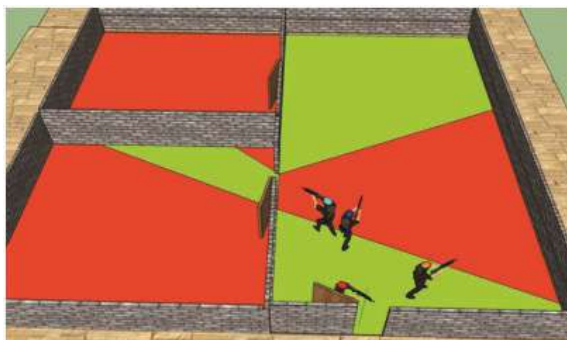
ลำดับ 2 คนสองเคาะประตูแจ้งข้อหา หรือ เรียก

ลำดับ 3 หัวหน้าชุด

ลำดับ 4 เปิดประตู ทำลายประตู

หลักการปฏิบัติคือ

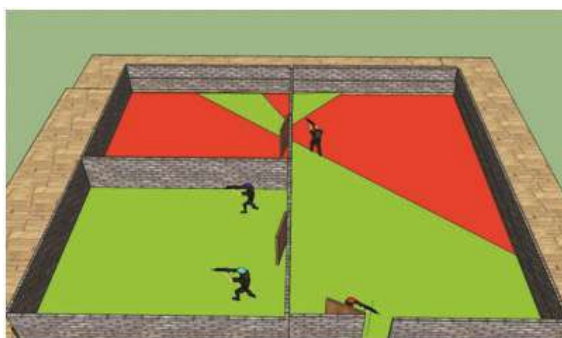
เมื่อเคลื่อนเข้าอาคารเป้าหมายแล้ว จะไม่ยึดติดกับตำแหน่งตนเอง กล่าวคือ ทุกคนมีหน้าที่เหมือนกัน คือ ตรวจค้น จับกุม ช่วยเหลือ ปฏิบัติหน้าที่ทดแทนกันได้ตลอดเวลา โดยคอยรับคำสั่งการจากหัวหน้าชุดปฏิบัติการ

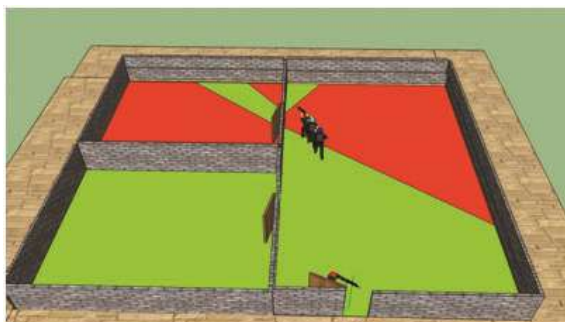
หมายเหตุ

- แดง, สีเข้ม หมายถึง พื้นที่อันตราย
- เขียว, สีอ่อน หมายถึง พื้นที่เคลียร์แล้ว

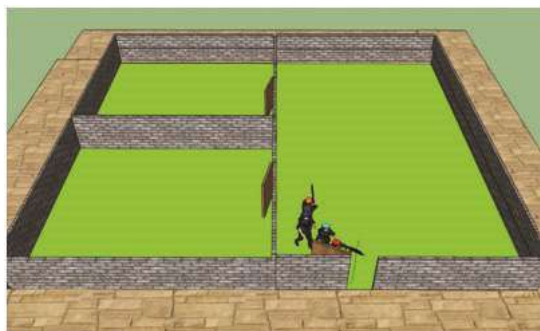
รูปที่ 2 การเข้าตรวจค้นอาคาร 4 นาย

รูปที่ 3 การเข้าตรวจค้นอาคาร 4 นาย

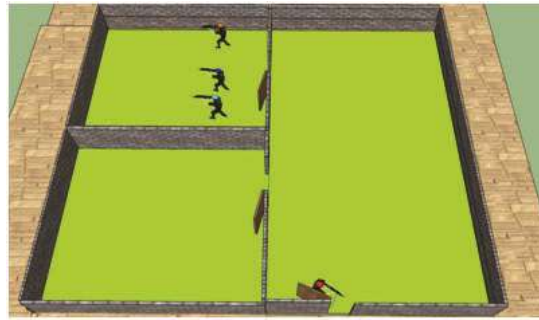
รูปที่ 4 การเข้าตรวจค้นอาคาร 4 นาย

หมายเหตุ

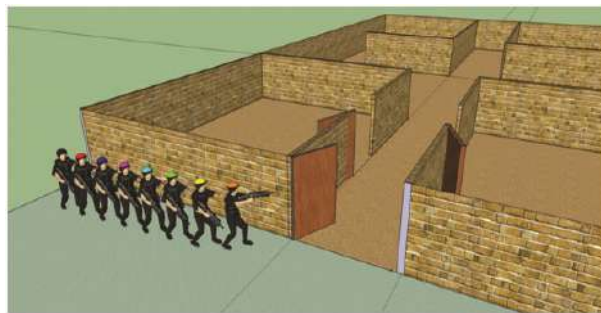
- แดง, สีเข้ม หมายถึง พื้นที่อันตราย
- เขียว, สีอ่อน หมายถึง พื้นที่เคลียร์แล้ว

รูปที่ 5 การเข้าตรวจค้นอาคาร 4 นาย

รูปที่ 6 การเข้าตรวจค้นอาคาร 4 นาย

ตัวอย่างที่ 2 ชุดปฏิบัติการ B มีเจ้าหน้าที่ 8 นาย สามารถแบ่งหน้าที่ตามลำดับ ตามภาพประกอบดังนี้

รูปที่ 1 การเข้าตรวจค้นอาคาร 8 นาย

2. การระบุลำดับก่อนเข้าอาคาร ชุดปฏิบัติการเจ้าหน้าที่ 8 นาย

ลำดับ 1 มีหน้าที่เช็คประตูว่าล็อกหรือไม่ เปิดประตูถ้าเปิดได้ ชี้นำระวังป้องกันตลอดเวลา ห้ามหันหน้าไปทางอื่นเด็ดขาด ระวังปืนลั่นใส่มือตัวเองขณะเปิดประตู ถ้าประตูล็อกให้แจ้งหัวหน้าชุด

ลำดับ 2 คนสองเคาะประตูแจ้งข้อหา หรือ เรียก

ลำดับ 3 - 6 ตรวจค้น ปฐมพยาบาล สื่อสาร ตามคำสั่งหัวหน้าชุด ฯลฯ

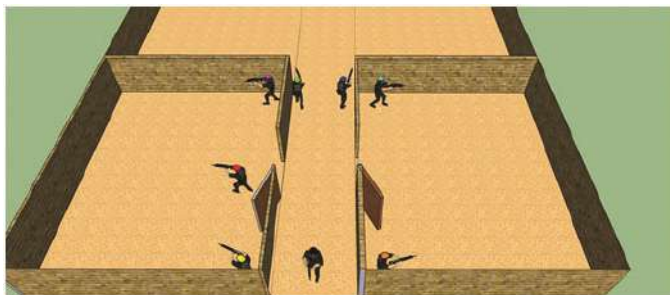
ลำดับ 7 หัวหน้าชุด

ลำดับ 8 เปิดประตู ทำลายประตู

การเข้าตรวจค้น สามารถเข้าตรวจค้นอย่างปลอดภัยได้หลายรูปแบบ โดยยึดหลักการใช้เจ้าหน้าที่เข้าตรวจค้นมากกว่า 2 นาย มาใช้ ยกตัวอย่างตามภาพ

หลักการปฏิบัติคือ

เมื่อเคลื่อนเข้าอาคารเป้าหมายแล้ว จะไม่ยึดติดกับตำแหน่งตนเอง กล่าวคือ ทุกคนมีหน้าที่เหมือนกัน คือ ตรวจค้น จับกุม ช่วยเหลือ ปฏิบัติหน้าที่ทดแทนกันได้ตลอดเวลา โดยคอยรับคำสั่งการจากหัวหน้าชุดปฏิบัติการ เช่นเดียวกับการเข้าตรวจค้นแบบ 4 นาย

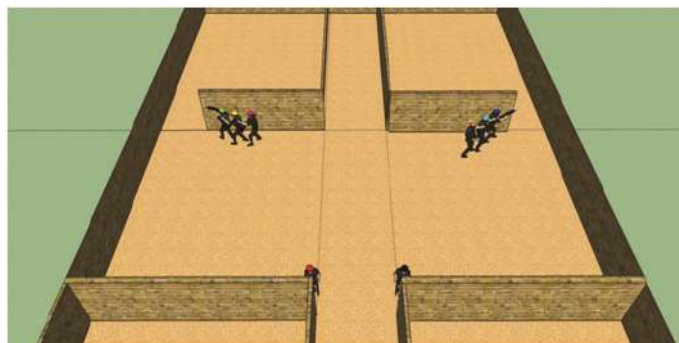
รูปที่ 2 การเข้าตรวจค้นอาคาร 8 นาย

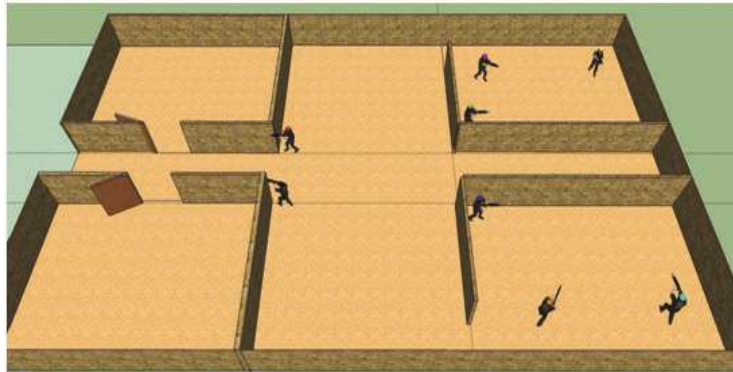
รูปที่ 3 การเข้าตรวจค้นอาคาร 8 นาย

รูปที่ 4 การเข้าตรวจค้นอาคาร 8 นาย

รูปที่ 5 การเข้าตรวจค้นอาคาร 8 นาย

รูปที่ 6 การเข้าตรวจค้นอาคาร 8 นาย

2. อุปกรณ์การฝึก

อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี/ห้องจำลอง

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน
- 3.2 การจัดวางกำลังและมอบหมายหน้าที่ตามสถานการณ์
- 3.3 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน
- 5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 8 การเข้าเผชิญเหตุเมื่อเกิดภัยคุกคามขั้นสูง Heavy Head

1. รายละเอียดของการฝึก

1. การเข้าเผชิญเหตุเมื่อเกิดภัยคุกคามขั้นสูง

ในการเข้าเผชิญเหตุจะใช้เวลาประกอบกำลังเป็นชุด 4 ถึง 6 นาย โดยเรียกการเคลื่อนที่แบบนี้ว่า Heavy Head

1.1 ความเป็นมา

เนื่องจากเหตุการณ์ในช่วงระยะ 20 ปีที่ผ่านมา มีเหตุการณ์เกิดขึ้นในทำนองเดียวกันหลายเหตุการณ์คือ มีคนร้ายไล่กราดยิงผู้บริสุทธิ์ เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ตัวอย่างเช่น

Heavy Head เป็นรูปแบบที่เกิดขึ้นมาเพื่อเข้าระงับเหตุการณ์ดังที่กล่าวตอนต้นหรือในเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกัน โดยในสถานการณ์ที่คนร้ายกำลังก่อเหตุใช้อาวุธปืนยิงประชาชน เจ้าหน้าที่จำเป็นต้องเข้าระงับเหตุให้ทันเวลาที่ ซึ่งถ้าหากไม่เข้าระงับเหตุหรือเข้าระงับเหตุช้า จะทำให้เกิดความสูญเสียมากขึ้นเรื่อย ๆ

การจัดกำลังเจ้าหน้าที่แบบ Heavy Head สามารถทำได้อย่างรวดเร็วใช้เจ้าหน้าที่น้อย และจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ทำงานได้อย่างปลอดภัยมากยิ่งขึ้นและสามารถเข้าระงับเหตุได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 สถานะของมือปืน (Shooter)

(1) มือปืนที่กำลังยิงปืนในขณะนั้น Active shooter (ได้ยินเสียงปืน)

รักษารูปแบบของขบวนไว้ แล้วเคลื่อนที่เข้าหาจุดวิกฤติ

การปรับเปลี่ยนเป็นการจัดขบวนแบบคุ้มกันภัย

(2) มือปืนไม่ได้ยิงในขณะนั้น Passive shooter (ไม่รู้ตำแหน่งมือปืน)

คงรูปขบวนไว้ตลอด ขณะที่เคลื่อนที่

ตรวจค้นห้องต่าง ๆ และพื้นที่อันตราย

HEAVY HEAD ทีมสี่คน

การวางตำแหน่งเจ้าหน้าที่ในรูปแบบต่าง ๆ

การคุ้มกันแบบ ครอบคลุม 360 องศา ของทีม

ทำให้สามารถเคลื่อนที่ได้อย่างรวดเร็ว

สามารถปรับเปลี่ยนได้คล่องตัว

รูปการประกอบกำลังในการเคลื่อนที่

รูปการเข้าปะทะกับผู้จู่โจม

1.3 หน้าที่ของแต่ละตำแหน่งขณะทีมเคลื่อนที่ตามทางเดินในอาคาร

คู่หน้า ให้ระวังด้านหน้าและด้านข้าง

คนที่สาม ระวังซ้ายและขวา

คนสุดท้ายระวังด้านหลัง

1.4 กรณีเคลื่อนผ่านพื้นที่อันตราย (ประตู หน้าต่าง ฯลฯ) ทางด้านซ้าย

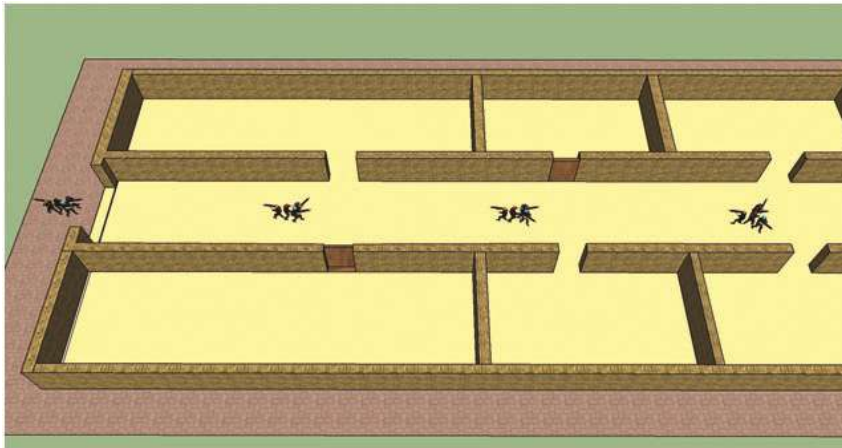
ให้ทีมเพิ่มความระมัดระวังทางซ้ายมากขึ้น โดยให้ตำแหน่งหน้าซ้ายกับกลางช่วยคุ้มกันเพิ่มจนกว่าจะเคลื่อนที่ผ่าน (cover)

1.5 กรณีเคลื่อนผ่านพื้นที่อันตราย (ประตู หน้าต่าง ฯลฯ) ทางด้านขวา

ให้ทีมเพิ่มความระมัดระวังทางขวามากขึ้น โดยให้ตำแหน่งหน้าขวากับกลางช่วยคุ้มกันเพิ่มจนกว่าจะเคลื่อนที่ผ่าน (cover)

1.6 กรณีเคลื่อนผ่านพื้นที่อันตราย (ประตู หน้าต่าง ฯลฯ) ทางซ้ายและขวาพร้อมกัน

ให้ทีมเพิ่มความระมัดระวังทั้งซ้ายและขวามากขึ้น โดยให้ตำแหน่งหน้าขวาช่วยคุ้มกันทางด้านขวาและตำแหน่งหน้าซ้ายคุ้มกันทางด้านซ้ายและให้คนกลางขึ้นมาระวังด้านหน้า จนกว่าจะเคลื่อนที่ผ่าน (cover)

รูปการเคลื่อนที่ผ่านพื้นที่อันตรายภายในอาคาร (Hall way)

1.7 กรณีเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนที่ (เสียง เหตุต้องสงสัย เป้าหมายเปลี่ยน หรือมีภัยคุกคาม)

ขณะรูปขบวนเคลื่อนที่ เมื่อมีภัยคุกคามเกิดขึ้นในทิศทางอื่น ให้เจ้าหน้าที่คนที่อยู่ใกล้ภัยคุกคามนั้นมากที่สุดสองนาย หันหน้าเข้าหาภัยคุกคาม แล้วทำหน้าที่คูหน้าทันที ส่วนคนที่เหลือให้จัดตำแหน่งตัวเองเข้าสู่รูปขบวน Heavy Head โดยเร็วกรณีมีการปะทะ ให้มีการปรับแนวให้อยู่ระนาบเดียวกัน และแบ่งพื้นที่การยิง (ระวังยิงโดนกันเอง)

1.8 การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่/เหยื่อ (จากพื้นที่อันตราย)

รูปการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บกรณีช่วยตัวเองไม่ได้

รูปการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บกรณีช่วยตัวเองได้บ้าง

ทีมช่วยเหลือประกอบด้วยสมาชิก 4 นาย จัดรูปแบบ heavy head

สมาชิกคนที่ 1 คู้มกันระยะไกล

สมาชิกคนที่ 2 ผู้ให้การช่วยเหลือ

สมาชิกคนที่ 3 ผู้ให้การช่วยเหลือ

สมาชิกคนที่ 4 ผู้ระวังภัยจากข้างหลัง

ทีมต้องคอยรักษาความปลอดภัยแบบ 360 องศาไว้โดยตลอด

เคลื่อนที่ในลักษณะย่อตัวให้อยู่ในระดับต่ำ และเคลื่อนที่แบบเกาะกลุ่มใกล้ชิด

เป้าหมายคือ การช่วยเหลือและเคลื่อนย้ายเจ้าหน้าที่/เหยื่อจากพื้นที่อันตราย

เหยื่ออาจได้รับการยกขึ้น และนำตัวออกจากพื้นที่

เหยื่ออาจถูกลากตัวออกจากพื้นที่

เหยื่ออาจถูกลากตัวเข้าไปในห้อง

หาห้องที่ปลอดภัยให้ได้ก่อนที่จะลากตัวเหยื่อเข้ามา

ควรทำเครื่องหมายให้ชัดเจน รวมทั้งสื่อสารให้ทีมช่วยเหลือ/กู้ชีพทราบถึง

ตำแหน่งของเหยื่อด้วย

2. อุปกรณ์การฝึก

อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี/ห้องจำลอง/Red Gun/เข็มขัดยุทธวิธี

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน

3.2 สาธิต /อธิบาย กำหนดวิธีการ เข้าเผชิญเหตุเมื่อเกิดภัยคุกคามขั้นสูง Heavy Head

3.3 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอน

5.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

แบบประเมินการเข้าตรวจค้นและการปฏิบัติการในอาคาร
(Building Entry & Close Quarter Battle (C.Q.B.))

รุ่นที่..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ผู้ปฏิบัติ.....ชุดที่..... เลขที่.....

ลำดับ	หลักการปฏิบัติ	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	คำแนะนำ
1	ความพร้อมร่างกาย จิตใจ อุปกรณ์			
2	ทักษะการใช้อาวุธปืนทางยุทธวิธี			
3	ทักษะการใช้ทักษะสัญญาณ			
4	ใช้หลักการแบ่งพื้นที่เพื่อค้นหาเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม			
5	เลือกวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับประตูได้อย่างเหมาะสม			
6	นำทักษะพื้นฐานทางยุทธวิธีมาใช้ในการเข้าตรวจค้นห้องได้อย่างเหมาะสม			
7	นำทักษะพื้นฐานทางยุทธวิธีมาใช้ในการเข้าตรวจค้นลิฟต์และการขึ้นลงบันไดได้อย่างเหมาะสม			
8	ใช้โล่กำบังได้อย่างถูกต้อง			
9	ใช้รูปแบบการเคลื่อนที่เป็นทีมได้อย่างเหมาะสม			
10	นำทักษะพื้นฐานทางยุทธวิธีมาใช้ในการเข้าตรวจค้นจับกุมบุคคลตามหมายได้อย่างเหมาะสม			
11	นำทักษะทางยุทธวิธีเข้าปฏิบัติต่อภัยคุกคามขั้นสูงได้อย่างเหมาะสม			

หมายเหตุ

.....

รายชื่อคณะผู้จัดทำคู่มือยุทธวิธีตำรวจ

หัวข้อ การเข้าตรวจค้นและการปฏิบัติการในอาคาร (Building Entry & Close Quarter Battle (C.Q.B.))

1. พ.ต.อ.ไพฑูรย์	มณีอินทร์	รอง ผบก.ฝรก.
2. พ.ต.ท.ภูภูมิ	มีมูล	สวป.สภ.กุมภวาปี จว.อุดรธานี
3. พ.ต.ท.ปฐวี	ก้อนวิมล	สวป.สภ.เมือง จว.อุดรธานี
4. ร.ต.อ.นิธิศ	รอดคลองตัน	รอง สว.(สืบสวน) สภ.พังโคน จว.สกลนคร
5. พ.ต.อ.มานิช	รัตนโชติ	ผกก.ปค.ศฝร.ภ.1
6. พ.ต.ท.พงษ์สิทธิ์	ท้วจบ	รอง ผกก.ฝปค.ศฝร.ภ.8
7. ร.ต.อ.ทวีศักดิ์	อนันต์สูง	ผบ.มว. (สบ 1) ปค.ศฝร.ภ.1
8. ร.ต.อ.กนก	กิ่งก้าน	ผบ.มว.(สบ 1) กก.6 บก.กฝ.บช.ตชด.
9. ร.ต.ท.อุดม	อุดมสิริวัฒน์	ผบ.มว.(สบ 1) กก.5 บก.กฝ.บช.ตชด.
10. ร.ต.ท.เทิด	เกล็ดกฤษ	ผบ.มว.(สบ 1) กก.8 บก.กฝ.บช.ตชด.
11. ด.ต.จำลอง	แสงโพธิ์	ผบ.หมู่ ปค.ศฝร.ภ.1
12. ด.ต.อภิชาติ	นาเมืองรักษ์	ผบ.หมู่ ปค.ศฝร.ภ.2
13. ด.ต.รัชพล	สิงห์คง	ผบ.หมู่ กก.5 บก.กฝ.บช.ตชด.
14. ด.ต.ธนารักษ์	จันทร์ระ	ผบ.หมู่ กก.8 บก.กฝ.บช.ตชด.

คู่มือ ยุทธวิธีตำรวจ

หัวข้อ การหยุดยานพาหนะ และการควบคุมผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร (Vehicle Stop and Occupants Control (V.S.O.C))

เป้าหมาย

เพื่อให้ผู้รับการอบรมเข้าใจในการปฏิบัติเกี่ยวกับการหยุดยานพาหนะ และการควบคุมผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การหยุดยานพาหนะในกรณีทั่วไป การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยง การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง หรือเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดอาชญากรรม การนำตัวผู้ขับขี่และผู้โดยสารออกจากยานพาหนะ การจับกุม การค้นตัวผู้ต้องสงสัย และการค้นยานพาหนะ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และสามารถอธิบาย จุดมุ่งหมาย หลักการพื้นฐาน ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และสามารถอธิบายถึงความผิดพลาดในการเข้าตรวจค้นยานพาหนะของเจ้าหน้าที่ สามารถวิเคราะห์ จุดบกพร่อง และ นำไปปรับใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างปลอดภัย
3. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และสามารถปฏิบัติ การจอดรถยนต์สายตรวจ จุดที่ต้องตรวจสอบของรถยนต์ต้องสงสัย 3 จุด และ การใช้รถยนต์ไล่ติดตามคนร้าย ได้อย่างถูกต้อง
4. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และสามารถปฏิบัติ การหยุดยานพาหนะกรณีทั่วไปการปฏิบัติในการหยุดรถ การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ 2 นาย วิธีการหยุดรถจักรยานยนต์
5. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และสามารถปฏิบัติ ในรูปแบบ วิธีการ การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยงการปฏิบัติในการหยุดรถรูปแบบที่ 1/การปฏิบัติในการหยุดรถรูปแบบที่ 2 (รถบรรทุก) ได้อย่างถูกต้อง
6. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และสามารถปฏิบัติรูปแบบ วิธีการ การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง/การปฏิบัติในการหยุดรถใช้รถสายตรวจ 1 คัน กรณีคนร้ายไม่ขัดขืนได้อย่างถูกต้อง
7. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และสามารถปฏิบัติรูปแบบ วิธีการ การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง การปฏิบัติในการหยุดรถใช้รถสายตรวจ 2 คัน กรณีคนร้ายไม่ขัดขืนได้อย่างถูกต้อง
8. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และสามารถปฏิบัติ การตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัด รู้ความหมาย ความสำคัญ หลักพื้นฐาน ข้อควรระวัง และใช้ ยุทธวิธีในการตั้งจุดตรวจ ได้อย่างถูกต้อง
9. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และสามารถปฏิบัติ การตรวจผู้โดยสารบนรถประจำทาง (รถบัส) ณ จุดตรวจในกรณีปกติ และมีสถานการณ์และการตั้งจุดตรวจค้นย่อยหรือจุดสกัดได้อย่างถูกต้อง
10. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ การปฏิบัติ ในการใช้รถยนต์ไล่ติดตาม การตั้งจุดสกัด และการตรวจค้นกรณีปกติ กรณีต้องสงสัย กรณีผู้ร้ายก่อเหตุร้ายแรงและมีอาวุธ ได้อย่างถูกต้อง ปลอดภัย

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน

4. กระดาษ
5. ปากกาไวท์บอร์ด
6. Power point
7. วีดีโอ
8. อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี/เข็มขัดยุทธวิธี
9. ปืน (ฝึก)
10. รถยนต์สายตรวจ
11. แผงหยุดตรวจ
12. กรวยยาง
13. รถจักรยานยนต์
14. รถยนต์
15. วิทยุสื่อสาร
16. อุปกรณ์สมมติ เช่น จอบ เสียม กระเป๋า
17. กระบอง

หัวข้อการฝึกอบรม

1. ความหมาย หลักการพื้นฐาน หัวข้อที่จะต้องเรียนรู้ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง
2. กรณีตัวอย่าง การหยุดยานพาหนะกรณีทั่วไป ยานพาหนะที่มีความเสี่ยง/ยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง และการตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัด
3. การจอดรถยนต์สายตรวจ จุดที่ต้องตรวจสอบของรถยนต์ต้องสงสัย 3 จุด และ การใช้รถยนต์ไล่ติดตามคนร้าย
4. การหยุดยานพาหนะกรณีทั่วไป การปฏิบัติในการหยุดรถ การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ 2 นาย วิธีการหยุดรถจักรยานยนต์
5. การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยง/การปฏิบัติในการหยุดรถรูปแบบที่ 1/การปฏิบัติในการหยุดรถรูปแบบที่ 2 (รถบรรทุก)
6. การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง (การปฏิบัติในการหยุดรถ - ใช้รถสายตรวจ 1 คัน)
7. การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง (การปฏิบัติในการหยุดรถ - ใช้รถสายตรวจ 2 คัน)
8. การตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัด /ความหมาย ความสำคัญ หลักพื้นฐาน ข้อควรระวัง และยุทธวิธีในการตั้งจุดตรวจ
9. การตรวจผู้โดยสารบนรถประจำทาง (รถบัส) ณ จุดตรวจในกรณีปกติ และมีสถานการณ์และการตั้งจุดตรวจค้นย่อยหรือจุดสกัด
10. จำลองสถานการณ์ การใช้รถยนต์ไล่ติดตาม การตั้งจุดสกัด และการตรวจค้น กรณีปกติ กรณีต้องสงสัย กรณีผู้ร้ายก่อเหตุร้ายแรงและมีอาวุธ

หัวข้อที่ 1 ความหมาย หลักการพื้นฐาน หัวข้อที่จะต้องเรียนรู้ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง

1. รายละเอียดของการฝึก

ความหมาย หลักการพื้นฐาน หัวข้อที่จะต้องเรียนรู้ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 กระดาษ
- 2.2 ปากกาไวท์บอร์ด
- 2.3 Power point
- 2.4 คลิปวิดีโอ

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ และหลักการเบื้องต้น
- 3.2 บอกจุดมุ่งหมาย ความหมาย หลักพื้นฐาน อำนาจหน้าที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง
- 3.3 ดูตัวอย่างการปฏิบัติหน้าที่ ที่ถูกต้องจากคลิปวิดีโอ
- 3.4 สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง เรื่อง ความประมาทเป็นบ่อเกิดแห่งความตาย

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรม
- 5.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถอธิบายและตอบคำถามได้

**หัวข้อที่ 2 กรณีตัวอย่าง การหยุดยานพาหนะกรณีทั่วไปยานพาหนะที่มีความเสี่ยง
ยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง และการตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัด**

1. รายละเอียดของการฝึก

กรณีตัวอย่าง การหยุดยานพาหนะกรณีทั่วไปยานพาหนะที่มีความเสี่ยง ยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง และการตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัด

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 กระดาษ
- 2.2 ปากกาไวท์บอร์ด
- 2.3 คลิปวิดีโอ

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการเบื้องต้น
- 3.2 ให้ดูกรณีตัวอย่างความผิดพลาดของเจ้าหน้าที่ 3 – 5 ตัวอย่าง
- 3.3 รวบรวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา
- 3.4 อบรม-ปลูกฝัง เรื่อง การเจรจาเป็นการเริ่มต้นที่ดี

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรม
- 5.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง
- 5.3 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้าใจกรณีตัวอย่าง ความผิดพลาดของเจ้าหน้าที่ 3 – 5 ตัวอย่าง
- 5.4 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถตอบคำถามได้

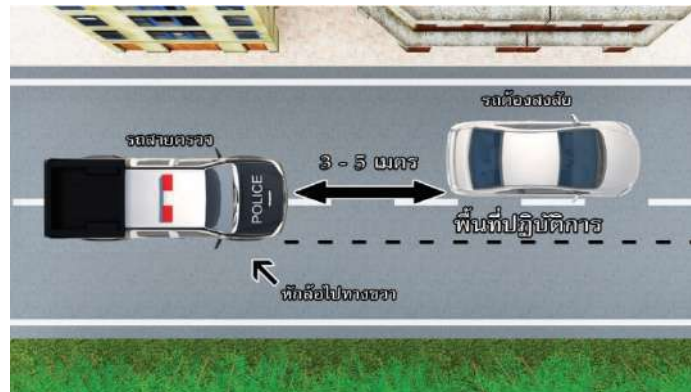
หัวข้อที่ 3 การจอตรถยนต์สายตรวจ จุดที่ต้องตรวจสอบของรถยนต์ต้องสงสัย 3 จุด

และ การใช้รถยนต์ไล่ติดตามคนร้าย

1. รายละเอียดของการฝึก

1. การจอตรถยนต์สายตรวจ การจอตรถของเจ้าหน้าที่ตำรวจมี 3 แบบ ดังนี้

1.1 การจอตรถแบบบังครึ่งคัน

- เป็นการปฏิบัติที่เจ้าหน้าที่ตำรวจนิยมนำมาใช้มากที่สุด
- เมื่อเจ้าหน้าที่จอตรถยนต์สายตรวจเรียบร้อยแล้วโดยการให้กึ่งกลางหน้ารถของรถยนต์

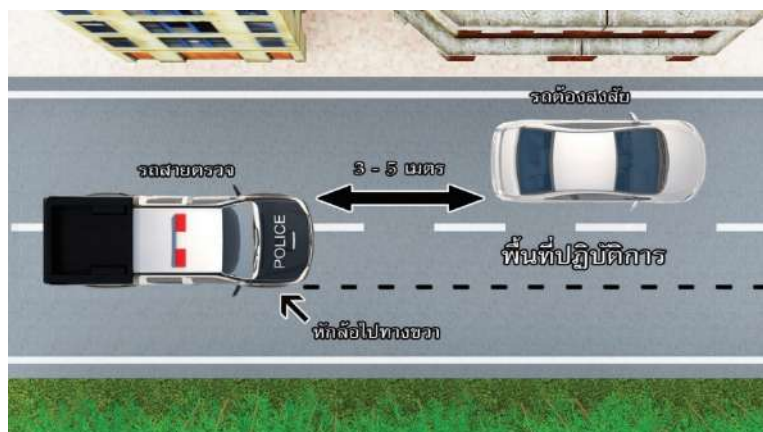
สายตรวจ อยู่ตรงไฟท้ายขวาของรถผู้ต้องสงสัยและให้หักล้อหน้าไปทางขวามือเพื่อเป็นแนวป้องกันระยะปะทะหรือเมื่อมีอุบัติเหตุรถยนต์สายตรวจถูกชนท้ายจากรถสัญจรทั่วไป รถก็จะพุ่งไปทางทางขวา ไม่เข้าไปในพื้นที่การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และทำให้เกิดความปลอดภัย

- ควรจอตรถยนต์สายตรวจให้ห่างจากรถยนต์ต้องสงสัยระยะห่างประมาณ 3 - 5 เมตร
- ในเวลากลางคืนให้รถยนต์สายตรวจใช้ไฟส่องสว่างส่องไปที่รถต้องสงสัยเพื่อให้เจ้าหน้าที่

ตำรวจมองเห็นผู้ต้องสงสัยตลอดจนความเคลื่อนไหวในรถ

- เหมาะกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกสภาพถนน

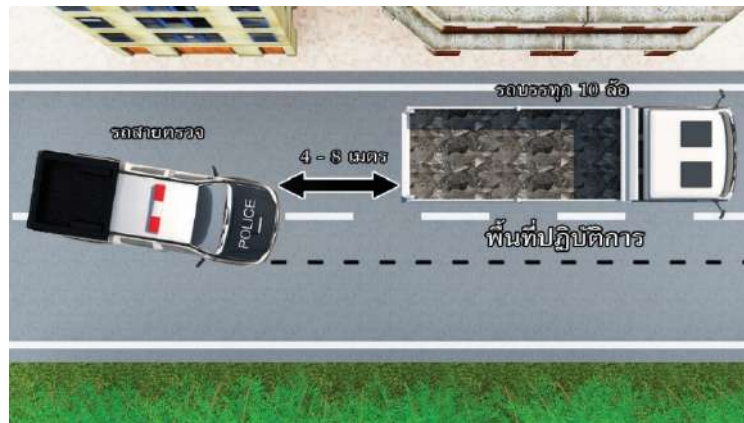
1.2 การจอตรถแบบบังเต็มคัน

- เมื่อเจ้าหน้าที่จอตrolleyนต์สายตรวจเรียบร้อยแล้วให้ไฟหน้าฝั่งซ้ายมือของรถยนต์สายตรวจตรงกับไฟท้ายฝั่งขวามือของรถต้องสงสัย และให้หักล้อหน้าไปทางขวามือเพื่อเป็นแนวป้องกันเวลาปะทะหรือเมื่อมีอุบัติเหตุรถยนต์สายตรวจถูกชนท้าย รถก็จะพุ่งไปทางขวา ไม่เข้าไปในพื้นที่การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และทำให้เกิดความปลอดภัย

- ควรจอตrolleyนต์สายตรวจให้ห่างจากรถยนต์ต้องสงสัยระยะห่างประมาณ 3 - 5 เมตร
- ในเวลากลางคืนให้รถยนต์สายตรวจใช้ไฟส่องสว่างส่องไปที่รถต้องสงสัยเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมองเห็นผู้ต้องสงสัยตลอดจนความเคลื่อนไหวในรถ
- เหมาะกับถนนมีพื้นที่กว้าง พื้นที่ปฏิบัติงานมาก

1.3 การจอตrolleyนต์แบบเฉียงคัน

- เป็นการปฏิบัติที่นิยมใช้กับรถต้องสงสัยที่มีขนาดใหญ่ เช่น รถบรรทุก, รถพ่วง, รถยกสูง, รถตู้โดยสาร ฯลฯ หรือกรณีที่มีความเสี่ยง
- เวลาจอตrolleyนต์ให้จอตrolleyนต์เฉียงพอประมาณ เพื่อให้เครื่องยนต์เป็นที่กำบังป้องกันกระสุนปืนของคนร้าย ในกรณีมีการยิงต่อสู้
- ควรจอตrolleyนต์สายตรวจให้ห่างจากรถยนต์ต้องสงสัยระยะห่างประมาณ 4 - 8 เมตร
- ในเวลากลางคืนให้รถยนต์สายตรวจใช้ไฟส่องสว่างส่องไปที่รถต้องสงสัยเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมองเห็นผู้ต้องสงสัยตลอดจนความเคลื่อนไหวในรถ
- เหมาะกับถนนมีพื้นที่กว้าง พื้นที่ปฏิบัติงานมาก
- ข้อเสียในเวลากลางคืนไฟส่องสว่างของรถยนต์สายตรวจ จะไปบกรถยนต์คันอื่นที่สวนมาอีกเส้นทางหนึ่ง

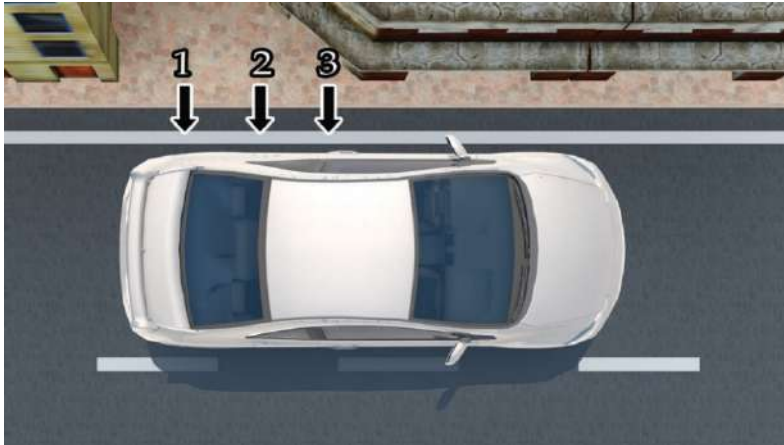
2. จุดที่ต้องตรวจสอบของรถยนต์ต้องสงสัยอยู่ 3 จุด

จุดที่ 1 กระโปรงท้ายรถยนต์ หรือกระบะท้ายรถยนต์ว่าบรรจุอะไร

จุดที่ 2 บริเวณที่นั่งด้านหลังว่ามีบุคคล หรือสิ่งของอยู่หรือไม่

จุดที่ 3 บริเวณหลังประตูคนขับ การดำเนินการกับผู้ขับรถยนต์ สังเกตลักษณะท่าทาง พฤติกรรม

มีพิรุณหรือไม่

จุดที่ 1 กระโปรงท้ายรถยนต์

- ฝากระโปรงท้ายปิดไม่สนิท ไม่ตรงเป็นแนวเดียวกัน หรือตัวล็อกชำรุด
- ฝากระโปรงท้ายเปิดแง้มอยู่
- ใช้ประสาทสัมผัส ตรวจสอบสิ่งผิดปกติ
- ลองตบ/แตะฝากระโปรงท้ายดูถึงสิ่งผิดปกติ
- ใช้มือกดที่ฝากระโปรงหรือส่วนท้ายของรถ เพื่อพิมพ์ลายนิ้วมือของเจ้าหน้าที่

ติดไปกับรถ

จุดที่ 2 บริเวณที่นั่งด้านหลัง

- คนโดยสาร
- อาวุธ
- ยาเสพติด
- สิ่งผิดกฎหมายอื่น ๆ ที่มีการซุกซ่อนไว้

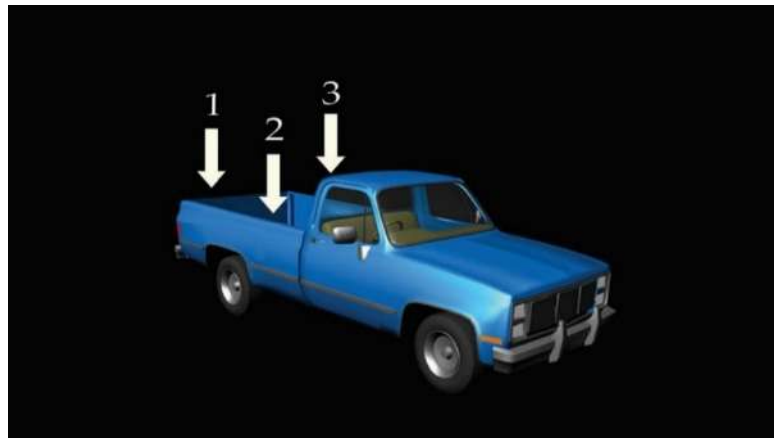
จุดที่ 3 การดำเนินการบริเวณด้านหลังของผู้ขับขี่

- ระหว่างที่เข้าหาคนขับ ให้คอยสังเกตที่มือทั้งสองข้างของคนขับไว้ตลอดเวลา
- มองเข้าไปภายในรถยนต์ต้องสงสัย ให้สังเกตภายในรถยนต์ เช่น พื้นรถ เบาะนั่ง ตู้ลำโพง คอนโซลหน้ารถ ว่ามีสิ่งผิดปกติหรือสิ่งผิดปกติหรือไม่
- จุดที่ต้องตรวจสอบ ให้พึงระลึกเสมอว่า มีความเสี่ยง หรือมีอันตราย

หมายเหตุ

จุดที่ต้องตรวจสอบของรถต้องสงสัย บางครั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจไม่ได้พบรถยนต์เก่งเสมอไป อาจพบรถยนต์กระบะ หรือรถยนต์ตู้ ก็ได้ ดังนั้นจุดที่ต้องตรวจสอบขอให้แบ่งรถยนต์ออกเป็น 3 ส่วน ทำในลักษณะคล้ายกับการตรวจสอบรถยนต์เก่ง เช่น การตรวจสอบจุดของรถยนต์ลักษณะต่าง ๆ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพรถของแต่ละคัน แต่ละประเภทด้วย

ภาพประกอบรถกระบะที่ไม่มี Cab

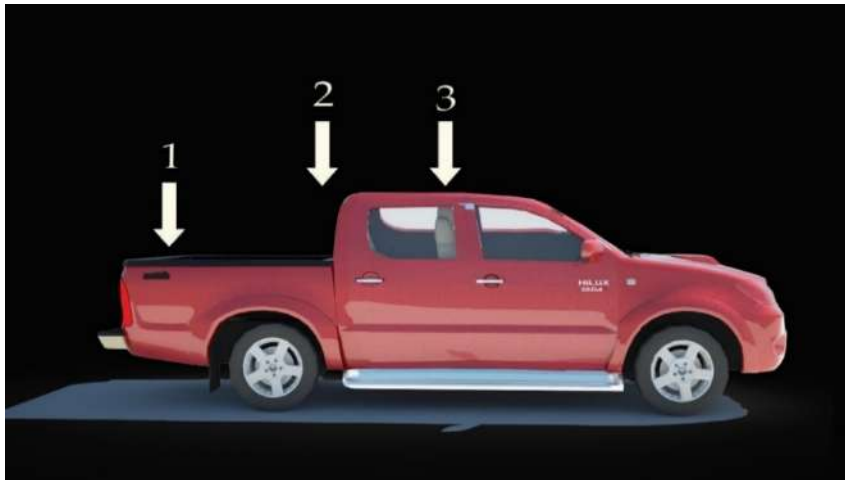

จุดที่ 1 บริเวณกระบะท้ายรถ

จุดที่ 2 บริเวณกระบะตอนหน้าของรถ

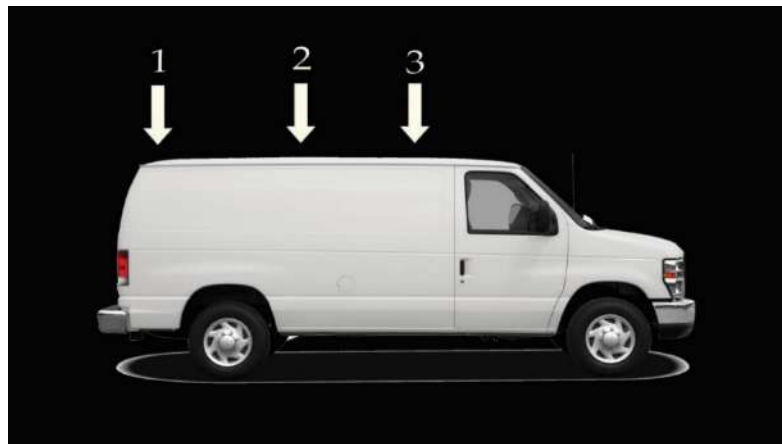
จุดที่ 3 บริเวณหลังประตูคนขับรถ

ภาพประกอบรถกระบะที่มี Cab

- จุดที่ 1 บริเวณกระบะท้ายรถ
- จุดที่ 2 บริเวณที่นั่ง Cab
- จุดที่ 3 บริเวณหลังประตูคนขับรถ

ภาพประกอบรถตู้

- จุดที่ 1 บริเวณท้ายรถตู้
- จุดที่ 2 บริเวณที่นั่งผู้โดยสารตอนกลาง
- จุดที่ 3 บริเวณหลังประตูคนขับรถ

3. กรณีการใช้รถยนต์ไล่ติดตามคนร้าย

การไล่ติดตามจะเกิดขึ้นเมื่อเจ้าหน้าที่ประจำรถวิทยุสายตรวจ พบรถที่ต้องสงสัยว่ากระทำความผิด แล้วหลบหนีมาหรือสงสัยว่าจะมีสิ่งของผิดกฎหมายซุกซ่อนมาในรถหรือเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ประจำรถวิทยุสายตรวจได้รับแจ้งจากศูนย์วิทยุ หรือหน่วยใกล้เคียงให้ทำการติดตาม หรือสกัดจับผู้ที่กระทำความผิดแล้วหลบหนีมา

เนื่องจากการไล่ติดตามเป็นเรื่องที่ต้องปฏิบัติโดยฉับพลัน ดังนั้นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจึงต้องเตรียมความพร้อมอย่างน้อย 3 ประการ คือ

- (1) รถวิทยุสายตรวจ ต้องมีอุปกรณ์ประจำรถครบถ้วนและใช้งานได้ดี
- (2) กำลังเจ้าหน้าที่ที่จะออกปฏิบัติหน้าที่ต้องไม่น้อยกว่า 2 นาย
- (3) ต้องหาข้อมูลของคนร้ายให้ชัดเจน หรือมากที่สุดเท่าที่ทำได้ เช่น ข้อมูลยานพาหนะที่คนร้ายใช้เป็นต้น โดยสามารถจัดลำดับขั้นการปฏิบัติได้ ดังนี้

1) เมื่อได้รับแจ้งเหตุแล้วเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัตินำรถวิทยุจอดบริเวณที่เหมาะสม หันหน้ารถให้พร้อมที่จะไล่ติดตามได้ทั้งสองเส้นทาง

2) สอบถามศูนย์วิทยุกรณีได้รับแจ้งให้สกัดจับเพื่อขอรับการยืนยัน ถึงการกระทำความผิดและความร้ายแรงของการกระทำความผิด เช่น จำนวนคนร้าย อาวุธของคนร้าย และพฤติกรรมในการกระทำความผิด

3) เมื่อตรวจสอบพบรถที่ต้องสงสัย หรือรถที่ได้รับแจ้งให้สกัดจับให้นำรถออกติดตาม พร้อมแจ้งศูนย์วิทยุให้ทราบถึงลักษณะของรถ สี ยี่ห้อ หมายเลขทะเบียน และลักษณะที่สังเกตได้อย่างชัดเจน จำนวนคนในรถ จำนวนที่นั่ง ตำแหน่งพรรณ จุดที่ตรวจพบ และเส้นทางที่กำลังมุ่งหน้าหลบหนีไป

(4) ระหว่างไล่ติดตามต้องรายงานให้ศูนย์วิทยุทราบทุกระยะ เพื่อศูนย์วิทยุจะได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ และประสานกำลังส่วนร่วมในการปฏิบัติ

(5) กำหนดพื้นที่ที่จะต้องปฏิบัติในขั้นตอนการเรียกหยุดเพื่อตรวจค้น และจับกุม

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 Power point
- 2.2 เข็มขัดยุทธวิธี
- 2.3 ปืน (ฝึก)
- 2.4 รถยนต์สายตรวจ
- 2.5 รถยนต์
- 2.6 อุปกรณ์สมมุติในการฝึก เช่น จอบ เสียม กระเป๋

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการเบื้องต้น

3.2 สาธิต/อธิบาย การจอตรถยนต์สายตรวจ/จุดตรวจสอบรถยนต์ต้องสงสัย/การใช้รถยนต์ไล่ติดตามคนร้าย

3.3 รวมกลุ่ม/สรุป/ถาม

3.4 อบรม – ปลูกฝัง เรื่อง ดำรงเป็นได้ทุกอย่างที่ประชาชนต้องการ

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถจอตรถยนต์สายตรวจได้ถูกต้องตามยุทธวิธี

5.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถสามารถตรวจสอบจุดที่ต้องตรวจสอบของรถยนต์ต้องสงสัย 3 จุดได้อย่างถูกต้องตามหลักยุทธวิธี

5.3 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้าใจและอธิบายขั้นตอนการใช้รถยนต์ไล่ติดตามคนร้ายได้

Instructor Note:

- ให้ครูฝึกวางอุปกรณ์การฝึกไว้ในรถ แล้วให้สอบถามนักเรียนว่าจดจำได้แค่ไหน
- ครูฝึกต้องแนะนำข้อสำคัญในการไล่ล่าติดตามคนร้าย ห้ามแซงขึ้นด้านหน้า หรือตีคู่กับรถยนต์ต้องสงสัย เพราะอาจถูกคนร้ายยิง ไม่ควรยิงยางรถยนต์ เพราะกระสุนอาจแล่นไปถูกทรัพย์สินหรือประชาชนที่ไม่เกี่ยวข้องได้
- สอบถามผู้เข้ารับการอบรมว่า เหตุใดทำไมเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงไม่ยิงยางรถยนต์ ให้ผู้เข้ารับการอบรมแสดงความคิดเห็น และครูฝึกอธิบายเหตุผลให้ฟัง

หัวข้อที่ 4 การหยุดยานพาหนะกรณีทั่วไป การปฏิบัติในการหยุดรถ

การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ 2 นาย วิธีการหยุดรถจักรยานยนต์

1. รายละเอียดของการฝึก

1. การหยุดยานพาหนะกรณีทั่วไป

การหยุดยานพาหนะกรณีทั่วไป หมายถึง หยุดยานพาหนะที่ไม่ทราบความเป็นมาของผู้ขับขี่และผู้โดยสาร - การควบคุมผู้ขับขี่ และผู้โดยสารไว้ชั่วคราว เพื่อการสั่งหยุดรถ เริ่มต้นโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยอาศัยหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นไม่มีข้อมูล หรือสิ่งบ่งชี้ได้ชัดเจน (จากการกระทำของผู้ขับขี่ และผู้โดยสาร) ว่ากำลังเผชิญหน้ากับสถานการณ์อันตราย เช่น กรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจพบรถยนต์กระทำความผิดกฎจราจร เช่น นำรถที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรงมาใช้ในการเดินทาง เป็นต้น ซึ่งเราไม่อาจทราบได้ว่าผู้ขับขี่เป็นผู้ใด มีประวัติการกระทำความผิดมาหรือไม่

2. วิธีการปฏิบัติในการหยุดรถยนต์

ภาพที่ 1 (แสดงขั้นตอนที่ 1.2.1 – 1.2.4)

2.1 ให้ใช้เครื่องขยายเสียงประจำรถยนต์สายตรวจ แจ้งให้รถยนต์ต้องสงสัยปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยถ้อยคำที่สุภาพ

2.2 โดยแจ้งผู้ขับขี่จอดรถยนต์ชิดขอบทางด้านซ้าย

2.3 จอดรถยนต์สายตรวจตามรูปแบบการจอดรถโดยคำนึงถึงสภาพพื้นที่ เช่น บังครึ่งคัน, บังเต็มคัน หรือบังเฉียงคัน แล้วแต่กรณี

2.4 เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องปฏิบัติตามขั้นตอน ต่อไปนี้

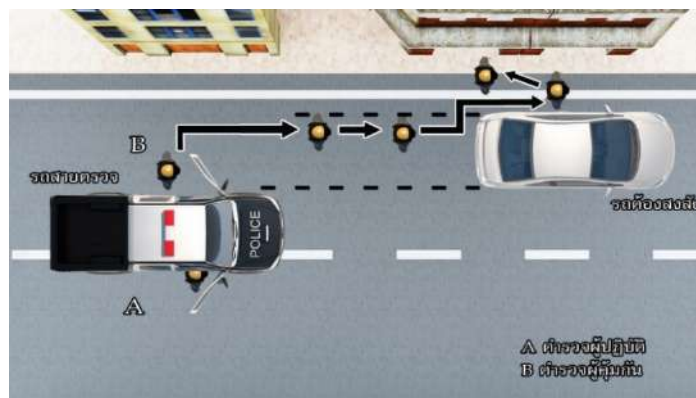
- (1) สั่งให้ผู้ขับขี่ลดกระจก ดับเครื่องยนต์ และเอามือไว้ที่พวงมาลัยทั้งสองข้าง
- (2) เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องให้ความสนใจกับรถยนต์ต้องสงสัยเป็นหลัก
- (3) ฝ้าดูพฤติกรรมของคนขับและผู้โดยสาร รวมทั้งจำนวนคนในรถ
- (4) ตรวจสอบสภาพการจราจรของรถที่แล่นตามมา เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้ว จึงลงจากรถ

อย่างรวดเร็ว

(5) มองดูรถต้องสงสัยก่อนที่เจ้าหน้าที่จะเข้าไปที่ตัวรถ และฟังเสียงสิ่งผิดปกติที่อาจเกิดขึ้น เช่น เสียงลากล้อเลื่อนอาวุธปืน เนื่องจากเราต้องระลึกรู้เสมอว่า อาจมีอันตรายเกิดขึ้นกับเราได้

3. การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ 2 นาย เข้าหารถยนต์ต้องสงสัย

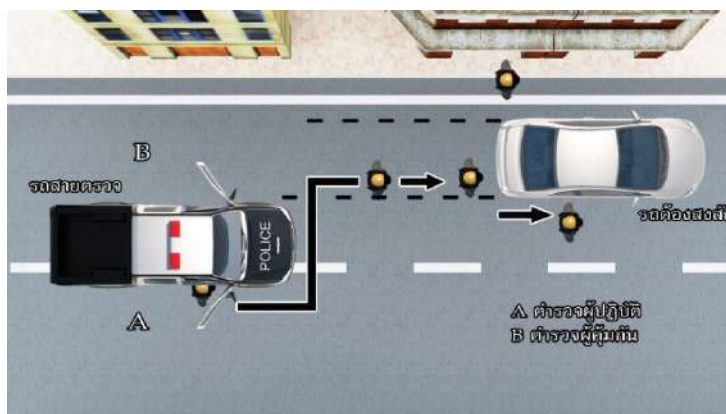
ภาพที่ 2 (แสดงขั้นตอนที่ 1.3.1 – 1.3.2)

3.1 ในการลงจากรถยนต์สายตรวจของเจ้าหน้าที่นั้น เจ้าหน้าที่ผู้คุ้มกัน (B) ลงจากรถก่อน แล้วไปอยู่ในตำแหน่งแนวไฟท้ายด้านซ้ายของรถต้องสงสัย แล้วเดินเข้าหารถต้องสงสัย

3.2 เจ้าหน้าที่ผู้คุ้มกันจะเข้าตรวจสอบทางฝั่งของผู้โดยสาร โดยเริ่มตรวจสอบจุดต่าง ๆ ของรถ ตั้งแต่จุดที่ 1 - 2 - 3 ตามลำดับ แล้วกลับมายืนในตำแหน่งที่ 1 แล้วแจ้งข้อมูลสิ่งที่พบในรถให้กับตำรวจผู้ปฏิบัติทราบ แล้วทำหน้าที่คุ้มกันให้กับตำรวจผู้ปฏิบัติ หากเห็นว่าปลอดภัยแล้วให้สัญญาณแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติให้ลงมาที่รถต้องสงสัย

ภาพที่ 3 (แสดงขั้นตอนที่ 1.3.3 – 1.3.4)

3.3 เมื่อได้รับสัญญาณจากตำรวจผู้คุมกันแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติลงจากรถ โดยเดินผ่านไพลทางด้านหน้ารถยนต์สายตรวจหรือจะเดินอ้อมไปทางด้านหลังของรถยนต์สายตรวจก็ได้ แล้วเคลื่อนที่เข้าหารถต้องสงสัยให้อยู่ในแนวไฟท้ายด้านขวาของรถต้องสงสัย เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติต้องตรวจสอบรถยนต์ต้องสงสัยทางด้านผู้ขับขี่ โดยเริ่มตรวจสอบตามจุด 1 - 2 - 3 เมื่อไม่พบสิ่งผิดปกติ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะยืนอยู่ที่บริเวณจุดที่ 3 ของรถต้องสงสัยบริเวณหลังคนขับ เพื่อป้องกันมิให้ผู้ขับขี่เปิดประตูมาถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจ

3.4 เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องใช้กิริยาจากที่สุภาพในการพูดคุยกับผู้ขับขี่ เช่น การขออนุญาตดูใบขับขี่ เป็นต้น

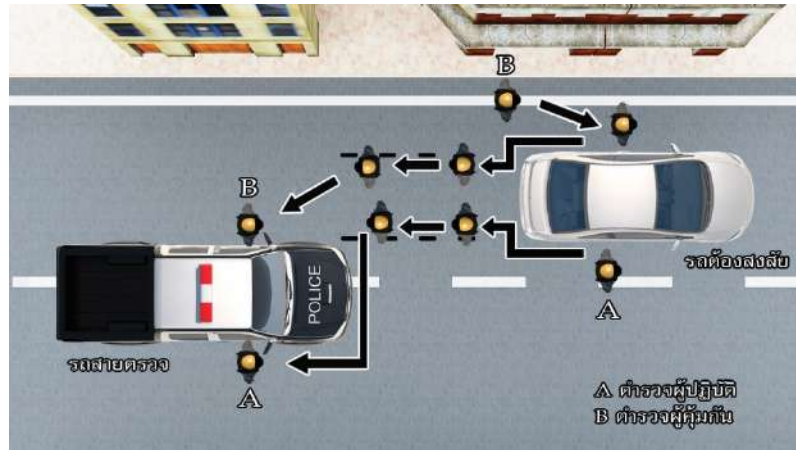
หมายเหตุ

- การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติตามยุทธวิธีตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัด เช่น ยืนหลังประตูให้ผู้ต้องสงสัยยื่นเอกสารออกนอกตัวรถ ไม่ยื่นมือเข้าไปในตัวรถ และอย่าออกนอกพื้นที่ปลอดภัย สื่อสารกับผู้ต้องสงสัยโดยใช้วาจาที่สุภาพเสมอ ยืนอยู่ในท่าเตรียมพร้อม คอยสังเกตมือของผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร และภายในรถอยู่ตลอดเวลา ระวังอาวุธปืนของเจ้าหน้าที่ เมื่อได้รับเอกสารแล้วต้องการตรวจสอบโดยยกขึ้นและมองผ่านทะลุเพื่อให้สามารถเห็นการเคลื่อนไหวของผู้ขับขี่และผู้โดยสารได้ตลอดเวลา กรณีมีผู้โดยสารอยู่ด้านหลังด้วย ให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติยืนอยู่หลังจุดที่ 2 สั่งให้คนขับส่งเอกสารผ่านมาทางด้านหลังโดยให้ผู้โดยสารเป็นคนหยิบและส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติที่ยืนประจำอยู่ที่จุด 2 หรือยืนอยู่ในจุดที่ปลอดภัย ในกรณีที่หากต้องการออกไปสั่งให้กลับมาดำเนินการที่รถของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

- ในเวลากลางคืน สิ่งที่ไม่ควรทำคือ ในขณะที่เดินเข้าหารถต้องสงสัย เวลาปิดประตูไม่ควรปิดเสียงดังไม่ควรเดินตัดแสงไฟหน้ารถของเจ้าหน้าที่ เพื่อมิให้ผู้ต้องสงสัยสังเกตได้ว่า เจ้าหน้าที่กำลังเข้าไป

4. การกลับไปที่รถยนต์สายตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ภาพที่ 4 (แสดงขั้นตอนที่ 1.4.1 –1.4.3)

4.1 หากไม่พบสิ่งผิดปกติใด ให้ตำรวจผู้ปฏิบัติและผู้คุ้มกัน เดินกลับมาที่รถสายตรวจ โดยตรวจสอบ จุด 3 - 2 - 1 แล้วเดินกลับมา โดยให้ตำรวจผู้ปฏิบัติเดินกลับมาก่อน แล้วให้สัญญาณให้ตำรวจผู้คุ้มกันเพื่อกลับมาที่รถยนต์สายตรวจด้วย ในระหว่างเดินกลับให้หันกลับไปสังเกตพฤติกรรมที่รถต้องสงสัยเป็นระยะ ๆ ประมาณทุก 3 ก้าว

4.2 ให้ระวังยานพาหนะ บุคคลที่ผ่านไป - มา

4.3 การกลับไปหารรถยนต์สายตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น ให้พึงระลึกเสมอว่ายังมีอันตรายอยู่ เพื่อที่จะได้เตือนตนเองว่า ประมาท

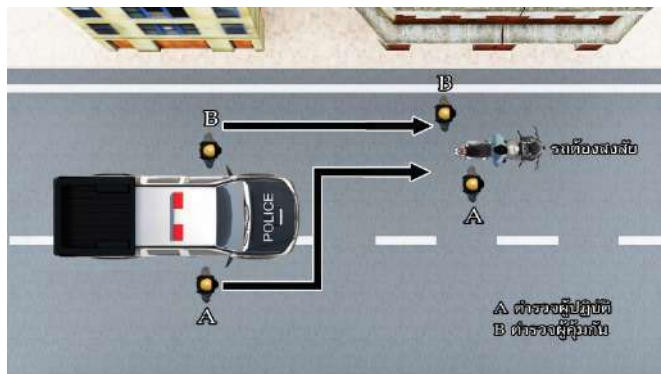
4.4 ถ้าในขณะที่เดินกลับมาที่ตัวรถ และรถต้องสงสัยเป็นรถสูง มองไม่เห็นตำรวจผู้คุ้มกัน ให้ส่งสัญญาณให้ผู้คุ้มกันทราบ เพื่อให้กลับมาที่รถยนต์สายตรวจ

หมายเหตุ

การถอยกลับและอย่าลืมตรวจสอบจุดที่ 2, 1 และคอยสังเกตคนขับเป็นระยะ ๆ เจ้าหน้าที่คุ้มกันให้ถอนตัวกลับหลังจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติกลับถึงรถเรียบร้อยแล้ว และอย่าลืมตรวจสอบจุด 2, 1

5 วิธีการหยุดยานพาหนะรถจักรยานยนต์

ภาพที่ 5 แสดงการเข้าหาจักรยานยนต์ของตำรวจ

5.1 ให้คนขับชี้จุดรถจักรยานยนต์ชิดขอบทางด้านซ้าย

5.2 ดับเครื่องยนต์ ถอดหมวกกันน็อกวางไว้ที่ตะกร้าหน้ารถจักรยานยนต์ มือทั้ง 2 ข้างจับคันบังคับรถจักรยานยนต์ไว้

5.3 ห้ามมิให้นำขาตั้งลง ให้ผู้ขับขี่นั่งคร่อมอยู่บนรถจักรยานยนต์ไว้ตลอดเวลาที่ตรวจค้น

5.4 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติต้องยืนอยู่เฉียงไปทางด้านหลังของผู้ขับขี่ตลอดเวลาที่ตรวจค้น ขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่ผู้คุ้มกันต้องยืนห่างออกไปด้านหลังเป็นรูปตัว V หรือ L (Contact and Cover)

5.5 การตรวจสอบเอกสารให้เจ้าหน้าที่ตำรวจยกขึ้นและมองผ่านเอกสารเพื่อตรวจสอบพฤติกรรมของผู้ขับขี่ตลอดเวลา โดยใช้มือที่ไม่ถนัดจับถือเอกสาร

5.6 หากไม่พบสิ่งผิดกฎหมาย หรือการกระทำผิดของผู้ขับขี่ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติกล่าวคำขอบคุณอย่างสุภาพ และกลับมารถยนต์สายตรวจ โดยยังคงสังเกตพฤติกรรมของผู้ขับขี่ทุกระยะ 3 ก้าว ตลอดจนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติถึงรถยนต์แล้ว เจ้าหน้าที่ผู้คุ้มกันจึงถอนตัวตามมารถยนต์

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 ปืน (ฝึก)
- 2.2 เข็มขัดยุทธวิธี
- 2.3 รถยนต์สายตรวจ
- 2.4 รถยนต์
- 2.5 รถจักรยานยนต์
- 2.6 Power point
- 2.7 คลิปวิดีโอ

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ และหลักการเบื้องต้น
- 3.2 สาธิต/อธิบาย การหยุดยานพาหนะกรณีทั่วไป/การหยุดรถ/การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ 2 นาย/วิธีการหยุดรถจักรยานยนต์
- 3.3 รวมกลุ่ม/สรุป/ถาม
- 3.4 อบรม-ปลูกฝัง เรื่อง อย่าประมาท

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรม
- 5.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้าใจและสามารถปฏิบัติการหยุดยานพาหนะกรณีทั่วไป การปฏิบัติในการหยุดรถ การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ 2 นาย วิธีการหยุดรถจักรยานยนต์ได้ถูกต้องตามหลักยุทธวิธี

หัวข้อที่ 5 การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยง การปฏิบัติในการหยุดรถรูปแบบที่ 1

และการปฏิบัติในการหยุดรถรูปแบบที่ 2 (รถบรรทุก)

1. รายละเอียดของการฝึก

1. การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยง มีด้วยกัน 2 รูปแบบ

รูปแบบที่ 1 การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยง คือ การควบคุมตัวผู้ขับขี่ ผู้โดยสารไว้ชั่วคราว อาจเป็นด้วยสาเหตุที่รุนแรงกว่าการฝ่าฝืนกฎจราจรหรืออาจด้วยสิ่งบ่งชี้ที่ชัดเจนอื่น ๆ ที่เริ่มขึ้นโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ สายตรวจ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบถึงสิ่งบ่งชี้ที่อาจเป็นการกระทำความผิดทางอาญา หรือรูปแบบ และวิธีการทำงานของยานพาหนะนั้นๆ ทำให้ต้องมีการปฏิบัติทางยุทธวิธีที่เหมาะสม เพื่อที่จะทำให้สามารถดำเนินการหยุดรถยนต์ได้อย่างปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ

รูปแบบที่ 2 การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยง เนื่องจากสภาพของรถ เช่น รถบรรทุก รถตู้ รถยกสูง เป็นต้น

2. วิธีการปฏิบัติในการหยุดรถรูปแบบที่ 1

2.1 ในกรณีที่รถเคลื่อนที่ให้เปิดสัญญาณไฟวาบๆ และให้ใช้เครื่องขยายเสียงประจำรถยนต์ สายตรวจ แจ้งให้รถยนต์ต้องสงสัยจอดรอชิดขอบทางด้านซ้าย ด้วยถ้อยคำที่สุภาพ

2.2 จอดรถยนต์สายตรวจตามรูปแบบการจอดรอโดยคำนึงถึงสภาพพื้นที่ เช่น บังครีγκัน, บังเต็มคัน หรือบังเฉียงคัน ตามความเหมาะสม

2.3 สั่งให้ผู้ขับขี่ลดกระจกทุกบาน และดับเครื่องยนต์ ถอดกุญแจรถวางไว้บนแผงหน้าปัดรถ ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมองเห็นอย่างชัดเจน และเอามือทั้งสองข้างวางไว้ที่พวงมาลัย สำหรับผู้โดยสารให้วางมือทั้งสองข้างวางไว้ในที่ที่เห็นเด่นชัด

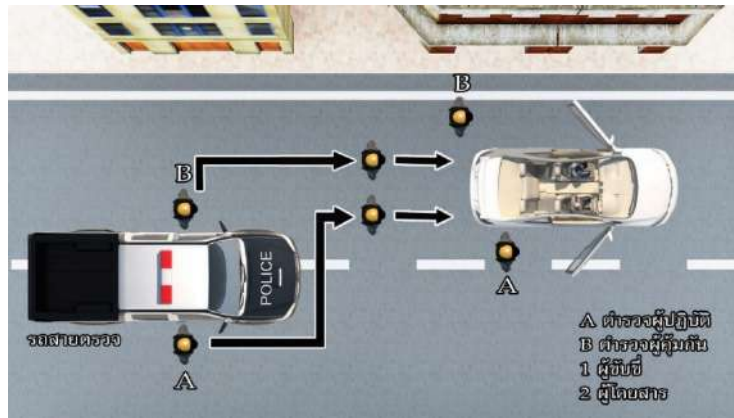
2.4 ฝ้าสังเกตการกระทำของผู้ขับขี่ และผู้โดยสารในรถ

2.5 ตรวจดูสภาพการจราจรของรถที่แล่นตามมา เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้ว จึงลงจากรถอย่างรวดเร็ว

2.6 การปฏิบัติกรณีเจ้าหน้าที่ 2 นายเข้าหารถยนต์ต้องสงสัย ให้ปฏิบัติเหมือนกับขั้นตอนการเข้าหารถต้องสงสัย การหยุดยานพาหนะกรณีทั่วไป ในการเข้าหารถต้องสังสัยนั้นควรใช้ความระมัดระวังให้มากขึ้น

2.7 ขั้นตอนการปฏิบัติกรณีการหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยง

ภาพแสดงขั้นตอนที่ (1) – (2)

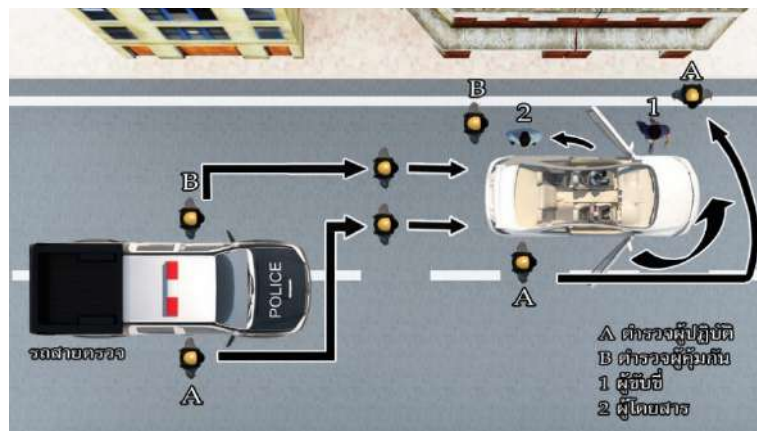

(1) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติอยู่ที่จุด 1 ด้านผู้ขับขี่ ส่วนเจ้าหน้าที่ผู้คุมกันจะยืนอยู่หลังจุดที่ 1 ของอีกด้านหนึ่งของรถยนต์ต้องสงสัย และออกคำสั่งให้ผู้ขับขี่ยื่นมือออกนอกตัวรถทั้ง 2 ข้างให้เห็นเด่นชัด / ด้านผู้โดยสารให้ผู้เจ้าหน้าที่ผู้คุมกันเป็นคนสั่ง

(2) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสั่งให้คนขับรถต้องสงสัยเอามือขวาเปิดประตูรถจากด้านนอก

(3) คนขับรถต้องสงสัยลงก่อน สังเกตด้วยสายตาว่าปลอดภัย เอาไปไว้ในจุดที่ปลอดภัย แล้วควบคุมไว้ ถ้ามีผู้โดยสารอยู่ในรถให้ผู้เจ้าหน้าที่ผู้คุมกันออกคำสั่งให้ผู้โดยสารลงมาจากรถ โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้ขับรถต้องสงสัย แล้วนำตัวมาควบคุมไว้ในที่ปลอดภัย อาจเป็นด้านหลัง หรือด้านข้างของรถต้องสงสัยก็ได้ ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในขณะนั้น

ภาพแสดงขั้นตอนที่ (3)

(4) เจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมผู้ต้องสงสัยอยู่ห่างจากกัน (กรณีมีหลายคน) เพื่อไม่ให้ผู้ต้องสงสัยสื่อสารกันได้ และเมื่อต้องการตรวจค้นตัวบุคคลให้ทำแบบ COVER CONTACT เป็นตัว V หรือ L เท่านั้น ห้ามทำเป็นตัว I เพื่อป้องกันแนววิถีกระสุนยิงปืนใส่พวกเดียวกัน ในการตรวจค้นตัวผู้ต้องสงสัยให้ทำการตรวจค้นทีละ 1 คน ถ้าเจ้าหน้าที่คนหนึ่งทำหน้าที่ตรวจค้นเจ้าหน้าที่คนหนึ่งจะทำหน้าที่คุ้มกัน ซึ่งสามารถสลับหน้าที่กันได้

ภาพแสดงขั้นตอนที่ (4)

(5) การตรวจค้นภายในรถยนต์ให้นำตัวผู้ต้องสงสัยไปยืนอยู่ฝั่งตรงข้ามของเจ้าหน้าที่ที่ทำการตรวจค้น

(6) หากพบสิ่งผิดกฎหมายให้ส่งสัญญาณให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่ควบคุม ใส่เครื่องหมายการผู้ต้องหาทันที หากมีผู้ต้องสงสัยจำนวนมาก ให้ขอความช่วยเหลือจากหน่วยข้างเคียง และให้คุมเชิงดูไว้จนกว่าผู้ให้การสนับสนุนจะเดินทางมาสมทบเป็นที่เรียบร้อย จึงปฏิบัติการ

ภาพแสดงขั้นตอนที่ (5) – (6)

หมายเหตุ

เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องมองดูกิริยาท่าทางของผู้ขับขี่ และผู้โดยสารอยู่ตลอดเวลา โดยให้สังเกตมือทั้ง 2 ข้างของผู้ขับขี่ และผู้โดยสาร เพราะอาจใช้หยิบอาวุธทำร้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจได้

1.3 วิธีการปฏิบัติในการหยุดรถรูปแบบที่ 2

การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยง เนื่องจากสภาพของรถ เช่น รถบรรทุก รถตู้ รถยกสูง นั้น วิธีการปฏิบัติจะเหมือนกับการหยุดยานพาหนะกรณีทั่วไป เพียงแต่ในการขอคูโบอนุญาตขับขี่หรือเอกสารเกี่ยวกับตัวรถให้ผู้ขับขี่ลงมาจากรถ แทนการยื่นให้จากในตัวรถ เนื่องจากว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมองไม่เห็นสภาพภายในรถ

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 ปืน (ฝึก)
- 2.2 เข็มขัดยุทธวิธี
- 2.3 รถยนต์สายตรวจ
- 2.4 รถยนต์
- 2.5 รถจักรยานยนต์
- 2.6 Power point
- 2.7 คลิปวิดีโอ

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ และหลักการเบื้องต้น
- 3.2 สาธิต/อธิบาย การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยง/การปฏิบัติในการหยุดรถ รูปแบบที่ 1/รูปแบบที่ 2 (รถบรรทุก)
- 3.3 รวมกลุ่ม/สรุป/ถาม
- 3.4 อบรม-ปลูกฝัง เรื่อง อาวุธปืนต้องดูแลอยู่เสมอ

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรม
- 5.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้าใจการหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยง/การปฏิบัติในการหยุดรถรูปแบบที่ 1/การปฏิบัติในการหยุดรถรูปแบบที่ 2 (รถบรรทุก)

Instructor Note:

- พื้นที่ปลอดภัยในการตรวจผู้ต้องสงสัยสามารถตรวจค้นได้ทั้งด้านข้างรถและท้ายรถก็ได้

หัวข้อที่ 6 การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง (การปฏิบัติในการหยุดรถ - ใช้รถสายตรวจ 1 คัน)

1. รายละเอียดของการฝึก

การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง (การปฏิบัติในการหยุดรถ - ใช้รถสายตรวจ 1 คัน) 2. อุปกรณ์

การฝึก

- 2.1 ปืน (ฝึก)
- 2.2 เข็มขัดยุทธวิธี
- 2.3 รถยนต์สายตรวจ
- 2.4 รถยนต์
- 2.5 รถจักรยานยนต์
- 2.6 Power point
- 2.7 คลิปวิดีโอ

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ และหลักการเบื้องต้น
- 3.2 สาธิต/อธิบาย การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง/การปฏิบัติในการหยุดรถ - ใช้รถสายตรวจ 1 คัน กรณีคนร้ายไม่ขัดขืน
- 3.3 รวมกลุ่ม/สรุป/ถาม
- 3.4 อบรม-ปลูกฝัง เรื่อง มือ อันตรายที่สุด

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรม
- 5.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถปฏิบัติรูปแบบ วิธีการ การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง/การปฏิบัติในการหยุดรถ ใช้รถสายตรวจ 1 คัน กรณีคนร้ายไม่ขัดขืนได้อย่างถูกต้อง

หัวข้อที่ 7 การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง (การปฏิบัติในการหยุดรถ - ใช้รถสายตรวจ 2 คัน)

1. รายละเอียดของการฝึก

การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง (การปฏิบัติในการหยุดรถ - ใช้รถสายตรวจ 2 คัน)

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 ปืน (ฝึก)
- 2.2 เข็มขัดยุทธวิธี
- 2.3 รถยนต์สายตรวจ
- 2.4 รถยนต์
- 2.5 รถจักรยานยนต์
- 2.6 Power point
- 2.7 คลิปวิดีโอ

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ และหลักการเบื้องต้น
- 3.2 สาธิต/อธิบาย การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง/การปฏิบัติในการหยุดรถ - ใช้รถสายตรวจ 2 คัน
- กรณีคนร้ายไม่ขัดขืน
- 3.3 รวมกลุ่ม/สรุป/ถาม
- 3.4 อบรม-ปลูกฝัง เรื่อง อย่าผ่อนคลายเป็นเร็วเกินไป

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรม
- 5.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถปฏิบัติรูปแบบ วิธีการ การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง/การปฏิบัติในการหยุดรถ ใช้รถสายตรวจ 2 คัน กรณีคนร้ายไม่ขัดขืนได้อย่างถูกต้อง

หัวข้อที่ 8 การตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัด ความหมาย ความสำคัญ

หลักพื้นฐาน ข้อควรระวัง และ ยุทธวิธีในการตั้งจุดตรวจ

1. รายละเอียดของการฝึก

1. การตั้งจุดตรวจ หรือจุดสกัด

1.1 จุดตรวจ หมายถึง สถานที่ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจออกปฏิบัติหน้าที่ตรวจค้นเพื่อจับกุมผู้กระทำความผิดในเขตทางเดินรถ หรือทางหลวงในกรณีปกติเป็นการชั่วคราว โดยมีกำหนดระยะเวลาเท่าที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว แต่ต้องไม่เกิน 24 ชั่วโมง และเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจแล้วต้องยุบเลิกจุดตรวจดังกล่าวทันที

1.2 จุดสกัด หมายถึง สถานที่ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจออกปฏิบัติหน้าที่ตรวจค้นจับกุมผู้กระทำความผิดในเขตทางเดินรถ หรือทางหลวง ในกรณีที่มีเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนเกิดขึ้นเป็นการชั่วคราว และจะต้อง ยุบเลิกเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจดังกล่าว

2. ความสำคัญของการตั้งจุดตรวจ หรือจุดสกัด

- เพื่อตรวจค้นบุคคลหรือยานพาหนะที่ผ่านเข้าออกพื้นที่
- เพื่อเป็นการป้องปรามไม่ให้คนร้ายมีโอกาสหลบหนีออกนอกพื้นที่ที่ปิดล้อม
- เพื่อตรวจค้นอาวุธ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการกระทำความผิด
- เพื่อค้นหาสิ่งของผิดกฎหมายในยานพาหนะต้องสงสัย
- เพื่อเป็นการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด และตัดช่องโอกาสในการประกอบ

อาชญากรรมของคนร้าย

3. หลักพื้นฐานในการตั้งจุดตรวจ หรือจุดสกัด

- ใช้เมื่อมีกรณีเหตุจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินเร่งด่วน
- ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง โดยเคร่งครัด
- ได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชา
- มีนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรเป็นหัวหน้าควบคุม
- แต่งเครื่องแบบตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่
- มีแผนกั้นแสดงเครื่องหมายคำว่า “หยุดตรวจ” และจัดให้มีสิ่งกีดขวางหรือสัญญาณอื่นใด

เป็นที่สังเกตได้ง่ายจากระยะไกล เช่น กรวยยางคาดแถบสะท้อนแสง เพื่อช่วยลดอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น

- ในเวลากลางคืนต้องมีไฟส่องสว่างให้มองเห็นได้ชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่า 150 เมตร ก่อน

ถึง จุดตรวจ

- กำหนด “เขตพื้นที่ปลอดภัย” ไว้สำหรับตรวจค้น เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ปฏิบัติงาน

- ควรวางกำลังส่วนหนึ่งไว้บริเวณทางแยกหรือจุดกลับรถก่อนถึงจุดตรวจ จุดสกัด เพื่อทำหน้าที่สกัดกั้นหรือไล่ติดตามผู้ที่หลบหนีการตรวจค้น
- พึงใช้ความระมัดระวัง ไม่ประมาทในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ตรวจค้น
- พึงเป็นผู้มีมารยาทดีงาม และแสดงกิริยาจากที่สุภาพขณะปฏิบัติหน้าที่ประจำจุดตรวจ จุดสกัด
- ใช้ความสังเกต หรือสนใจเป็นพิเศษกับยานพาหนะที่มีลักษณะพิรุณ เช่น รถจักรยานยนต์ไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียน หรือบิดบังอำพรางหมายเลขทะเบียน
- ในการปฏิบัติงานให้คำนึงถึงความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และประชาชน และไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนโดยรวม

4. ยุทธวิธีในการตั้งจุดตรวจ

4.1 การตั้งจุดตรวจในทางที่มีทิศทางไปในทางเดียวกัน (ONE WAY)

- กำหนดเลือกบริเวณพื้นที่ที่จะทำการตั้งจุดตรวจ โดยคำนึงถึงผู้ปฏิบัติงาน และประชาชนผู้ถูกตรวจค้นเป็นสำคัญ เช่น ไม่ตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัดในบริเวณทางโค้ง เซิงสะพาน ที่ลาดชัน จุดอับสายตา
- ติดตั้งเครื่องหมายสัญญาณที่แสดงข้อความว่า “หยุดตรวจ” ไว้บนผิวการจราจรในช่องทางด้านซ้ายให้ผู้ขับขี่สามารถมองเห็นได้ในระยะไกล และควรมีกรวยยางคาดแถบสะท้อนแสงวางเป็นแนวเฉียงออกไปทางด้านหน้าแผงสัญญาณเป็นระยะพอสมควรเพื่อเตือนและบังคับรถที่แล่นเข้ามาให้เบี่ยงออกไม่พุ่งชน แผงป้ายสัญญาณ
- หลังแผงป้ายสัญญาณเครื่องหมาย “หยุดตรวจ” ห่างออกไปเล็กน้อยให้นารถยนต์สายตรวจจอดท่ามุม 45 องศา กับแนวขอบถนน หันหน้าไปตามทิศทางกระแสจราจร เพื่อใช้เป็นที่กำบังสำหรับบริเวณ “เขตพื้นที่ปลอดภัย” และเปิดสัญญาณไฟไว้บวาบไว้เพื่อเพิ่มจุดสังเกต ตรงส่วนบริเวณ “เขตพื้นที่ปลอดภัย” ด้านนอก ควรวางกรวยยางเป็นแนวเพื่อกำหนดพื้นที่ตรวจค้น เพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากรถที่อาจหักเลี้ยวเข้ามาในบริเวณ “เขตพื้นที่ปลอดภัย” อย่างกะทันหัน
- ท้ายจุดตรวจมีรถยนต์สายตรวจ 1 คัน และรถจักรยานยนต์สายตรวจ 1 คัน พร้อมพลขับและคู่ตรวจ จอดอยู่ในลักษณะเตรียมพร้อมในกรณีต้องไล่ติดตามรถที่หลบหนี
- สำหรับรถจักรยานยนต์สายตรวจที่มาร่วมตรวจค้น อาจให้จอดชิดขอบทางด้านซ้ายเพื่อป้องกัน “เขตพื้นที่ปลอดภัย” โดยหันหน้าไปทางทิศทางจราจร และพร้อมในการสนับสนุนการไล่ติดตามรถที่หลบหนี

- การวางกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ชั้นประทวน ใช้เป็นกำลังเรียกรถ และทำหน้าที่ตรวจค้นในบริเวณ “เขตพื้นที่ปลอดภัย” การตรวจค้นควรทำเป็นคู่ เข้าค้นทีละด้านของยานพาหนะ โดยแบ่งหน้าที่กันให้ชัดเจน ว่าใครเป็นผู้ตรวจค้น และใครเป็นผู้คุ้มกัน

นายตำรวจสัญญาบัตร ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าจุดตรวจ ควบคุมดูแล และรับผิดชอบการตรวจค้นของผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ในบริเวณ “เขตพื้นที่ปลอดภัย”

หากมีกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจน้อยให้ลดกำลังผู้ปฏิบัติลงได้ แต่ยังคงให้ถือปฏิบัติตามยุทธวิธีดังกล่าวข้างต้น โดยอนุโลม

ภาพแสดงการตั้งจุดตรวจค้น พื้นที่ถนนที่มี 3 ช่องทางเดินรถ

การแบ่งพื้นที่ของจุดตรวจ แบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

พื้นที่ส่วนแรก เป็นพื้นที่เฝ้าสังเกตรถต้องสงสัยและบุคคลที่อยู่ภายในรถที่จะวิ่งผ่านเข้ามาในบริเวณพื้นที่ตั้งจุดตรวจ มีเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันชุดนอกเครื่องแบบ (ชุดจู่โจม) อยู่ปฏิบัติ 2 นาย โดยอยู่ก่อนถึงพื้นที่ตั้งจุดตรวจห่างประมาณ 20 เมตร

พื้นที่ส่วนที่สอง เป็นพื้นที่ที่พิจารณาคัดเลือกรถต้องสงสัยเพื่อโบกรถเข้ามาสู่พื้นที่ตรวจค้น มีเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกัน 1 นาย ฝ่ายจราจร 1 นาย และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าสายตรวจ 1 นาย รวมเจ้าหน้าที่จำนวน 3 นาย

พื้นที่ส่วนที่สาม เป็นพื้นที่ตรวจค้น มีเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกัน ทำหน้าที่ตรวจค้นรถและบุคคลต้องสงสัยที่เข้ามา 1 ชุดปฏิบัติ (1 ชุดปฏิบัติมี 3 - 4 นาย รถที่เข้าทำการตรวจค้น ควรมีไม่เกิน 3 คัน ในแต่ละช่วงที่ทำการตรวจค้นและการตรวจค้นใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจ 3 - 4 นายต่อรถทำการตรวจค้น 1 คัน โดยคัน 2

นาย คู่กัน 1 - 2 นาย) มีเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันอีก 1 นาย ทำหน้าที่บันทึกภาพขณะตรวจค้นไว้เป็นหลักฐาน และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรอีก 1 นาย ทำหน้าที่ควบคุมการปล่อยรถออกจากพื้นที่ตรวจค้นเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ รวมเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่ในพื้นที่นี้ 11 - 14 คน

พื้นที่ส่วนที่สี่ เป็นพื้นที่คอยสกัดรถ หากรถต้องสงสัยที่เข้ามาในพื้นที่ตั้งจุดตรวจไม่ยอมหยุดรถให้ทำการตรวจค้น เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ท้ายพื้นที่จุดตรวจนี้จะทำหน้าที่นำรถตำรวจที่จอดอยู่ท้ายจุดตรวจเข้าสกัดขวางกันไม่ให้ผ่านหรือไล่ติดตามหากหลบหนี ในส่วนนี้จะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจทำหน้าที่ประจำรถยนต์สายตรวจ 1 คัน 1 นาย และเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำรถสายตรวจจักรยานยนต์ 1 คัน 2 นาย รวมเจ้าหน้าที่จำนวน 3 นาย

พื้นที่ส่วนที่ห้า เป็นพื้นที่ควบคุมผู้กระทำความผิด มีเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันอยู่ปฏิบัติอย่างน้อย 1 คน

ภาพแสดงการตั้งจุดตรวจค้น พื้นที่ถนนที่มี 2 ช่องทางเดินรถ

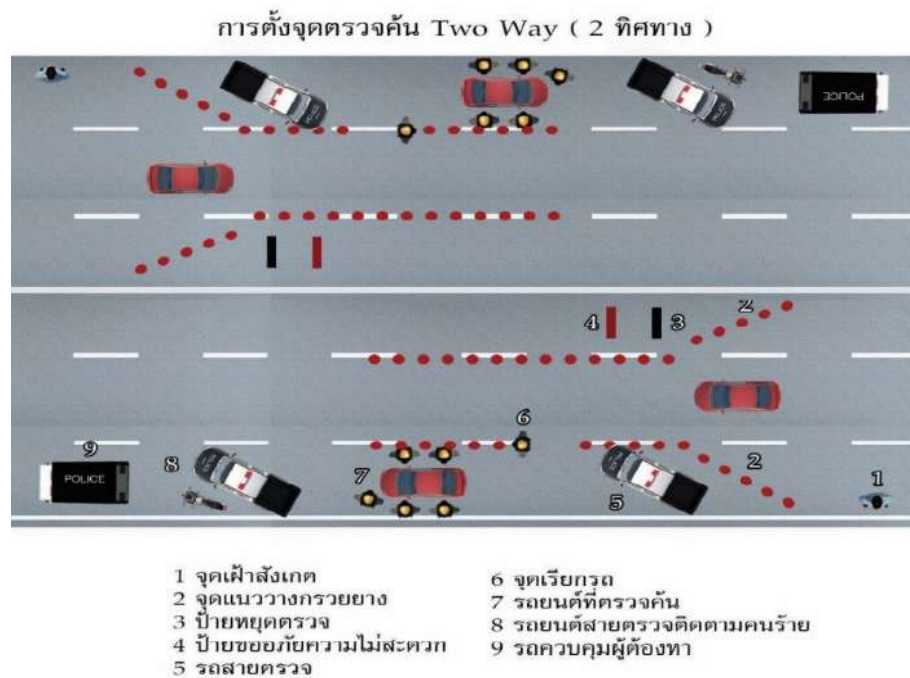

4.2 การตั้งจุดตรวจบนทางที่มีการจราจรไปในทิศทางสวนกัน (TWO WAYS)

- การวางกำลัง และมาตรการรักษาความปลอดภัยให้ใช้ในงานองเดียวกันกับการตั้งจุดตรวจบนทางที่มีการจราจรไปในทิศทางเดียวกัน (ONE WAY) โดยอนุโลม

- การเรียกตรวจค้นยานพาหนะ ควรเลือกตรวจค้นพาหนะที่มาจากทิศทางใด ทิศทางนี้
เพียงด้านเดียว ไม่ควรเรียกตรวจยานพาหนะพร้อม ๆ กันทั้ง 2 ทิศทาง เพราะจะทำให้เกิดจุดอ่อนในการระวังรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ต้องสงสัยที่ถูกตรวจค้น และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้าทำการตรวจค้น รวมทั้งยังก่อให้เกิดปัญหาการจราจรอีกด้วย

ภาพแสดงการตั้งจุดตรวจแบบ TWO WAY

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 ปืน (ฝึก)
- 2.2 เข็มขัดยุทธวิธี
- 2.3 รถยนต์สายตรวจ
- 2.4 รถยนต์
- 2.5 รถจักรยานยนต์
- 2.6 Power point
- 2.4 คลิปวิดีโอ

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ และหลักการเบื้องต้น
- 3.2 สาธิต/อธิบาย การหยุดยานพาหนะที่มีความเสี่ยงสูง/การปฏิบัติในการหยุดรถ - ใช้รถสายตรวจ 2 คัน กรณีคนร้ายไม่ขัดขืน
- 3.3 รวมกลุ่ม/สรุป/ถาม
- 3.4 อบรม-ปลูกฝัง เรื่อง แม่เป็นหญิงหรือเด็กก็อย่าวางใจ

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 สังเกตพฤติกรรม

5.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถปฏิบัติ การตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัด รู้ความหมาย ความสำคัญ หลักพื้นฐาน ข้อควรระวัง และใช้ยุทธวิธีในการตั้งจุดตรวจ ได้อย่างถูกต้อง

**หัวข้อที่ 9 การตรวจผู้โดยสารบนรถประจำทาง (รถบัส) ณ จุดตรวจในกรณีปกติ
และมีสถานการณ์ และการตั้งจุดตรวจค้นย่อยหรือจุดสกัด**

1. รายละเอียดของการฝึก

1. การตรวจผู้โดยสารบนรถโดยสารประจำทาง (รถบัส) ณ จุดตรวจ

1.1 รูปแบบที่ 1 ในกรณีที่เป็นการตรวจในสถานการณ์ปกติทั่วไป

รูปแบบการปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ จำนวน 2 นาย

(1) แจ้งให้คนขับรถเปิดไฟส่องสว่างในรถเพื่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ และสามารถสังเกตผู้โดยสารได้ชัดเจน

(2) เจ้าหน้าที่คนที่ 1 ขึ้นไปบนรถทางประตูด้านหน้า แล้วยืนอยู่ด้านหน้าสุดของห้องโดยสารหรือบริเวณที่สามารถมองเห็นผู้โดยสารในรถได้ทั้งหมดจากทางด้านหน้าแล้วแจ้งให้ผู้โดยสารเตรียมพร้อมใน การตรวจ เช่น บัตรประจำตัวประชาชนหรือเอกสารอื่นๆ เป็นต้น แจ้งให้เจ้าหน้าที่คนที่ 2 ขึ้นมาทำหน้าที่ตรวจสอบ โดยเจ้าหน้าที่คนที่ 1 ทำหน้าที่คุ้มกัน ในขณะที่ทำการตรวจ ให้ยืนสังเกตผู้โดยสารอยู่กับที่ หากพบเหตุต้องสงสัยให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่คนที่ 2 ทราบแล้วรีบเข้าตรวจสอบ

(3) เจ้าหน้าที่คนที่ 2 ทำหน้าที่ตรวจสอบผู้โดยสารโดยเริ่มจากทางด้านหน้าสุดตามลำดับจนถึงคนสุดท้าย เมื่อเสร็จสิ้นการตรวจแล้วให้ลงจากรถเป็นคนแรก ซึ่งหากเป็นรถแบบมีประตูหลังหรือประตูกลางให้ลงจากรถโดยใช้ประตูดังกล่าว แต่หากไม่มีให้ใช้ประตูเดิม โดยให้เจ้าหน้าที่คนที่ 1 ลงจากรถในลำดับสุดท้าย

1.2 รูปแบบที่ 2 ในกรณีที่เป็นการตรวจในสถานการณ์ที่ต้องใช้ความระมัดระวังเพิ่มขึ้น

รูปแบบการปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ จำนวน 3 นาย

(1) แจ้งให้คนขับรถเปิดไฟส่องสว่างในรถเพื่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ และสามารถสังเกตผู้โดยสารได้ชัดเจน

(2) เจ้าหน้าที่คนที่ 1 ขึ้นไปบนรถทางประตูด้านหน้า แล้วยืนอยู่ด้านหน้าสุดของห้องโดยสาร หรือบริเวณที่สามารถมองเห็นผู้โดยสารในรถได้ทั้งหมดจากทางด้านหน้า แล้วแจ้งให้ผู้โดยสารเตรียมพร้อมใน การตรวจ เช่น บัตรประจำตัวประชาชนหรือเอกสารอื่น ๆ เป็นต้น แจ้งให้เจ้าหน้าที่คนที่ 2 และ 3 ขึ้นมาทำหน้าที่ ในการตรวจสอบ โดยเจ้าหน้าที่คนที่ 1 ทำหน้าที่คุ้มกันในขณะที่ทำการตรวจ โดยยืนสังเกตผู้โดยสารอยู่กับที่หากพบเหตุต้องสงสัยให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่คนที่ 2 และ 3 ทราบแล้วรีบเข้าร่วมในการตรวจสอบ

(3) เจ้าหน้าที่คนที่ 2 และ 3 ทำหน้าที่ตรวจผู้โดยสารโดยยืนในลักษณะหันข้างที่มีอาวุธปืนชิดกันหันหน้าเข้าหาผู้โดยสารคนละข้าง แล้วทำการตรวจผู้โดยสารด้านที่ตนหันหน้าเข้าหาเริ่มจากทางด้านหน้าสุดตามลำดับจนถึงคนสุดท้าย เมื่อเสร็จสิ้นการตรวจแล้วให้เจ้าหน้าที่คนที่ 2 และ 3 ลงจากรถก่อน ซึ่ง

หากเป็นรถแบบมีประตูหลังหรือประตูกลางให้ลงจากรถโดยใช้ประตูดังกล่าว แต่หากไม่มีให้ใช้ประตูเดิม โดยให้เจ้าหน้าที่คนที่ 1 ลงจากรถในลำดับสุดท้าย

1.3 รูปแบบที่ 3 ในกรณีที่มีการแจ้งเตือนว่ามีสิ่งผิดปกติหมายมากับรถโดยสารประจำทาง (รถบัส)

รูปแบบการปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ จำนวน 4 นาย

(1) แจ้งให้คนขับรถเปิดไฟส่องสว่างในรถเพื่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ และสามารถสังเกตผู้โดยสารได้ชัดเจน

(2) เจ้าหน้าที่คนที่ 1 ขึ้นไปบนรถทางประตูด้านหน้า แล้วยืนอยู่ด้านหน้าสุดของห้องโดยสาร หรือบริเวณที่สามารถมองเห็นผู้โดยสารในรถได้ทั้งหมดจากทางด้านหน้า แล้วแจ้งให้ผู้โดยสารเตรียมพร้อมในการตรวจ เช่น บัตรประจำตัวประชาชนหรือเอกสารอื่น เป็นต้น แจ้งให้เจ้าหน้าที่คนที่ 2, 3 และ 4 ขึ้นมา ทำหน้าที่ โดยเจ้าหน้าที่คนที่ 1 และ 2 แยกกันทำหน้าที่คุ้มกันอยู่ในแถวเบาะนั่งโดยสารด้านหน้าคนละด้าน โดยให้คำนึงถึงจุดที่สามารถมองเห็นผู้โดยสารและทำหน้าที่คุ้มกันให้กับเจ้าหน้าที่คนที่ 3 และ 4 ในขณะที่ทำการตรวจ หากพบเหตุต้องสงสัยให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่คนที่ 3 และ 4 ทราบ แล้วรีบเข้าตรวจสอบ

(3) เจ้าหน้าที่คนที่ 3 และ 4 ทำหน้าที่ตรวจผู้โดยสารโดยยืนในลักษณะหันข้างที่มีอาวุธปืนเข้าหากัน หันหน้าเข้าหาผู้โดยสารคนละด้าน แล้วทำการตรวจผู้โดยสารด้านที่ตนหันหน้าเข้าหา เริ่มจากทางด้านหน้าสุดตามลำดับจนถึงคนสุดท้าย เมื่อเสร็จสิ้นการตรวจแล้วให้เจ้าหน้าที่คนที่ 3 และ 4 ลงจากรถก่อน ซึ่งหากเป็นรถแบบมีประตูหลังหรือประตูกลางให้ลงจากรถโดยใช้ประตูดังกล่าว แต่หากไม่มีให้ใช้ประตูเดิม ส่วนเจ้าหน้าที่คนที่ 2 และ 1 ให้ลงรถจากประตูด้านหน้า โดยให้เจ้าหน้าที่คนที่ 1 ลงจากรถในลำดับสุดท้าย

1.4 รูปแบบที่ 4 ในกรณีที่เป็นรถโดยสารประจำทาง (รถบัส) แบบสองชั้น และมีการแจ้งเตือนว่ามีสิ่งผิดปกติหมายมากับรถ

รูปแบบการปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ จำนวน 5 นาย

(1) แจ้งให้คนขับรถเปิดไฟส่องสว่างในรถเพื่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ และสามารถสังเกตผู้โดยสารได้ชัดเจน

(2) เจ้าหน้าที่คนที่ 1 ขึ้นไปบนรถทางประตูด้านหน้า แล้วยืนอยู่ด้านหน้าสุดของห้องโดยสาร หรือบริเวณที่สามารถมองเห็นผู้โดยสารในรถได้ทั้งหมดจากทางด้านหน้า แล้วแจ้งให้ผู้โดยสารเตรียมพร้อมในการตรวจ เช่น บัตรประจำตัวประชาชนหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น แจ้งให้เจ้าหน้าที่คนที่ 2, 3 และ 4 ขึ้นมา โดยเจ้าหน้าที่คนที่ 1 และ 2 แยกกันทำหน้าที่คุ้มกันอยู่ในแถวเบาะนั่งโดยสารด้านหน้าคนละด้าน โดยให้คำนึงถึงจุดที่สามารถมองเห็นผู้โดยสารและทำหน้าที่คุ้มกันให้กับเจ้าหน้าที่คนที่ 3 และ 4 ในขณะที่ทำการตรวจ หากพบเหตุต้องสงสัยให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่คนที่ 3 และ 4 ทราบ แล้วรีบเข้าตรวจสอบ

(3) เจ้าหน้าที่คนที่ 5 ยืนสังเกตผู้โดยสารที่นั่งอยู่ในห้องโดยสารชั้นล่างของรถ

(4) เจ้าหน้าที่คนที่ 3 และ 4 ทำหน้าที่ตรวจผู้โดยสารโดยยืนในลักษณะหันข้างที่มีอาวุธปืนเข้าหากัน หันหน้าเข้าหาผู้โดยสารคนละด้าน แล้วทำการตรวจผู้โดยสารด้านที่ตนหันหน้าเข้าหาเริ่มจากทางด้านหน้าสุดตามลำดับจนถึงคนสุดท้ายในชั้นบนของรถแล้วจึงลงมาทำการตรวจในชั้นล่าง เมื่อเสร็จสิ้นการตรวจแล้วให้ลงจากรถก่อน ซึ่งหากเป็นรถแบบมีประตูหลังหรือประตูกลางให้ลงจากรถโดยใช้ประตูดังกล่าว ส่วนเจ้าหน้าที่คนที่ 2 และ 5 ลงจากรถในลำดับต่อมา โดยให้คนที่ 1 และ 2 ลงจากรถจากประตูด้านหน้า ซึ่งเจ้าหน้าที่คนที่ 1 จะลงจากรถในลำดับสุดท้าย

ลักษณะการยืนเตรียมพร้อมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ก่อนขึ้นตรวจรถบัส

ลักษณะการยืนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ผู้ทำหน้าที่คุ้มกันจะยืนอยู่บริเวณตอนหน้ารถบัส

ลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ

ที่ทำหน้าที่ตรวจ

ลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ กรณีมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ

4 นาย ตรวจรถบัสจะใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจ 2 นาย
ในการตรวจ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ 2 นาย ในการคุ้มกัน

2. การตั้งจุดตรวจค้นย่อย หรือจุดสกัด

2.1 การตั้งจุดตรวจค้นย่อย หรือจุดสกัดเป็นการปฏิบัติการในสภาพถนนสายเล็กที่มีการจราจรไม่หนาแน่น คับคั่ง หรือตรอกซอยในเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือกรณีเร่งด่วน ซึ่งอาจไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจและอุปกรณ์พอที่จะวางกำลังตามยุทธวิธีข้างต้นได้ จึงจำเป็นต้องใช้กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจและยานพาหนะเท่าที่มีอยู่อย่างจำกัดในขณะนั้น ดำเนินการสกัดจับและปฏิบัติการตรวจค้น

2.2 การวางกำลัง และมาตรการรักษาความปลอดภัยให้ยุทธวิธีเดียวกันกับการตั้งจุดตรวจ โดยอนุโลม และควรต้องมีรถยนต์เตรียมพร้อมไว้ก่อนถึงจุดสกัด เพื่อไว้ทำหน้าที่สกัดกั้นหรือกีดขวางถนนหรือไล่ติดตามในกรณีที่คนร้ายหรือผู้ต้องสงสัยกลับรถย้อนหลบหนีการตรวจค้น

2.3 ในการตั้งจุดสกัดนั้น จะต้องแบ่งหน้าที่กันให้ชัดเจนตามสถานการณ์ ดังนี้

มีกำลังเพียง 2 นาย ให้แบ่งหน้าที่ ดังนี้

- ตำรวจคนที่ 1 ทำหน้าที่ตรวจค้น
- ตำรวจคนที่ 2 ทำหน้าที่คุ้มกัน

มีกำลัง 3 นาย ให้แบ่งหน้าที่ดังนี้

- ตำรวจคนที่ 1 ทำหน้าที่ตรวจค้น
- ตำรวจคนที่ 2 ทำหน้าที่ช่วยเหลือตำรวจคนที่ 1 ในการตรวจค้นหรือควบคุมคนร้าย
- ตำรวจคนที่ 3 ทำหน้าที่คุ้มกัน

มีกำลัง 4 นาย ให้แบ่งหน้าที่ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ทำหน้าที่ตรวจค้น
- ส่วนที่ 2 ทำหน้าที่คุ้มกัน

มีกำลังตั้งแต่ 4 นายขึ้นไป และมีการกิจต่อเนื่องเป็นเวลานาน ให้แบ่งกำลังออกเป็น 3

ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ทำหน้าที่ตรวจค้น
- ส่วนที่ 2 ทำหน้าที่คุ้มกัน
- ส่วนที่ 3 ทำหน้าที่สนับสนุนหรือกำลังสำรองพร้อมลัดเปลี่ยน ส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2

2.4 เมื่อมีรถยนต์สายตรวจหรือรถยนต์บรรทุกอย่างน้อย 2 คัน อาจใช้รถยนต์เป็นที่กำบังเพื่อทำพื้นที่ปลอดภัยแล้วใช้เป็นจุดหยุดรถยนต์เพื่อทำการตรวจค้นบนถนนหรือตรอกซอยซึ่งโดยปกติจะไม่มี การจราจรคับคั่งหรือรถวิ่งอย่างรวดเร็ว

ผังการตั้งจุดสกัด

2.5 ในบริเวณถนนในถิ่นทุรกันดาร หรือตรอกซอกซอยที่มีการขุดถนนเพื่อการซ่อมแซมต่าง ๆ อาจใช้หลุมบนถนนเป็นเครื่องกีดขวางช่วยในการตั้งจุดสกัด

ผังการจัดตั้งจุดสกัดตามรูป

2.6 ในเขตพื้นที่อันตรายที่อาจมีการก่อการร้ายหรือการใช้ความรุนแรงในการต่อสู้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อาจใช้รถยนต์สายตรวจ หรือดัดแปลงสิ่งอุปกรณ์ในพื้นที่ใช้เป็นเครื่องกีดขวางในการตั้งจุดสกัดได้ เช่น ใช้ท่อซีเมนต์ ใช้งานแขง หรือวัตถุอย่างอื่นไปวางตั้งบนเส้นทางที่มีการจราจรไม่คับคั่ง ดังรูป

ข้อควรระวัง

1. ไม่ควรตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัด ในบริเวณทางโค้ง เซิงสะพาน ที่ลาดชัน และบริเวณที่เป็นจุดอับสายตา เพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการมองไม่เห็นของผู้ขับขี่ หรือการหยุดรถไม่ทันในระยะกระชั้นชิด
2. ในเวลากลางคืน ต้องมีแสงสว่างอย่างพอเพียง ให้ผู้ขับขี่เห็นได้ในระยะไกล อุปกรณ์ และหลอดไฟต้องหมั่นตรวจสอบ และต้องปรับปรุงให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
3. ในการเรียกรถให้หยุด ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ อย่าเอาตัวหรือส่วนของร่างกาย เช่น แขน ขา เข้าไปขวางหรือสกัดกั้นให้รถหยุด เพราะอาจถูกชนจากรถที่หยุดไม่ทัน ระหว่างการตรวจค้นใน “เขตพื้นที่ปลอดภัย” อย่ายืนขวางหน้ารถที่กำลังตรวจค้นเพราะอาจจะถูกรถชนได้ในกรณีผู้ต้องสงสัยพยายามขับรถหลบหนีการตรวจค้น
4. ในกรณีที่ผู้ขับขี่พยายามขับฝ่าจุดตรวจเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจค้น เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำจุดตรวจไม่ควรสร้างสิ่งกีดขวางขึ้นอย่างกะทันหัน เช่น ขับรถเข้าขวาง หรือยื่นแผงป้ายสัญญาณขวางทางเพื่อพยายามหยุดรถ เพราะอาจจะทำให้ผู้ขับขี่หยุดรถไม่ทันแล้วหักหลบสิ่งกีดขวาง จนเกิดอุบัติเหตุเฉี่ยวชนประชาชนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่บริเวณจุดตรวจได้
5. ในกรณีที่สงสัยว่าคนร้ายอาจมีอาวุธอยู่ในรถ เจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งชุดตรวจค้นและชุดคุ้มกันควรหาที่กำบังในขณะที่รถเข้ามาในบริเวณจุดสกัด และอาจใช้เครื่องขยายเสียงจากรถยนต์สายตรวจบังคับให้หยุดรถเพื่อตรวจค้น

2. อุปกรณ์การฝึก

- 2.1 ปืน (ฝึก)
- 2.2 เข็มขัดยุทธวิธี
- 2.3 รถยนต์สายตรวจ
- 2.4 รถยนต์
- 2.5 รถจักรยานยนต์
- 2.6 Power point
- 2.7 คลิปวิดีโอ

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ และหลักการเบื้องต้น
- 3.2 สาธิต/อธิบายการตรวจผู้โดยสารบนรถประจำทาง (รถบัส) ณ จุดตรวจในกรณีปกติ และมีสถานการณ์และการตั้งจุดตรวจค้นย่อยหรือจุดสกัด
- 3.3 รวมกลุ่ม/สรุป/ถาม
- 3.4 อบรม - ปลุกฝัง เรื่อง มียุทธวิธีเหมือนมีเกราะ

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรม
- 5.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถปฏิบัติการตรวจผู้โดยสารบนรถประจำทาง (รถบัส) ณ จุดตรวจในกรณีปกติ และมีสถานการณ์ และการตั้งจุดตรวจค้นย่อยหรือจุดสกัดได้อย่างถูกต้อง

หัวข้อที่ 9 จำลองสถานการณ์ การใช้รถยนต์ไล่ติดตาม การตั้งจุดสกัด และการตรวจค้น กรณีปกติ
กรณีต้องสงสัย กรณีผู้ร้ายก่อเหตุร้ายแรงและมีอาวุธ

1. รายละเอียดของการฝึก

สถานการณ์สมมติ วิชา V.S.O.C. หลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ

สถานการณ์สมมติ การตั้งจุดตรวจในสถานการณ์ปกติ กรณีต้องสงสัย กรณีคนร้ายก่อเหตุร้ายแรงและมีอาวุธ

☐ ใจความสำคัญในสถานการณ์สมมติ

เจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งจุดตรวจ ระหว่างปฏิบัติหน้าที่เกิดเหตุการณ์ ดังนี้

- ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ไม่สวมหมวกนิรภัย
- ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ซุกซ่อนยาเสพติด
- ผู้ขับขี่รถยนต์ซุกซ่อนอาวุธปืน มีอาการเมาสุรา ไม่ยินยอมให้ตรวจค้น ตำรวจเจ้าหน้าที่ เมื่อค้น

เจออาวุธปืนแล้วทั้งสองคนไม่ยอมรับว่าเป็นของตน

- ผู้ขับขี่รถยนต์/รถจักรยานยนต์ วิ่งฝ่าด่าน

☐ วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตั้งจุดตรวจในการปฏิบัติหน้าที่ การวางกำลังได้อย่างเหมาะสมกับสภาพพื้นที่
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าตรวจค้นยานพาหนะได้อย่างถูกต้อง และปลอดภัย
3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักกฎหมาย
4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้อุปกรณ์ประจำรถตรวจได้อย่างถูกต้องในการติดตามคนร้าย

อุปกรณ์ประจำจุดตรวจ

1. รถยนต์สายตรวจ 2 คัน
2. แผงหยุดตรวจ จำนวน 1 อัน
3. กรวยยาง
4. รถจักรยานยนต์ตำรวจ 1 คัน
5. กระบอง
6. ป้ายแสดงข้อความ ขออภัยในความไม่สะดวก จำนวน 1 อัน
7. วิทยุสื่อสาร จำนวน 2 เครื่อง

อุปกรณ์ประกอบสถานการณ์

1. จักรยานยนต์ 1 คัน
2. รถยนต์ 1 คัน
3. ยาเสพติดสมมติ 1 ห่อ
4. ปืนสำหรับฝึก 1 กระบอก

☐ ข้อมูลผู้แสดง

- ช่วงที่ 1 เป็นชายวัยรุ่นขับรถจักรยานยนต์ไม่สวมหมวกนิรภัย
- ช่วงที่ 2 ชายวัยรุ่นสวมหมวกนิรภัยเข้ามาที่ด่านตรวจซุกซ่อนยาเสพติดไว้ที่ตัว
- ช่วงที่ 3 เป็นชายวัยกลางคน 2 คน ขับรถยนต์มีอาการเมาสุราทั้ง 2 คน
- ช่วงที่ 4 ชายวัยรุ่นเมาสุราขับรถฝ่าด่าน

☐ ข้อมูลผู้เรียน (บทบาท)

ผู้เรียนแต่งกายเครื่องแบบตำรวจปฏิบัติหน้าที่ประจำจุดตรวจ

2. อุปกรณ์การฝึก

2.1 รถยนต์สายตรวจ 2 คัน	2.7 วิทยุสื่อสาร จำนวน 2 เครื่อง
2.2 แผงหยุดตรวจ จำนวน 1 อัน	2.8 จักรยานยนต์ 1 คัน
2.3 กรวยยาง	2.9 รถยนต์ 1 คัน
2.4 รถจักรยานยนต์ตำรวจ 1 คัน	2.10 ยาเสพติดสมมติ 1 ห่อ
2.5 กระบอง	2.11 ปืนสำหรับฝึก 1 กระบอก
2.6 ป้ายแสดงข้อความ	
ขออภัยในความไม่สะดวก จำนวน 1 อัน	

3.วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกวัตถุประสงค์ และหลักการเบื้องต้น
- 3.2 กำหนดสถานการณ์
- 3.3 สรุป ถามปัญหา
- 3.4 อบรม-ปลูกฝัง เรื่อง ทำดีได้ดี

4.ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1 สังเกตพฤติกรรม
- 5.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถควบคุมสถานการณ์ได้ถูกต้องปลอดภัย

แบบประเมินการฝึกการหยุดยานพาหนะและการควบคุมผู้ขับขี่ผู้โดยสาร (V.S.O.C.)

วันที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ผู้ปฏิบัติ ชุดที่ เลขที่.....

หลักการปฏิบัติ		ผ่าน	ไม่ผ่าน	คำแนะนำ
1	ความพร้อมร่างกาย จิตใจ อุปกรณ์			
2	รูปแบบการตั้งจุดตรวจเหมาะสมกับสภาพพื้นที่			
3	การเข้าหายานพาหนะ มีการตรวจรถ 3 ส่วน			
4	ปฏิบัติตามขั้นตอนเมื่อเข้าตรวจรถ เช่น ลดกระจก ดับเครื่องยนต์ ยืนอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม			
5	การเจรจากับผู้ขับขี่เป็นไปตามขั้นตอน และเหมาะสมกับพฤติกรรม			
6	เมื่อเรียกคนลงมาจากรถเพื่อตรวจค้น มีการสังเกตบุคคล ตามหลัก Target Discrimination การสังเกตทั้งตัว มือ เอว สภาพแวดล้อม อากัปกิริยา			
7	การตรวจค้นตัวบุคคล ได้เหมาะสม ในลักษณะ Contact Cover			
8	ปฏิบัติตามระดับการใช้กำลัง			
9	การบริหารกำลังพลภายในจุดตรวจ			
10	การแก้ไขเหตุการณ์ได้อย่างเหมาะสม			
11	มีการติดตามเมื่อมีรถวิ่งฝ่าด่านหรือไม่			
12	การใช้สัญญาณไฟวาบๆ การประกาศแจ้งเตือน			
13	การวิทยุรายงานเหตุ/ขอกำลังเสริม			

1. ผู้รับการฝึกเล่าเหตุการณ์โดยสรุป

.....

2. การปฏิบัติในครั้งนี้ สิ่งไหนที่ทำแล้วปลอดภัย

.....

3. ข้อที่ควรแก้ไขในการปฏิบัติหน้าที่

.....

รายชื่อคณะผู้จัดทำคู่มือยุทธวิธีตำรวจ
หัวข้อ การหยุดยานพาหนะ และการควบคุมผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร
Vehicle Stop and Occupants Control (V.S.O.C.)

1. พ.ต.ท.อภิรัฐ	ถนนมสิงห์	รอง ผกก.ปค.บก.ฝรก.
2. พ.ต.ท.ภาณุภณ	ชัยสนิท	สว.ศูนย์ฝึกยุทธวิธีตำรวจกลาง
3. พ.ต.ท.เชาวลิต	บุญเพ็ง	ผบ.ร้อย (สบ 2) กก.4 บก.สอ.บช.ตชด.
4. พ.ต.ท.ปราโมทย์	เทพทวี	ผบ.ร้อย (สบ 2) กก.9 บก.กฝ.บช.ตชด.
5. ร.ต.ท.ยุทธเกียรติ	นามิสา	ผบ.มว. (สบ 1) ปค.ศฝร.ภ.2
6. ร.ต.ท.กิริติ	คล้ายอรุณ	ผบ.มว. (สบ 1) กก.7 บก.กฝ.บช.ตชด.
7. ด.ต.ทวีศักดิ์	มีราคา	ผบ.หมู่ กก.2 บก.กฝ.บช.ตชด.
8. ด.ต.เมตชกรณ	อยู่ญาติมาก	ผบ.หมู่ กก.4 บก.กฝ.บช.ตชด.
9. ด.ต.เอก	หงษ์ทอง	ผบ.หมู่ กก.9 บก.กฝ.บช.ตชด.
10. ด.ต.ประทุม	จันทร์ทิพย์	ผบ.หมู่ กก.7 บก.กฝ.บช.ตชด.
11. ส.ต.ท.ณัฐวุฒิ	เงาคำ	ผบ.หมู่ ศฝร.ภ.8

คู่มือ ยุทธวิธีตำรวจ

หัวข้อ บทบาทหน้าที่ของผู้ประสบเหตุคนแรก

(FIRST RESPONDER)

เป้าหมาย

เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุสามารถดำเนินการด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว ปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินของผู้ที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ภายใต้กรอบของกฎหมาย โดยคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้หลักการและขั้นตอนการปฏิบัติเมื่อเป็นผู้ประสบเหตุคนแรกและสามารถปฏิบัติได้อย่างปลอดภัย
2. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ของผู้เผชิญเหตุคนแรกได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อให้ผู้เรียนรู้เข้าใจหลักการรายงานผู้บังคับบัญชากรณีผู้บังคับบัญชามาถึงที่เกิดเหตุ

Instructor Note:

- ให้ครูฝึกสอบถามนักเรียนทุกคนต่อความเข้าใจเป้าหมาย วัตถุประสงค์

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน

1. Power Point
2. คลิปวิดีโอ
3. เข็มขัดยุทธวิธี
4. อุปกรณ์อื่น ๆ ตามสถานการณ์

หัวข้อการฝึกอบรม

1. ขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรก
2. การปฏิบัติมาตรฐานสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรก
3. ขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรก
4. ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง
5. ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง
6. ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง
7. ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง
8. ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง
9. ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง
10. การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้ประสบเหตุคนแรก

หัวข้อที่ 1 ขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรก

1. รายละเอียดของการฝึก

จุดประสงค์

เพื่อนำไปใช้เป็นมาตรฐานการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่เมื่อเผชิญเหตุ

นโยบาย

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีนโยบายที่จะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุสามารถดำเนินการด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้ที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ภายใต้กรอบของกฎหมาย โดยคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน

ข้อมูลพื้นฐาน

เมื่อได้รับการมอบหมายงาน เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุจะต้องรีบไปยังสถานที่ที่ได้รับมอบหมายในทันที เว้นแต่ว่าผู้บังคับบัญชาจะสั่งการให้ศูนย์วิทยุมอบหมายภารกิจนั้น ๆ ให้กับหน่วยอื่นแทน (โดยเน้นการปฏิบัติหน้าที่ตามลำดับความสำคัญ) โดยพิจารณาตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนี้

- 1.1 การช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ
- 1.2 การดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ
- 1.3 การบังคับใช้กฎหมาย

2. อุปกรณ์การฝึก

Power point/คลิปวิดีโอ

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 บอกจุดประสงค์ นโยบาย ข้อมูลพื้นฐาน
- 3.2 คลิปวิดีโอกรณีศึกษาเรื่องความผิดพลาดของเจ้าหน้าที่ขณะเปิดเหตุ
- 3.3 สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอน

หัวข้อที่ 2 การปฏิบัติมาตรฐานสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรก

1. รายละเอียดของการฝึก

1. ขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรก

1.1 ก่อนเข้าเผชิญเหตุ

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นตามหลัก 5W1H ได้แก่ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) และอย่างไร (How)

รูปแสดงเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจทำการสอบถามเหตุการณ์เบื้องต้นจากเจ้าหน้าที่ธนาคาร
ในเหตุคนร้ายปล้นธนาคาร

(2) รายงานศูนย์วิทยุ หรือผู้บังคับบัญชาทราบ

การยืนยันสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และรายงานถึงสภาพแวดล้อมในที่เกิดเหตุโดยทันที

รูปแสดงเจ้าพนักงานวิทยุเมื่อได้รับแจ้งเหตุ จึงได้รายงานผู้บังคับบัญชาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

(3) ขอกำลังสนับสนุน

การขอกำลังสนับสนุน หรือขอความช่วยเหลือในกรณีจำเป็น เช่น คนร้ายมีจำนวนมากกว่า
เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือมีผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวนมากอยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุ เป็นต้น

รูปแสดงหน่วยสนับสนุนรับทราบสถานการณ์จากหัวหน้าชุดก่อนเข้าไปปฏิบัติหน้าที่

1.2 ขณะเข้าเผชิญเหตุ

(1) ให้ประเมินสถานการณ์และความเสี่ยง

การประเมินจากบริเวณที่เกิดเหตุ ในมุมมองของสถานการณ์ขณะนั้น และเตรียมแผนสำรอง หากเหตุการณ์ยกระดับความรุนแรง (อย่ารีบเร่งเข้าสถานที่เกิดเหตุหรือแสดงตัวทันที เมื่อถึงที่เกิดเหตุ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายได้)

รูปภาพแสดงหัวหน้าเหตุการณ์ประชุมวางแผนก่อนออกปฏิบัติหน้าที่

(2) ช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ

การให้การช่วยเหลือทางการแพทย์แก่ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บทุกคนในบริเวณที่เกิดเหตุ

รูปแสดงเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจให้การช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุทางถนน

(3) ปฏิบัติการตามยุทธวิธี

กรณีจำเป็นเร่งด่วน ให้เข้าระงับเหตุตามระดับการใช้กำลัง โดยพิจารณาความเหมาะสมตามสัดส่วน ตามสถานการณ์ และพฤติกรรมของคนร้าย และสภาพแวดล้อม

รูปแสดงเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจเข้าจับกุมผู้กระทำผิดตามหลักยุทธวิธี

(4) ปิดกั้นพื้นที่ และรักษาสถานที่เกิดเหตุ

การปิดกั้นพื้นที่บริเวณที่เกิดเหตุ ไม่ว่าจะเป็นการอพยพบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องออกจากที่เกิดเหตุ การป้องกันไม่ให้บุคคลเข้าและออกจากพื้นที่นั้น การปิดกั้นพื้นที่ไว้ไม่ให้บุคคลหรือประชาชนเข้ามา ตลอดจนการรักษาสถานที่เกิดเหตุให้คงสภาพเดิมไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการสูญหายหรือของพยานหลักฐานต่าง ๆ ในที่เกิดเหตุถูกทำลาย อาจดำเนินการโดยใช้บุคคล เชือก แผงกั้น เครื่องหมายหรือแผ่นป้ายแสดงการห้ามเข้าบริเวณที่เกิดเหตุ

รูปแสดงเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจปิดกั้นสถานที่เกิดเหตุ

1.3 หลังเข้าเผชิญเหตุ

(1) สรุปรายงานเบื้องต้น

การรายงานสรุปรายงานเบื้องต้น การจัดทำรายงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเสนอผู้บังคับบัญชาหรือผู้เกี่ยวข้องอย่างถูกต้อง ครบถ้วน

ตัวอย่างข้อมูลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรกต้องสรุปรายงานเบื้องต้นให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะรายงานได้ในเบื้องต้น ได้แก่

- 1) ข้อมูลเบื้องต้นจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อใด ทำไม)
 - ชื่อคนร้าย จำนวนคนร้าย พฤติกรรมของคนร้าย ตำหนิรูปพรรณ (ตามผนวกที่แนบ) ของคนร้าย อาวุธของคนร้าย ข้อเรียกร้องของคนร้าย สาเหตุการกระทำความผิด
 - เส้นทางและยานพาหนะที่คนร้ายใช้กระทำความผิดหรือหลบหนี
 - ชื่อผู้เสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้น ข้อมูลเบื้องต้น หรือสาเหตุที่จะฆ่าตัวตาย
 - ตัวประกันเป็นใคร เกี่ยวข้องกับคนร้ายหรือไม่ จำนวนเท่าใด สภาพของตัวประกันเป็นอย่างไร สภาพของสถานที่ เส้นทางเข้าออกของอาคารที่ตัวประกันถูกควบคุม
 - กลุ่มผู้ชุมนุมเป็นกลุ่มใด จำนวนผู้ชุมนุม ข้อเรียกร้องและแกนนำกลุ่ม
 - สภาพของภัยพิบัติที่เกิดขึ้น ความเสียหายที่ประชาชนได้รับ จำนวนผู้บาดเจ็บ ผู้สูญหาย ศพ
- 2) กิจกรรมที่ได้ดำเนินการแล้ว เช่น
 - การปิดกั้นสถานที่เกิดเหตุ การจัดทำพื้นที่วงใน พื้นที่วงนอก
 - การปิดกั้นการจราจร มิให้มีผู้สัญจรเข้า - ออก บริเวณที่เกิดเหตุ
 - การประสานงานเบื้องต้นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ดับเพลิง สถานพยาบาล เป็นต้น
 - การอพยพผู้บาดเจ็บและประชาชนไปยังที่ปลอดภัย (ที่ใด และใครเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการนำไป)

3) เสนอแนะสถานที่ที่เห็นว่ามีความเหมาะสมที่จะเป็นพื้นที่ปฏิบัติการหรือจุดรวมพล

4) ส่งมอบรายงานสรุป พร้อมรายชื่อของบุคคลที่ได้เข้าไปสอบถามรายละเอียดของเหตุการณ์ เพื่อฝ่ายสืบสวนหรือพนักงานสอบสวนจะได้นำไปดำเนินการต่อ ในกรณีที่มิมีวัตถุพยาน หรือภาพถ่ายเกี่ยวกับเหตุที่เกิด สภาพผู้บาดเจ็บหรือยานพาหนะ ภาพถ่ายกลุ่มผู้ชุมนุม ให้ส่งมอบแก่ผู้บัญชาการเหตุการณ์โดยเร็ว

(2) เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจ ต้องกลับสู่สถานะ มีความตื่นตัวและเตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติหน้าที่และการให้ความช่วยเหลือในกรณีต่อไปโดยทันที

2. อุปกรณ์การฝึก

Power point/เข็มขัดยุทธวิธี

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 1.3.1. ขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรก ก่อนเข้าเผชิญเหตุ
- 1.3.2. ขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรก ขณะเข้าเผชิญเหตุ
- 1.3.3. ขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรก หลังเข้าเผชิญเหตุ
- 1.3.4. สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

- 5.1. การตอบคำถาม
- 5.2. สังเกตการตัดสินใจในการปฏิบัติ

หัวข้อที่ 3 ขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุคนแรก

1. รายละเอียดของการฝึก

แนวทางการปฏิบัติที่จำเป็น สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุหรือไปถึงที่เกิดเหตุคนแรก

แนวทางการปฏิบัติที่จำเป็นสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุหรือไปถึงที่เกิดเหตุคนแรก (กรณีไม่วิกฤติ)

ขั้นตอนหลักในการปฏิบัติ	ข้อสังเกต
1. รีบ ว.25 และแจ้ง ว.10 ที่เกิดเหตุ 2. ประเมินสถานการณ์ พิจารณาแก้ไขปัญหา ขอรับการสนับสนุนหรือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บันทึกภาพสถานที่เกิดเหตุ และรายงานเหตุการณ์เบื้องต้น 3. ปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุเบื้องต้นไม่แตะต้องและเคลื่อนย้ายวัตถุพยานโดยเด็ดขาด รวมทั้งห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในที่เกิดเหตุ 4. ประชาสัมพันธ์ - สอบถามพยานในที่เกิดเหตุ หรือผู้เห็นเหตุการณ์ พร้อมจดชื่อ-สกุล หมายเลขโทรศัพท์ - ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่เกิดเหตุ - เตรียมเส้นทางเข้าออกสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและผู้บังคับบัญชา - หากพบวัตถุพยานให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทราบ - แจ้งเตือนให้ผู้อยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุเพิ่มความระมัดระวังอันตรายต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในแต่ละเหตุการณ์ 5. รายงานเหตุการณ์โดยส่งเขาให้ผู้บังคับบัญชาหรือพนักงานสอบสวนที่มาถึงที่เกิดเหตุทราบ 6. หากไม่ใช่พื้นที่รับผิดชอบให้ดำเนินการตาม ข้อ 1-4 แล้ว รีบแจ้งให้เจ้าของพื้นที่รับผิดชอบทราบ	1. พบผู้บาดเจ็บ ต้องปฐมพยาบาลเบื้องต้นตามความเหมาะสมและดำเนินการเพื่อนำส่งสถานพยาบาล 2. พบผู้เสียชีวิต ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปแตะต้องและเคลื่อนย้ายโดยเด็ดขาด

แนวทางการปฏิบัติที่จำเป็นสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เผชิญเหตุหรือไปถึงที่เกิดเหตุคนแรก (กรณีวิกฤติ)

เหตุลักทรัพย์

ขั้นตอนหลักในการปฏิบัติ	รายละเอียดการปฏิบัติ	ข้อสังเกต
1. รับ ว.25 และแจ้ง ว.10 ที่เกิดเหตุ 2. ประเมินสถานการณ์ พิจารณาแก้ไข ปัญหา ขอรับการสนับสนุนหรือประสานงาน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บันทึกภาพสถานที่ เกิดเหตุและรายงานเหตุการณ์เบื้องต้น 3. ปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุเบื้องต้น ไม่แตะต้องและเคลื่อนย้ายวัตถุพยาน โดยเด็ดขาด รวมทั้งห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไป ในที่เกิดเหตุ 4. ประชาสัมพันธ์ - สอบถามพยานในที่เกิดเหตุ หรือ ผู้เห็นเหตุการณ์ พร้อมจดชื่อ - สกุล หมายเลขโทรศัพท์ - ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณ ที่เกิดเหตุ - เตรียมเส้นทางเข้าออกสำหรับ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและผู้บังคับบัญชา - หากพบวัตถุพยานให้แจ้งเจ้าหน้าที่ ตำรวจหรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทราบ - แจ้งเตือนให้ผู้อยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุ เพิ่มความระมัดระวังอันตรายต่าง ๆ ที่ อาจเกิดขึ้นในแต่ละเหตุการณ์ 5. รายงานเหตุการณ์โดยสังเขปให้ ผู้บังคับบัญชาหรือพนักงานสอบสวนที่มาถึง ที่เกิดเหตุทราบ	1. รับ ว.25 และแจ้ง ว.10 ที่เกิดเหตุ 2. สอบถามผู้แจ้งหรือพยานในที่เกิดเหตุ เบื้องต้น หากมีเหตุจริงให้แจ้งศูนย์วิทยุทราบ พร้อมขอกำลังสนับสนุน จากนั้นให้สอบถาม รายละเอียดเพิ่มเติม ดังนี้ 1) จำนวนคนร้าย เพศ ทั้งที่อยู่ และ หลบหนีไปแล้ว 2) อาวุธ 3) มีผู้อาศัยยังอยู่ในบ้านและมีผู้ได้รับ อันตรายอย่างไรหรือไม่ 4) ตำหนิรูปพรรณ การแต่งกาย และตำแหน่งที่อยู่ของคนร้าย 5) จำนวนและประเภทของทรัพย์สิน ที่ถูกประทุษร้าย 6) ยานพาหนะของคนร้าย 7) เส้นทางที่สามารถใช้ในการหลบหนี 8) สภาพพื้นที่โดยรอบที่เกิดเหตุ 3. กรณีมีคนร้ายหลบหนี ให้รีบแจ้งสกัดจับ 4. ประชาสัมพันธ์โดยใช้เครื่องขยายเสียง หรือวิธีการอื่นใดเพื่อขอความร่วมมือ ให้ประชาชนที่พักอาศัยหรืออยู่บริเวณใกล้เคียงที่ เกิดเหตุ 1) รับรู้สถานการณ์ 2) ให้ใช้ความระมัดระวัง 3) ช่วยสังเกตการณ์และแจ้งเบาะแส	1. พบผู้บาดเจ็บต้องปฐมพยาบาลเบื้องต้น ตามความเหมาะสมและดำเนินการเพื่อนำส่ง สถานพยาบาล 2. พบผู้เสียชีวิต ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไป แตะต้องและเคลื่อนย้ายโดยเด็ดขาด
6. หากไม่ใช่พื้นที่รับผิดชอบให้ดำเนินการ ตามข้อ 1 - 4 แล้วรีบแจ้งให้เจ้าของพื้นที่ รับผิดชอบทราบ	5. พิจารณาหาจุดที่เหมาะสม ว.10 เพื่อ บริหารเหตุการณ์ และดำเนินการจับกุม คนร้ายตามความเหมาะสม 6. เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือพนักงานสอบสวน มาถึงให้รายงานเหตุการณ์ให้ทราบ	

2. อุปกรณ์การฝึก

Power point/เข็มขัดยุทธวิธี

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 บรรยาย

3.2 ดุคลิปวิดีโอ

3.3 ให้ผู้เรียนตั้งสมมุติฐานกรณีจากคลิปวิดีโอ

3.4 สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 การตอบคำถาม

5.2 สังเกตการตัดสินใจในการปฏิบัติ

หัวข้อที่ 4 ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง

1. รายละเอียดของการฝึก

ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง

- 1.1 อุบัติเหตุจราจร
- 1.2 เหตุทะเลาะวิวาท
- 1.3 เมาส์ร่าอาละวาด
- 1.4 คนคลุ้มคลั่ง
- 1.5 อื่น ๆ

2. อุปกรณ์การฝึก

เข็มขัดยุทธวิธี/อุปกรณ์อื่น ๆ ตามสถานการณ์

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเข้าเผชิญเหตุ ครั้งละ 2 นาย
- 3.2 สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

ประเมินผลตามแบบประเมิน

หัวข้อที่ 5 ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง

1. รายละเอียดของการฝึก

ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง

- 1.1 อุบัติเหตุจราจร
- 1.2 เหตุทะเลาะวิวาท
- 1.3 เมาส์ร่าอาละวาด
- 1.4 คนคลุ้มคลั่ง
- 1.5 อื่น ๆ

2. อุปกรณ์การฝึก

เข็มขัดยุทธวิธี/อุปกรณ์อื่น ๆ ตามสถานการณ์

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเข้าเผชิญเหตุ ครั้งละ 2 นาย
- 3.2 สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

ประเมินผลตามแบบประเมิน

หัวข้อที่ 6 ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง

1. รายละเอียดของการฝึก

ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง

- 1.1 อุบัติเหตุจราจร
- 1.2 เหตุทะเลาะวิวาท
- 1.3 เมาสุราอาละวาด
- 1.4 คนคลุ้มคลั่ง
- 1.5 อื่น ๆ

2. อุปกรณ์การฝึก

เข็มขัดยุทธวิธี/อุปกรณ์อื่น ๆ ตามสถานการณ์

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเข้าเผชิญเหตุ ครั้งละ 2 นาย
- 3.2 สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

ประเมินผลตามแบบประเมิน

หัวข้อที่ 7 ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง

1. รายละเอียดของการฝึก

ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง

- 1.1 อุบัติเหตุจราจร
- 1.2 เหตุทะเลาะวิวาท
- 1.3 เมาสุราอาละวาด
- 1.4 คนคลุ้มคลั่ง
- 1.5 อื่น ๆ

2. อุปกรณ์การฝึก

เข็มขัดยุทธวิธี/อุปกรณ์อื่น ๆ ตามสถานการณ์

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเข้าเผชิญเหตุ ครั้งละ 2 นาย
- 3.2 สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

ประเมินผลตามแบบประเมิน

หัวข้อที่ 8 ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง

1. รายละเอียดของการฝึก

ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง

- 1.1 อุบัติเหตุจราจร
- 1.2 เหตุทะเลาะวิวาท
- 1.3 เมาสุราอาละวาด
- 1.4 คนคลุ้มคลั่ง
- 1.5 อื่น ๆ

2. อุปกรณ์การฝึก

เข็มขัดยุทธวิธี/อุปกรณ์อื่น ๆ ตามสถานการณ์

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเข้าเผชิญเหตุ ครั้งละ 2 นาย
- 3.2 สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

ประเมินผลตามแบบประเมิน

หัวข้อที่ 9 ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง

1. รายละเอียดของการฝึก

ฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์จำลอง

- 1.1 อุบัติเหตุจราจร
- 1.2 เหตุทะเลาะวิวาท
- 1.3 เมาสุราอาละวาด
- 1.4 คนคลุ้มคลั่ง
- 1.5 อื่น ๆ

2. อุปกรณ์การฝึก

เข็มขัดยุทธวิธี/อุปกรณ์อื่น ๆ ตามสถานการณ์

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

- 3.1 ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเข้าเผชิญเหตุ ครั้งละ 2 นาย
- 3.2 สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

ประเมินผลตามแบบประเมิน

หัวข้อที่ 10 การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้ประสบเหตุคนแรก

1. รายละเอียดของการฝึก

การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้ประสบเหตุคนแรก

2. อุปกรณ์การฝึก

Power point/คลิปวิดีโอ

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 สรุป/ประเมิน/ให้คำแนะนำเพิ่มเติมจากการฝึกปฏิบัติ เช่น

- ข้อที่ควรปฏิบัติ
- ข้อที่ไม่ควรปฏิบัติ
- นำคลิปวิดีโอกลุ่มที่ปฏิบัติดีที่สุดมานำเสนอ

3.2 ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการปฏิบัติจากสถานการณ์

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

ประเมินผลตามแบบประเมิน

แบบฟอร์มการประเมินผลสำหรับสถานการณ์สมมติการฝึกภาคบูรณาการหลักสูตร นสต.

สถานการณ์สมมติ ที่ 1

สถานการณ์สมมติ ชื่อ ตรวจค้นจับกุมวัยรุ่นเสพยาบ้า

ชื่อผู้เรียนที่ 1 _____ เลขที่ _____

หน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย _____

ชื่อผู้เรียนที่ 2 _____ เลขที่ _____

หน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย _____

อาจารย์/ครู _____ ผู้ประเมิน

วัตถุประสงค์	ผู้เรียนคนที่ 1			ผู้เรียนคนที่ 2		
	ผ่าน (Complete)	ทำใหม่ (Redo)	ต้องแนะนำ (counsel)	ผ่าน (Complete)	ทำใหม่ (Redo)	ต้องแนะนำ (counsel)
วัตถุประสงค์ 1 : ผู้เรียนสามารถปฏิบัติขั้นตอนของผู้ประสบเหตุคนแรก (First Responder) ได้อย่างถูกต้อง						
1. ผลการปฏิบัติ 1.1) ยืนยันสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง 1.2) ประเมินอันตรายก่อน ขณะเข้า และหลังเข้าสถานที่เกิดเหตุ 1.3) การวางแผนแก้ไขสถานการณ์ หรือคิดแผนในใจในการปฏิบัติ						
2. ขั้นตอนการปฏิบัติ 2.1) ความพร้อมก่อนเข้าเผชิญเหตุ (ร่างกาย, อุปกรณ์) 2.2) จัดลำดับความสำคัญ เร่งด่วน (ก่อน/หลัง) 2.3) การขอกำลังสนับสนุน						
3. ความปลอดภัย 3.1) ประเมินความปลอดภัยก่อนเข้าที่เกิดเหตุ 3.2) ความคุ้มค่าในการเข้าระงับเหตุ						
4. ยุทธวิธี 4.1) นำยุทธวิธีมาใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์						
5. อื่นๆ						
ข้อเสนอแนะ						

แบบฟอร์มสำหรับสถานการณ์สมมติ

การฝึกบทบาทของผู้ประสบเหตุคนแรก (First Responder)

สถานการณ์ที่ 1

สถานการณ์สมมติชื่อ เหตุทะเลาะวิวาทใน

ครอบครัว

ใจความสำคัญของสถานการณ์สมมติ

ตำรวจสายตรวจจากรยานยนต์ ขับขี่ออกตรวจมาตามถนนที่พื้นที่รับผิดชอบ ได้รับแจ้งเหตุสามี ภรรยา ทะเลาะวิวาทส่งเสียงดัง สามี (ผู้แสดงคนที่ 1) เริ่มลงมือทำร้ายร่างกายภรรยา (ผู้แสดงคนที่ 2) โดยไม่มีอาวุธในขณะที่ตำรวจ สายตรวจมาถึงบ้านที่เกิดเหตุ และเพิ่มความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นพร้อมทั้งหันมาด่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ ขับไล่ให้ออกไปจากบ้านของผู้ก่อเหตุ ผู้ก่อเหตุเชื่อว่าหากไม่กลับไปจะทำร้ายเจ้าหน้าที่ด้วย

วัตถุประสงค์ของคำสั่งในการฝึก

1. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนของผู้ประสบเหตุคนแรกได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน
2. ผู้เรียนสามารถเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหความขัดแย้งเบื้องต้นได้อย่างถูกต้อง
3. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างปลอดภัย
4. ผู้เรียนสามารถใช้วิทยุสื่อสารรายงานเหตุได้อย่างถูกต้อง

แบบฟอร์มสำหรับสถานการณ์สมมติ

การฝึกบทบาทของผู้ประสบเหตุคนแรก (First Responder)

สถานการณ์ที่ 2

สถานการณ์สมมติชื่อ เหตุ ๖.

40

ใจความสำคัญของสถานการณ์สมมติ

ตำรวจสายตรวจจราจรยานยนต์ ชับข้ออกตรวจมาตามถนนที่พื้นที่รับผิดชอบ ได้รับแจ้งเหตุ ๖.40 (ผู้แสดงคนที่ 1) ได้รับบาดเจ็บจนหมดสติอยู่กับที่ (ผู้แสดงคนที่ 2) ได้รับบาดเจ็บเคลื่อนที่ไม่ได้

วัตถุประสงค์ของคำสั่งในการฝึก

1. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนของผู้ประสบเหตุคนแรกได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน
2. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามหลักการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเพื่อช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บได้
3. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างปลอดภัย
4. ผู้เรียนสามารถใช้วิทยุสื่อสารรายงานเหตุได้อย่างถูกต้อง

แบบฟอร์มสำหรับสถานการณ์สมมติ

การฝึกบทบาทของผู้ประสบเหตุคนแรก (First Responder)

สถานการณ์ที่ 3

สถานการณ์สมมติชื่อ เหตุคนเมาสุราอาละวาด

ใจความสำคัญของสถานการณ์สมมติ

ตำรวจสายตรวจจักรยานยนต์ ขับขี่ออกตรวจมาตามถนนที่พื้นที่รับผิดชอบ ได้รับแจ้งเหตุมีชายเมาสุราอาละวาด (ผู้แสดงคนที่ 1) ส่งเสียงดัง ทำลายทรัพย์สินของสถานบันเทิง (ผู้แสดงคนที่ 2) หญิงเจ้าของร้านยืนกลัว ตัวสั่น ไม่กล้ากระทำการใด ๆ รอเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจอยู่หน้าร้าน (ผู้แสดงที่ 1) เมื่อเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจกลับแสดงกิริยาข่มขู่ ด่าทอเจ้าหน้าที่ด้วยถ้อยคำที่หยาบคาย อ้างว่าตนเป็นผู้มีชื่อเสียงและมีอำนาจ ไม่พูดคุย กับตำรวจสายตรวจ ให้ไปเรียกหัวหน้าเพื่อพูดคุยด้วย แล้วก็เงียบไป

วัตถุประสงค์ของคำสั่งในการฝึก

1. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนของผู้ประสบเหตุคนแรกได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน
2. ผู้เรียนสามารถเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเบื้องต้นได้อย่างถูกต้อง
3. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างปลอดภัย
4. ผู้เรียนสามารถใช้วิทยุสื่อสารรายงานเหตุได้อย่างถูกต้อง

แบบฟอร์มสำหรับสถานการณ์สมมติ

การฝึกบทบาทของผู้ประสบเหตุคนแรก (First Responder)

สถานการณ์ที่ 4

สถานการณ์สมมติชื่อ จะฆ่าตัวตาย

ใจความสำคัญของสถานการณ์สมมติ

ตำรวจสายตรวจจักรยานยนต์ ขับขี่ออกตรวจมาตามถนนที่พื้นที่รับผิดชอบ ได้รับแจ้งเหตุมีผู้พบเห็นหญิง (ผู้แสดง ที่ 1) ยืนร้องไห้อยู่บนราวสะพานมีลักษณะท่าทางจะกระโดดสะพานเพื่อทำร้ายตัวเอง เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ สายตรวจไปถึงที่เกิดเหตุ เบื้องต้นไม่ยอมพูดคุยให้ข้อมูลใด ๆ กับตำรวจสายตรวจ ร้องให้พุ่มพ่าย บ่นจิ้งจอก จับใจความไม่ได้ ชักระยะจึงพูดคุยและให้ข้อมูลเบื้องต้นกับเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ

วัตถุประสงค์ของคำสั่งในการฝึก

1. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนของผู้ประสบเหตุคนแรกได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน
2. ผู้เรียนสามารถเจรจาต่อรองเบื้องต้นได้อย่างถูกต้อง
3. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างปลอดภัย
4. ผู้เรียนสามารถใช้วิทยุสื่อสารรายงานเหตุได้อย่างถูกต้อง

แบบฟอร์มสำหรับสถานการณ์สมมติ

การฝึกอบรมของผู้ประสบเหตุคนแรก (First Responder)

สถานการณ์ที่ 5

สถานการณ์สมมติชื่อ ไฟไหม้

ใจความสำคัญของสถานการณ์สมมติ

ตำรวจสายตรวจจักรยานยนต์ ขับขี่ออกตรวจมาตามถนนที่พื้นที่รับผิดชอบ ได้รับแจ้งเหตุไฟไหม้โกดังเก็บสินค้าในพื้นที่รับผิดชอบ (ผู้แสดงคนที่ 1) ขับรถยนต์ด้วยความเร็วสวนทางกับเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจกำลังเดินทางไปยังที่เกิดเหตุ (ผู้แสดงคนที่ 2) เมื่อเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาแจ้งสาเหตุการเกิดเหตุและผู้ต้องสงสัยที่คาดว่า จะก่อเหตุในครั้งนี้ (ผู้แสดงคนที่ 3-7) เป็นคนงานที่อยู่ในที่เกิดเหตุพยายามจะเข้าไปช่วยกันดับเพลิงและขนย้ายทรัพย์สินออกจากที่เกิดเหตุ

วัตถุประสงค์ของคำสั่งในการฝึก

1. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนของผู้ประสบเหตุคนแรกได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน
2. ผู้เรียนสามารถตรวจสอบและแจ้งข้อมูลเบื้องต้นให้ผู้บังคับบัญชาทราบ
3. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างปลอดภัย
4. ผู้เรียนสามารถปิดกั้นรักษาสถานที่เกิดเหตุได้อย่างครอบคลุม
5. ผู้เรียนสามารถใช้วิทยุสื่อสารรายงานเหตุได้อย่างถูกต้อง

รายชื่อคณะผู้จัดทำคู่มือยุทธวิธีตำรวจ

หัวข้อ บทบาทหน้าที่ของผู้ประสบเหตุคนแรก (FIRST RESPONDER)

1. พ.ต.อ.อรรคพงศ์	พิมลศิริ	รอง ผบก.ภ.จว.หนองคาย
2. พ.ต.อ.สิริชัย	มาลีรังสี	ผกก.กลุ่มงานการฝึกแบบตำรวจ ศูนย์ฝึกตำรวจ รร.นรต.
3. พ.ต.อ.พิศิษฐ์	หอมสินธ์	ผกก.ฝอ.ปฏิบัติหน้าที่ ผกก.ปค.ศฝร.ภ.5
4. พ.ต.ท.ไพฑูรย์	ไชยอำมาตร	ผบ.ร้อย (สบ 2) ปค.บก.ฝรภ.
5. พ.ต.ท.ประชุม	ผู้่อง	ผบ.ร้อย (สบ 2) ปค.ศฝร.ภ.5
6. พ.ต.ท.โชติพิสิฐ	บุญชู	ผบ.ร้อย (สบ 2) ปค.ศฝร.ภ.6
7. ร.ต.อ.ประสงค์	ระย่ายาว	รอง สว.กก.1 บก.ภฝ.บช.ตชด.
8. ร.ต.ท.เกรียงไกร	ไหมทอง	รอง สว.บค.ศฝร.ภ.6
9. ด.ต.สวอง	จันทรบูรณ์	ผบ.หมู่ กก.1 บก.ภฝ.บช.ตชด.
10. ส.ต.ท.วิทยา	ปัญญาทา	ผบ.หมู่ ปค.ศฝร.ภ.5

คู่มือ ยุทธวิธีตำรวจ

หัวข้อ การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ (V.I.P Protection)

เป้าหมาย

เพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของบุคคลสำคัญสำหรับครูฝึกให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของบุคคลสามารถผ่าน การทดสอบ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้ความหมายของคำจำกัดความที่เกี่ยวข้องและวัตถุประสงค์ของการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ บอกความหมายได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้ผู้เรียนรู้สาเหตุจูงใจให้มีการลอบทำร้ายบุคคลสำคัญ/ประเพณีของบุคคลสำคัญ/การแสดงปฏิกิริยาตอบโต้เหตุการณ์ (ทิศทาง) และปฏิบัติการตอบโต้เหตุการณ์ตามทิศทางต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
3. เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติการจัด รูปขบวนการรักษาความปลอดภัยในขณะเดินเท้า (1 - 6 คน) และทิศทางได้
4. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และสามารถปฏิบัติ รูปขบวนในเหตุการณ์พิเศษ บุคคลสำคัญเดินผ่านกลุ่มประชาชน ในที่สาธารณะได้ถูกต้อง
5. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และปฏิบัติ รูปขบวนเมื่อนำบุคคลสำคัญขึ้นปราศรัยบนเวที และนำบุคคลสำคัญลงจากเวทีได้ถูกต้อง
6. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และสามารถปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีด้วยระเบิด ขว้างปาด้วย สิ่งของอื่น ๆ ได้ถูกต้อง
7. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และปฏิบัติตามรูปขบวนเมื่อนำบุคคลสำคัญขึ้นรถยนต์และลงรถยนต์ได้ถูกต้อง
8. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีขณะขบวนเคลื่อนที่ (รถเคลื่อนที่ต่อไปได้ทุกคัน และรถบุคคลสำคัญเคลื่อนที่ต่อไปไม่ได้) ได้ถูกต้อง
9. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และปฏิบัติ ของรถสนับสนุน (กรณีรถในขบวนมีมากกว่า 2 คัน เมื่อรถในขบวนถูกโจมตี) ได้ถูกต้อง
10. เพื่อให้ผู้เกิดทักษะในการปฏิบัติในการช่วยเหลือบุคคลสำคัญจากการถูกทำร้าย/ข่มขู่โจมตีในรูปแบบต่าง ๆ
11. เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนหัวข้อที่เรียนมาทั้งหมด วางแผนเผชิญเหตุ แบ่งหน้าที่และซักซ้อมการปฏิบัติ เข้าเผชิญเหตุ ตามสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นได้ถูกต้อง
12. เพื่อให้ผู้เรียนรู้ขั้นตอนในภาพรวมเมื่อเกิดเหตุและเกิดทักษะในการวางแผน เข้าปฏิบัติเพื่อแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้มาได้อย่างถูกต้อง

Instructor Note:

- ให้ครูฝึกสอบถามนักเรียนทุกคนต่อความเข้าใจเป้าหมาย วัตถุประสงค์

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน

1. Power Point/ไวท์บอร์ด
2. อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี/Red Gun/เข็มขัดยุทธวิธี
3. เวที
4. รถยนต์
5. เครื่องแปลงเสียง
6. อื่น ๆ

หมายเหตุ

อุปกรณ์การฝึก Red Gun เป็นปืนยางสีแดง เหมาะสำหรับการใช้ฝึก เนื่องจากมีน้ำหนักใกล้เคียงกับอาวุธปืนจริง และไม่เสียหายง่ายเมื่อตกกระแทก ถ้าหน่วยฝึกใดไม่มีอุปกรณ์ดังกล่าวอาจใช้ปืนพลาสติกแทนก็ได้

หัวข้อการฝึกอบรม

1. คำจำกัดความและวัตถุประสงค์ของการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ
2. สาเหตุจูงใจให้มีการลอบทำร้ายบุคคลสำคัญ/ประเภทของบุคคลสำคัญ/การแสดงปฏิกิริยาตอบโต้เหตุการณ์
3. รูปขบวนการรักษาความปลอดภัยในขณะเดินเท้า (1 - 6 คน) และทิศทาง
4. รูปขบวนในเหตุการณ์พิเศษ บุคคลสำคัญเดินผ่านกลุ่มประชาชนในที่สาธารณะ
5. การปฏิบัติเมื่อนำบุคคลสำคัญขึ้นปราศรัยบนเวที และนำบุคคลสำคัญลงจากเวที
6. การปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีด้วยระเบิด ขว้างปาด้วยสิ่งของอื่น ๆ
7. รูปขบวนในเหตุการณ์พิเศษ รูปขบวนเมื่อนำบุคคลสำคัญขึ้นรถยนต์และลงรถยนต์
8. การปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีขณะขบวนเคลื่อนที่ (รถเคลื่อนที่ต่อไปได้ทุกคัน และรถบุคคลสำคัญเคลื่อนที่ต่อไปไม่ได้)
9. การปฏิบัติของรถสนับสนุน (กรณีรถในขบวนมีมากกว่า 2 คัน เมื่อรถในขบวนถูกโจมตี)
10. จำลองสถานการณ์ การช่วยเหลือบุคคลสำคัญจากการถูกทำร้าย/ซุ่มโจมตีในรูปแบบต่าง ๆ
11. สรุป-ทบทวนภาพรวม และสร้างสถานการณ์จำลอง
12. ผู้เรียนเข้าเผชิญเหตุตามแผนในสถานการณ์ที่กำหนด

หัวข้อที่ 1 คำจำกัดความและวัตถุประสงค์ของการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ

1. รายละเอียดของการฝึก

1. คำจำกัดความ

การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ หมายถึง บรรดามาตรการทั้งปวงที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ ความคุ้มครองป้องกันแก่บุคคลสำคัญยิ่ง ให้พ้นจากอันตรายอันอาจเกิดขึ้นได้จากอุบัติเหตุหรือความจงใจที่จะ กระทำของฝ่ายตรงข้าม

หัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำตัวบุคคลสำคัญ (AGENT IN CHARGE = AIC) หมายถึง ผู้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทั้งหมด รับผิดชอบการวางแผน การบริหารงาน ควบคุมกำกับดูแลเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทั้งหมด ทั้งเรื่องการ แบ่งมอบหน้าที่ การเตรียมอุปกรณ์ ขณะนั่งรถขบวนจะนั่งคันเดียวกับบุคคลสำคัญที่อยู่ในอารักขา โดยนั่ง ด้านหน้าคู่กับพลขับและเมื่อเกิดเหตุประทุษร้ายบุคคลสำคัญจะเป็นผู้เอาตัวเข้ากำบังบุคคลสำคัญที่อยู่ใน อารักขา

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหัวหน้าเวร หรือหัวหน้ากะ (SHIFT LEADER = SL) หมายถึง ผู้ทำ หน้าที่หัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในแต่ละผลัด หรือแต่ละกะ รับผิดชอบกำกับดูแลการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในผลัดนั้นๆ เป็นผู้ติดต่อประสานงานกับศูนย์บัญชาการและระหว่าง เจ้าหน้าที่ในผลัด คอยรายงานข้อมูลและผลการปฏิบัติงานให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยผู้เป็นหัวหน้า (AIC) ทราบ เมื่ออยู่ในขบวนรถจะนั่งด้านหน้าของรถติดตามคู่กับพลขับ

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยส่วนหน้า (ADVANCE AGENT) หมายถึง เจ้าหน้าที่รักษา ความปลอดภัยที่รับผิดชอบจัดเตรียมพื้นที่เป้าหมายล่วงหน้าก่อนที่บุคคลสำคัญที่จะอารักขาจะเดินทางไปถึง เป็นผู้นำทีมรักษาความปลอดภัยเข้าพื้นที่ คอยให้ข้อมูลกับขบวนเดินทางตลอดเวลา เมื่อรถขบวนไปถึงที่หมาย จะเป็น ผู้เชิญบุคคลสำคัญและเจ้าหน้าที่ในขบวนรักษาความปลอดภัยให้เดินตามในเส้นทางที่สำรวจไว้แล้ว โดยเดินอยู่ใน ส่วนหน้าของรูปขบวนการรักษาความปลอดภัย

2. วัตถุประสงค์ของการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ

- 2.1 เพื่อคุ้มครองป้องกันชีวิตของบุคคลสำคัญและครอบครัว
- 2.2 เพื่อป้องกันมิให้บุคคลสำคัญและครอบครัวถูกบีบบังคับโดยวิธีที่ผิดกฎหมาย
- 2.3 เพื่อป้องกันมิให้มีการลบลู่เกียรติของบุคคลสำคัญ

2. อุปกรณ์การฝึก

Power point/ไวท์บอร์ด

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน บุคคล/รถยนต์/สถานที่ การวางแผนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.2 อธิบายคำจำกัดความและวัตถุประสงค์ของการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ ดูกรณีตัวอย่าง

3.3 สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน

5.2 บอกความหมาย นิยาม ได้ถูกต้อง

**หัวข้อที่ 2 สาเหตุจูงใจให้มีการลอบทำร้ายบุคคลสำคัญ / ประเภของบุคคลสำคัญ /
การแสดงปฏิกิริยาตอบโต้เหตุการณ์**

1. รายละเอียดของการฝึก

1. สาเหตุจูงใจให้มีการลอบประทุษร้ายบุคคลสำคัญ

สาเหตุที่ก่อให้เกิดมีการประทุษร้ายต่อบุคคลสำคัญนั้น มาจากสิ่งจูงใจหลายประการ โดยมีความมุ่งหมายและมีความปรารถนาแตกต่างกันออกไป ดังต่อไปนี้

- 1.1 สาเหตุทางการเมือง
- 1.2 สาเหตุทางเศรษฐกิจ
- 1.3 สาเหตุจากความขัดแย้งด้านความคิดเห็นหรืออุดมการณ์
- 1.4 สาเหตุทางด้านจิตวิทยา
- 1.5 สาเหตุทางด้านส่วนตัว
- 1.6 สาเหตุจากการได้อำมีสินจ้าง
- 1.7 สาเหตุจากการถูกบังคับขู่เข็ญ
- 1.8 สาเหตุจากมีความปรารถนาที่จะกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติ

2. ประเภของบุคคลสำคัญ

การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ จำเป็นต้องแยกประเภของบุคคลสำคัญให้เป็นทีแน่ชัด เพื่อจะได้วางมาตรการให้ความคุ้มครองป้องกันได้ถูกต้องเหมาะสมกับเวลา และสถานที่บุคคลสำคัญ ได้แก่

- 2.1 ประมุขของประเทศ
- 2.2 ผู้นำทางการเมือง
- 2.3 ผู้นำทางศาสนา
- 2.4 ผู้นำทางทหาร
- 2.5 นักวิทยาศาสตร์คนสำคัญ
- 2.6 บุคคลสำคัญในทัศนะของปวงชน
- 2.7 แยกของรัฐบาลหรือผู้แทนประเทศต่าง ๆ

3. การแสดงปฏิกิริยาตอบโต้เหตุการณ์

เมื่อเกิดเหตุการณ์ประทุษร้ายต่อบุคคลสำคัญขึ้น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะต้องตอบโต้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทันทีโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของบุคคลสำคัญเป็นอันดับแรก โดยการนำบุคคลสำคัญออกจากที่เกิดเหตุโดยเร็ว ส่วนการจับกุมหรือสังหารคนร้ายจะกระทำเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ควรมอบให้เป็นหน้าที่ของตำรวจท้องที่ซึ่งอยู่ในเหตุการณ์

การตอบโต้เหตุการณ์ต้องให้เหมาะสมกับภัยที่เกิดขึ้น เช่น หากถูกขว้างปาด้วยสิ่งของก็อาจเพียงใช้ลำตัวเข้ากำบัง แต่หากถูกประทุษร้ายด้วยปืนก็อาจใช้ปืนตอบโต้ เป็นต้น

ชุดรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญจะต้องมีระบบการสื่อสารที่ดีเพื่อบอกทิศทางของฝ่ายตรงข้ามที่เข้ามาทำร้ายที่เหมาะสมที่สุดคือการใช้เสียงสัญญาณให้ทุกคนได้รู้สถานการณ์ขณะถูกทำร้าย ควรใช้คำพูดที่สั้นที่สุดแต่ได้ใจความครบถ้วนและรู้ว่าจะต่อต้านผู้ประทุษร้าย ในทิศทางใดและควรนำบุคคลสำคัญไปในทิศทางใด

การใช้เสียงสัญญาณที่เป็นคำพูดให้ได้ผลดีจะต้องประกอบด้วยชนิดของอาวุธและทิศทางโดยกำหนดตามระบบเข็มนาฬิกา คือ ทิศทางที่เคลื่อนที่ตรงไปเป็น 12 นาฬิกา ทางซ้ายจะเป็น 9 นาฬิกา ทางขวาจะเป็น 3 นาฬิกา และด้านหลังเป็น 6 นาฬิกา เช่น เมื่อเห็นคนร้ายชักปืนออกมาจะยิงจากทางซ้ายมือ ก็ให้สัญญาณว่า “ปืน 9 นาฬิกา” หรือเห็นคนร้ายจะเข้ามาทำร้ายทางขวามือโดยไม่มีอาวุธก็ให้สัญญาณว่า “คน 3 นาฬิกา” เป็นต้น

2. อุปกรณ์การฝึก

Power point/ไวท์บอร์ด/อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 บอกวัตถุประสงค์

3.2 บอกสาเหตุจงใจให้มีการลอบทำร้ายบุคคลสำคัญ/ประเภทของบุคคลสำคัญ สาธิต/อธิบายการแสดงปฏิกิริยาตอบโต้เหตุการณ์

3.3 สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน

5.2 บอกสาเหตุจงใจให้มีการลอบทำร้ายบุคคลสำคัญและประเภทของบุคคลสำคัญได้

5.3 ปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 3 รูปขบวนการรักษาความปลอดภัยในขณะเดินเท้า (1 - 6 คน) และทิศทาง

1. รายละเอียดของการฝึก

1. การรักษาความปลอดภัยในขณะเดินทางด้วยเท้า

เนื่องจากในบางโอกาสบุคคลสำคัญจะต้องเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ด้วยการเดินด้วยเท้า ซึ่งในการนี้จะเป็นจุดที่ล่อแหลมต่ออันตรายเป็นอย่างมาก จึงมีความจำเป็นจะต้องมีแบบและวิธีการรักษาความปลอดภัยที่รัดกุมและมีประสิทธิภาพเป็นอย่างยิ่ง ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะการรักษาความปลอดภัยของชุดติดตามบุคคลสำคัญเท่านั้น ส่วนมาตรการอื่น ๆ เป็นหน้าที่ของชุดสำรวจและชุดล่วงหน้าเป็นผู้ดำเนินการ

รูปแบบและการวางตัวเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย จะต้องนำมาดัดแปลงให้เข้ากับสถานการณ์ แม้จะยึดรูปแบบที่ได้รับการฝึกมาเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติ แต่ขณะเดียวกันกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทุกคนจะต้องสามารถปรับตำแหน่งของตนเมื่อจำเป็น เพื่อให้ความปลอดภัยต่อบุคคลสำคัญให้มากที่สุด ดังนั้นการทำงานเป็นชุด การฝึกฝนอย่างมีประสิทธิภาพจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการปฏิบัติ ทั้งนี้เจ้าหน้าที่จะต้องทราบในเรื่องต่อไปนี้

- เส้นทางที่จะต้องใช้
- กำหนดการต่าง ๆ
- ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคคลสำคัญ
- อุปนิสัยของเพื่อนร่วมงาน

การคุ้มกันบุคคลสำคัญ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะต้องสามารถจำแนกให้ได้ว่าจุดใดน่าจะเป็นจุดคับขันที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลสำคัญได้มากที่สุด เพื่อจะได้จัดเจ้าหน้าที่ให้คอยคุ้มกัน ณ จุดนั้นได้ถูกต้อง แต่ทั้งนี้ต้องระมัดระวังมิให้เอิกเกริกจนเกินกว่าเหตุ และมีให้ประชาชนทราบว่ามิอะไรเกิดขึ้น

ความต้องการของบุคคลสำคัญ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะต้องศึกษาประวัติและความต้องการหรือไม่ต้องการของบุคคลสำคัญโดยละเอียด เพื่อประโยชน์ในการวางตัวของเจ้าหน้าที่และจัดจำนวนของเจ้าหน้าที่ในทางเปิดเผยและทางลับว่าควรจัดเท่าใด การรู้จักสังเกตและต้นตัวของเจ้าหน้าที่ทั้งสองประการนี้ มีความสำคัญยิ่งเมื่ออยู่ท่ามกลางฝูงชน เจ้าหน้าที่ทุกคนต้องไม่เกิดความคิดว่า “ไม่มีใครทำอะไรบุคคลสำคัญ” ให้พึงระลึกว่า บุคคลสำคัญอาจจะเป็นอันตรายได้ตลอดเวลา ทั้งจากอุบัติเหตุและการจงใจกระทำ การรักษาความปลอดภัย ให้บุคคลสำคัญรอดพ้นจากภัยอันตรายได้แม้แต่เพียงครั้งเดียว ถือว่าคุ้มค่าต้องบประมาณจำนวนมากที่ต้องจ่าย อีกประการหนึ่งในระหว่างหรือก่อนปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะต้องไม่ดื่มสุราโดยเด็ดขาด มิฉะนั้นแล้ว การสังเกตและความตื่นตัวจะลดลงไปด้วย

2. รูปแบบการวางกำลังเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ มีดังนี้

2.1 เมื่อใช้เจ้าหน้าที่ 1 คน

ใช้ในกรณีเดียว คือ ในโอกาสที่บุคคลสำคัญอยู่ในพื้นที่ปลอดภัย และใช้เมื่อเดินจากห้องหนึ่งไปยังอีกห้องหนึ่งในที่พักหรือในพื้นที่อื่นที่มีการรักษาความปลอดภัยทัดเทียมกับในที่พัก โดยมีหัวหน้าชุดติดตาม รับผิดชอบพื้นที่ 360 องศา

รูปแสดงตำแหน่งการยืนรักษาความปลอดภัย เมื่อมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยคนเดียว

2.2 เมื่อใช้เจ้าหน้าที่ 2 คน

ปกติใช้ในโอกาสที่อยู่ภายในอาคารที่มีการรักษาความปลอดภัย เช่น ที่พักชั่วคราว หรือการไปปรากฏตัวในที่รับแขกส่วนตัว ประกอบด้วย

- (1) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยส่วนหน้า (ADVANCE AGENT) ADV
- (2) หัวหน้าชุดติดตาม (AGENT IN CHARGE) AIC

รูปแสดงตำแหน่งการยืนรักษาความปลอดภัย เมื่อมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย 2 คน

2.3 เมื่อใช้เจ้าหน้าที่ 3 คน ประกอบด้วย

- (1) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยส่วนหน้า (ADVANCE AGENT) ADV
- (2) หัวหน้าชุดติดตาม (AGENT IN CHARGE) AIC
- (3) รองหัวหน้าชุดติดตาม (SHIFT LEADER) SL

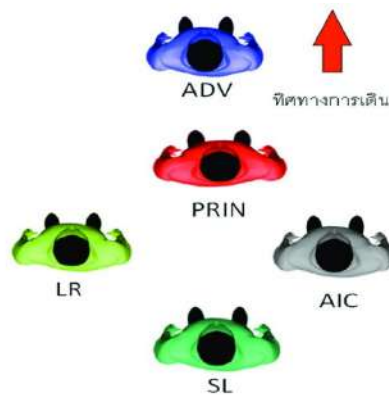
การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญแบบนี้เรียกว่า รูปทรงลิ้ม การเดินจะต้องเดินเกาะกลุ่ม ส่วนใหญ่จะใช้ในการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ซึ่งประชาชนไม่หนาแน่น และใช้ในกรณีไม่เป็นทางการ เช่น ไปชมภาพยนตร์ ฟังเพลง และอื่น ๆ เป็นการจำกัดกำลังขนาดเล็กที่สุดในขณะออกนอกสถานที่ ที่มีการรักษาความปลอดภัยที่ดี

รูปแสดงตำแหน่งการยืนรักษาความปลอดภัย เมื่อมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย 3 คน

2.4 เมื่อใช้เจ้าหน้าที่ 4 คน ประกอบด้วย

- (1) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยส่วนหน้า (ADVANCE AGENT) ADV
- (2) หัวหน้าชุดติดตาม (AGENT IN CHARGE) AIC
- (3) รองหัวหน้าชุดติดตาม (SHIFT LEADER) SL
- (4) เจ้าหน้าที่ระวังด้านหลัง (LEFT REAR) LR

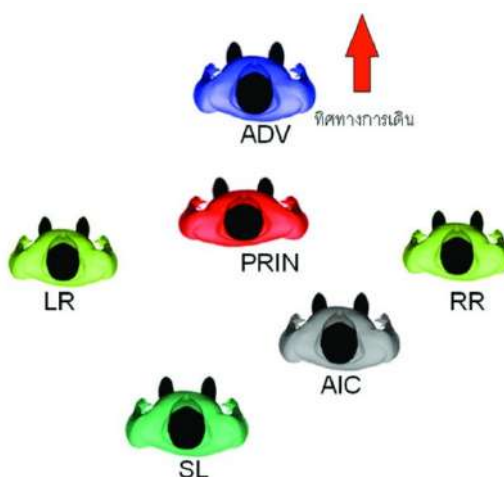

รูปแสดงตำแหน่งการยืนรักษาความปลอดภัย เมื่อใช้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย 4 คน

รูปขบวนการใช้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย 4 คน เป็นรูปขบวนการวางกำลังที่ให้การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญได้เป็นอย่างดี กรณีเมื่อจำเป็นต้องผ่านฝูงชนจำนวนมากหรือการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนและต้องการคุ้มกันอย่างหนาแน่น ซึ่งสามารถป้องกันได้ทุกทิศทาง แต่บุคคลสำคัญส่วนมากมักไม่ชอบรูปแบบ การวางกำลังแบบนี้เนื่องจากไม่ได้สัมผัสกับประชาชนอย่างใกล้ชิด

2.5 เจ้าหน้าที่ 5 คน (Pentagon Agents) ประกอบด้วย

- (1) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยส่วนหน้า (ADVANCE AGENT) ADV
- (2) หัวหน้าชุดติดตาม (AGENT IN CHARGE) AIC
- (3) รองหัวหน้าชุดติดตาม (SHIFT LEADER) SL
- (4) เจ้าหน้าที่ระวังด้านซ้าย (LEFT REAR) LR
- (5) เจ้าหน้าที่ระวังด้านขวา (RIGHT REAR) RR

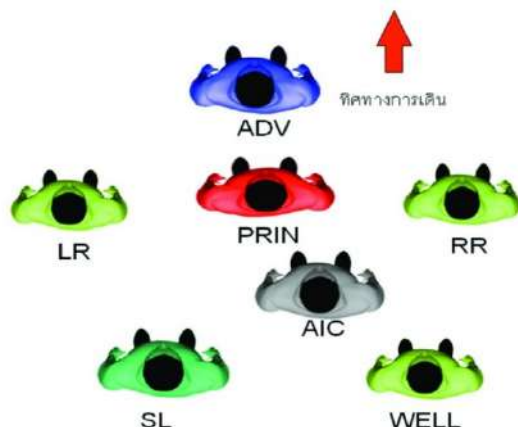

รูปแสดงตำแหน่งการยืนรักษาความปลอดภัย เมื่อใช้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย 5 คน

รูปขบวนนี้ใช้ในกรณีที่มีฝูงชนหนาแน่นมาก หรือบางครั้งจำเป็นต้องพาบุคคลสำคัญฝ่าวงล้อมของฝูงชน ซึ่งสามารถทำวงล้อมเพื่อป้องกันบุคคลสำคัญ โดยปรับรูปขบวนวงล้อมให้เล็กลงจนเกือบชิดกัน แล้วใช้มือซ้ายจับเข็มขัดหรือจับมือในลักษณะมัดข้าวต้ม พาบุคคลสำคัญไปยังที่หมาย โดยหัวหน้าชุดติดตามเป็นผู้กำหนดทิศทาง

2.6 เมื่อใช้เจ้าหน้าที่ 6 คน ประกอบด้วย

- (1) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยส่วนหน้า (ADVANCE AGENT) ADV
- (2) หัวหน้าชุดติดตาม (AGENT IN CHARGE) AIC
- (3) รองหัวหน้าชุดติดตาม (SHIFT LEADER) SL
- (4) เจ้าหน้าที่ระวังด้านซ้าย (LEFT REAR) LR
- (5) เจ้าหน้าที่ระวังด้านขวา (RIGHT REAR) RR
- (6) เจ้าหน้าที่ระวังหลัง (WELL AGENT) WELL

รูปแสดงตำแหน่งการยืนรักษาความปลอดภัย เมื่อใช้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย 6 คน

รูปขบวนนี้ใช้ในกรณี พื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง มีฝูงชนหนาแน่นมาก บางครั้งจำเป็นต้องพาบุคคลสำคัญ ฝ่าวงล้อมของฝูงชน ซึ่งสามารถทำวงล้อมเพื่อป้องกันบุคคลสำคัญ โดยปรับรูปขบวนวงล้อมให้เล็กลงจนเกือบชิดกัน แล้วใช้มือซ้ายจับเข็มขัดหรือจับมือในลักษณะมัดข้าวต้ม พาบุคคลสำคัญไปยังที่หมาย โดยหัวหน้าชุดติดตามเป็น ผู้กำหนดทิศทาง โดยมีการเพิ่มเจ้าหน้าที่ระวังหลังเข้ามาในทีม

2. อุปกรณ์การฝึก

อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการเบื้องต้น

3.2 สาธิต/อธิบาย รูปขบวนการรักษาความปลอดภัยในขณะเดินเท้า (1 - 6 คน) และการตอบโต้ตามทิศทางเกิดเหตุ

3.3 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน

5.2 ผู้เรียนจัดรูปขบวนการรักษาความปลอดภัยในขณะเดินเท้า (1 - 6 คน) ได้และตอบโต้ตามทิศทางถูกต้อง

หัวข้อที่ 4 รูปขบวนในเหตุการณ์พิเศษ บุคคลสำคัญเดินผ่านกลุ่มประชาชนในที่สาธารณะ

1. รายละเอียดของการฝึก

รูปขบวนในเหตุการณ์พิเศษ บุคคลสำคัญเดินผ่านกลุ่มประชาชนในที่สาธารณะ

2. อุปกรณ์การฝึก

อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี/Red Gun/เข็มขัดยุทธวิธี

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน

3.2 สาธิต/อธิบายรูปขบวนในเหตุการณ์พิเศษ บุคคลสำคัญเดินผ่านกลุ่มประชาชนในที่สาธารณะ

3.3 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอน

5.2 ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้อง

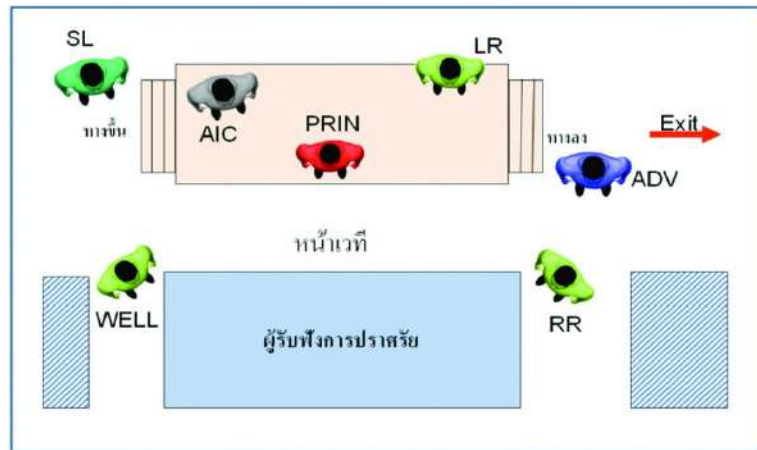
หัวข้อที่ 5 การปฏิบัติเมื่อนำบุคคลสำคัญขึ้นปราศรัยบนเวที และนำบุคคลสำคัญลงจากเวที

1. รายละเอียดของการฝึก

การรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญเมื่อปราศรัยบนเวที

เวทีสำหรับปราศรัยอาจเป็นเวทีที่อยู่ภายในอาคาร เช่น หอประชุม โรงแรม หรือเป็นเวทีกลางแจ้ง
ข้อสำคัญ ส่วนล่วงหน้าจะต้องทำแผนโดยละเอียดให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทุกคนได้รับ
ข้อมูลตรงกันทุกแง่มุม

หากเป็นเวทีที่มีทางขึ้นลงอยู่ด้านข้างตรงกันข้ามกัน ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ
ที่เดินนำหน้าขึ้นเวทีคนแรก เดินเลยไปหยุดในตำแหน่งที่สามารถป้องกันทางลงจากเวทีได้ ส่วนเจ้าหน้าที่รักษา
ความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางด้านใกล้เวที ให้ขึ้นไปยืนอยู่ข้างหลังเอียงไปทางด้านซ้ายของบุคคลสำคัญ
หัวหน้าชุดติดตาม (AGENT IN CHARGE) ตามขึ้นไปบนเวทีแล้วไปยืนด้านหลังเอียงไปทางขวา เจ้าหน้าที่รักษาความ
ปลอดภัยบุคคลสำคัญที่เดินอยู่ด้านข้างหน้าเวทีอยู่ติดกับผู้ฟัง ให้ยื่นสังเกตการณ์ด้านหน้าเวทีหรืออาจปะปนกับ
ผู้ฟังการปราศรัยที่อยู่ด้านหน้า สำหรับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่เดินตามคนสุดท้ายให้หยุด
อยู่ที่ทางขึ้นเวที

รูปแสดงผังตำแหน่งการยืนรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญเมื่อปราศรัยบนเวที

2. อุปกรณ์การฝึก

อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี/Red Gun/เข็มขัดยุทธวิธี

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน

3.2 สาธิต/อธิบายรูปแบบขั้นตอนเมื่อนำบุคคลสำคัญขึ้นปราศรัยบนเวที และนำบุคคลสำคัญลงจากเวที

3.3 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน

5.2 ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอนวิธีการที่กำหนดได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 6 การปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีด้วยระเบิด ขว้างปาด้วยสิ่งของอื่น ๆ

1. รายละเอียดของการฝึก

การปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีด้วยระเบิด ขว้างปาด้วยสิ่งของอื่น ๆ

2. อุปกรณ์การฝึก

อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี/Red Gun/เข็มขัดยุทธวิธี/รถยนต์

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน

3.2 สาธิต/อธิบาย ปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีด้วยระเบิด ขว้างปาด้วยสิ่งของอื่น ๆ

3.3 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน

5.2 ผู้เรียนตอบโต้เหตุการณ์ได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 7 รูปขบวนในเหตุการณ์พิเศษ รูปขบวนเมื่อนำบุคคลสำคัญขึ้นรถยนต์และลงรถยนต์

1. รายละเอียดของการฝึก

รูปขบวนการขึ้นรถยนต์ เมื่อใช้รถยนต์นั่ง 2 คัน

รถคันแรกจะมีผู้นั่ง 3 คน คือ 1.ตัวบุคคลสำคัญ 2.เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญซึ่งเป็นหัวหน้า และ 3.พลขับรถบุคคลสำคัญ รถคันที่ 2 จะมีผู้นั่งในรถ 4 คน คือ 1.เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ (หัวหน้ากะ) 2.เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางซ้าย 3.เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางขวา และ 4.พลขับรถติดตาม

การปฏิบัติในการขึ้นรถเมื่อมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ 5 คน

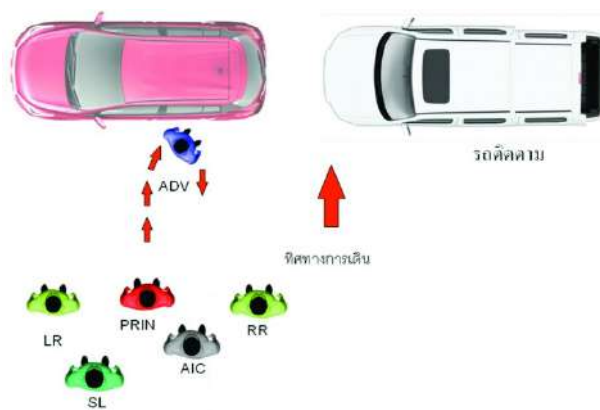
ขั้นตอนที่ 1 พลขับรถบุคคลสำคัญติดเครื่องยนต์พร้อมจอดด้านหน้า ส่วนพลขับรถติดตามนำรถจอดด้านหลังห่างกันประมาณ 2 เมตร และหมุนพวงมาลัยรถให้ล้อด้านหน้าเฉียงไปทางขวาเล็กน้อย

ขั้นตอนที่ 2 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญส่วนหน้า ซึ่งไปถึงรถยนต์ของบุคคลสำคัญก่อนให้เปิดประตูด้านหลังซ้ายแล้วขยับมายืนบังประตูตรงที่นั่งที่บุคคลสำคัญจะนั่งและหันหน้าออกจากรถ

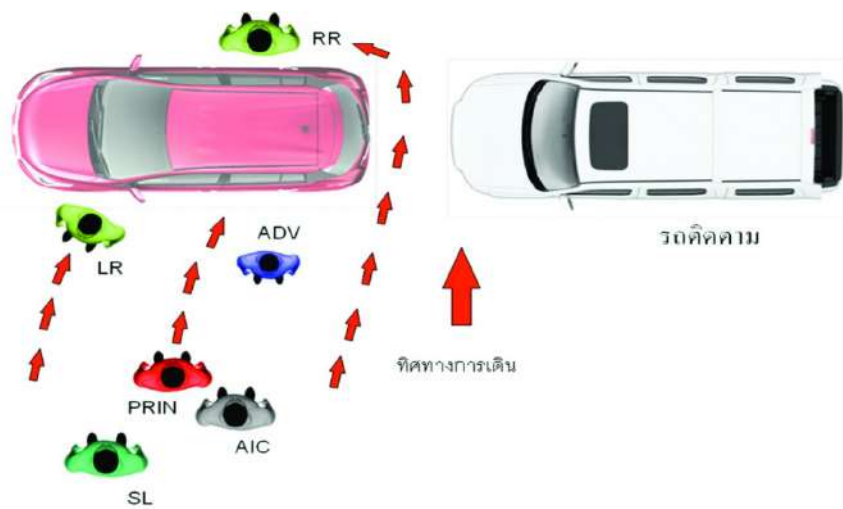
ขั้นตอนที่ 3 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางขวา วิ่งอ้อมรถบุคคลสำคัญไปยืนบังประตูทางด้านขวาตรงเบาะหลังที่บุคคลสำคัญจะนั่ง และหันหน้าออกจากรถ ในขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางซ้ายรีบไปยืนบังที่ด้านซ้ายของรถบริเวณล้อรถด้านหน้าโดยหันหน้าเฉียงไปทางซ้ายประมาณ 45 องศา

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อบุคคลสำคัญไปถึงรถเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญส่วนหน้าเดินออกห่างจากรถ เพื่อให้บุคคลสำคัญเข้าไปนั่งในรถ ในขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญหัวหน้ากะต้องยืนกำบังบุคคลสำคัญทางด้านท้ายรถ เพื่อไม่ให้ถูกทำร้ายขณะขึ้นรถ

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อบุคคลสำคัญนั่งรถเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำตัวบุคคลสำคัญก็จะขึ้นนั่งด้านหน้าของรถบุคคลสำคัญคู่กับพลขับ ในขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญหัวหน้ากะ, เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยด้านซ้ายและด้านขวาต้องรีบไปขึ้นรถติดตาม โดยเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญหัวหน้ากะนั่งด้านหน้าคู่กับพลขับรถติดตาม, เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางซ้าย นั่งเบาะหลังด้านซ้าย และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทางขวานั่งที่เบาะหลังด้านขวาของรถติดตาม

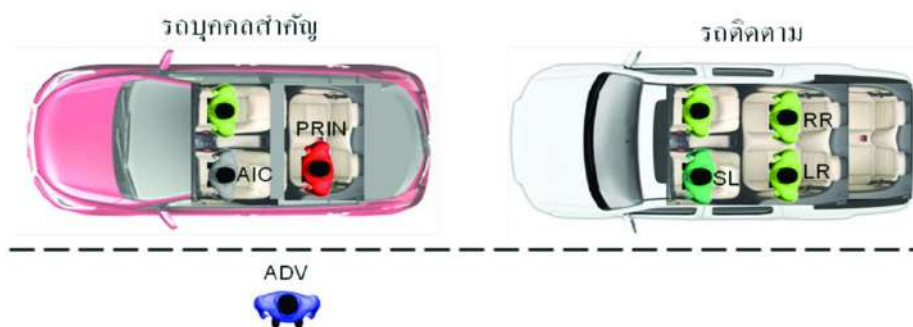
รูปแสดงตำแหน่ง ส่วนล่งหน้า (ADV) ไปเปิดประตูรถบุคคลสำคัญ

รูปแสดงตำแหน่ง รปภ. ทางซ้าย (LR) และทางขวา (RR) เข้าไปอารักขารอบรถบุคคลสำคัญ

รูปแสดงตำแหน่ง รปภ. ด้านหลัง (SL) และ รปภ. ประจำตัว (AIC) เข้าไปอารักขารอบรถบุคคลสำคัญ

รูปแสดงตำแหน่งที่นั่งในรถบุคคลสำคัญและรถติดตามขณะขบวนออกจากจุดเริ่มต้น

หมายเหตุ ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญทางซ้ายและทางขวาสามารถสับเปลี่ยนกันได้ ตามความเหมาะสมกับเหตุการณ์

รูปขบวนการลงจากรถยนต์ เมื่อใช้รถยนต์นั่ง 2 คัน และมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย 5 คน

ขั้นตอนในการปฏิบัติ มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญส่วนหน้า ยืนชี้จุดที่จะให้รถบุคคลสำคัญจอด โดยยืนหันหน้าตั้งฉากกับทิศทางการเคลื่อนที่ของขบวนรถ

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อรถของบุคคลสำคัญหยุดตรงจุดที่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญส่วนหน้าชี้แล้วให้รถติดตามหยุดด้านหลังรถบุคคลสำคัญในลักษณะหันหน้ารถเฉียงออกทางขวา เพื่อบังรถของบุคคลสำคัญและพร้อมที่จะแล่นออกจากที่จอดเมื่อมีเหตุการณ์ จากนั้นให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญส่วนหน้ากลับหลังหันเดินออกจากรถบุคคลสำคัญประมาณ 4 ก้าว ในขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญในรถติดตามต้องรีบลงจากรถไปยืนกำบังรอบรถบุคคลสำคัญ โดยเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่นั่งหลังขวาให้ไปยืนกำบังด้านขวาของรถตรงกับที่บุคคลสำคัญนั่งอยู่โดยหันหน้าออกจากรถและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่นั่งหลังซ้ายให้ลงไปยืนกำบังด้านซ้ายบริเวณล้อหน้าของรถบุคคลสำคัญหันหน้าไปทางหน้ารถ หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหัวหน้ากะจึงมายืนบังทางซ้ายตรงประตูที่จะเปิดให้บุคคลสำคัญลงจากรถ

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อเห็นว่าเหตุการณ์โดยรอบเรียบร้อยดีแล้ว เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญหัวหน้ากะจะเคาะกระจกให้สัญญาณกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำตัวบุคคลสำคัญ จากนั้นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำตัวบุคคลสำคัญก็จะลงจากรถแล้วมาเปิดประตูรถให้บุคคลสำคัญ ในขณะที่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญหัวหน้ากะก็จะขยับตำแหน่งและหันหน้าไปทางด้านหลังรถ

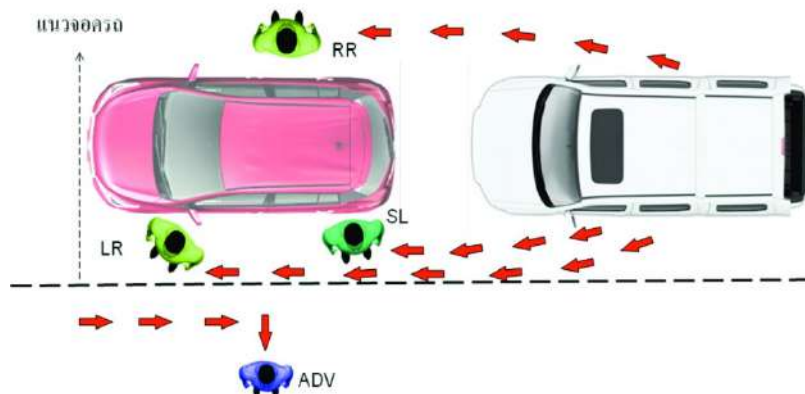
ขั้นตอนที่ 4 เมื่อบุคคลสำคัญลงจากรถเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญส่วนหน้าก็จะออกเดินนำไปยังที่หมายในรูปขบวนสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด โดยมีบุคคลสำคัญอยู่ตรงกลาง

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่นั่งหลังซ้ายเดินทางขวาของบุคคลสำคัญ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่นั่งหลังขวาเดินทางซ้ายของบุคคลสำคัญ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำตัวบุคคลสำคัญเดินด้านหลังเยื้องทางขวาของบุคคลสำคัญระยะห่างประมาณช่วงแขนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญหัวหน้าจะ จะเดินด้านหลังของรูปขบวนเมื่อลงจากรถ

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อบุคคลสำคัญไปถึงที่หมายโดยปลอดภัยแล้วพลขับรถบุคคลสำคัญจึงเอื้อมมือมาปิดประตูทางด้านที่บุคคลสำคัญลง และพลขับรถติดตามก็จะเลื่อนรถจอดเป็นรูปขบวนพร้อมที่จะออกเดินทางต่อไป

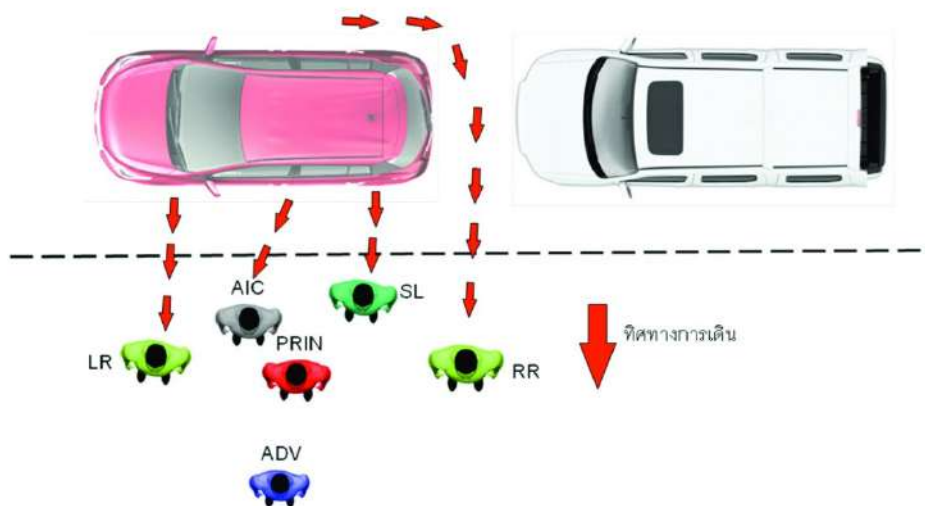
รูปแสดงตำแหน่งการขึ้นจุดจอดให้รถบุคคลสำคัญและรถติดตามขณะขบวนมาถึงที่หมาย

รูปแสดงตำแหน่งการยืนกำบังของ รปภ.ส่วนหน้า (ADV) และการลงจากรถของ รปภ.ที่นั่งมาในรถติดตาม

รูปแสดงตำแหน่งการยืนกำบังของ รถป.ส่วนหน้า (ADV) และ รถป.ประจำตัวบุคคลสำคัญ

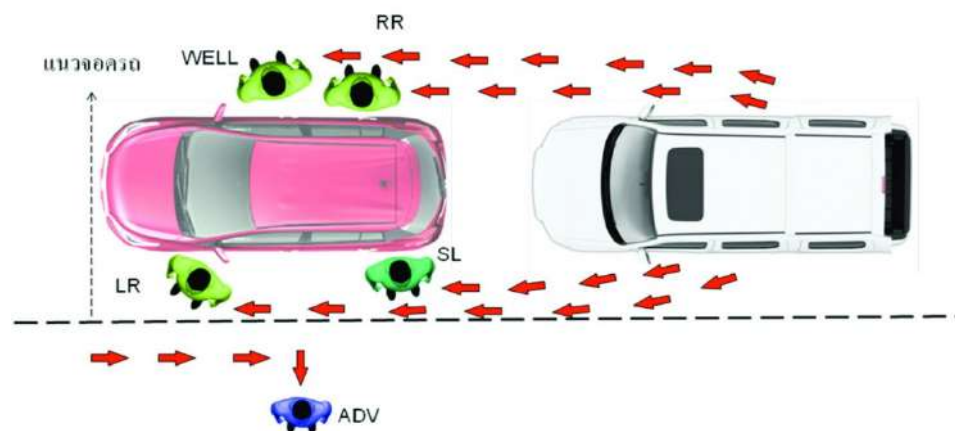
รูปแสดงตำแหน่งการเข้ารูปขบวนเดินของ รถป.ประจำตัวบุคคลสำคัญ

หมายเหตุ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่นั่งหลังซ้าย และหลังขวาสามารถเปลี่ยนตำแหน่งกันได้ตามความเหมาะสมหรือตามสถานการณ์

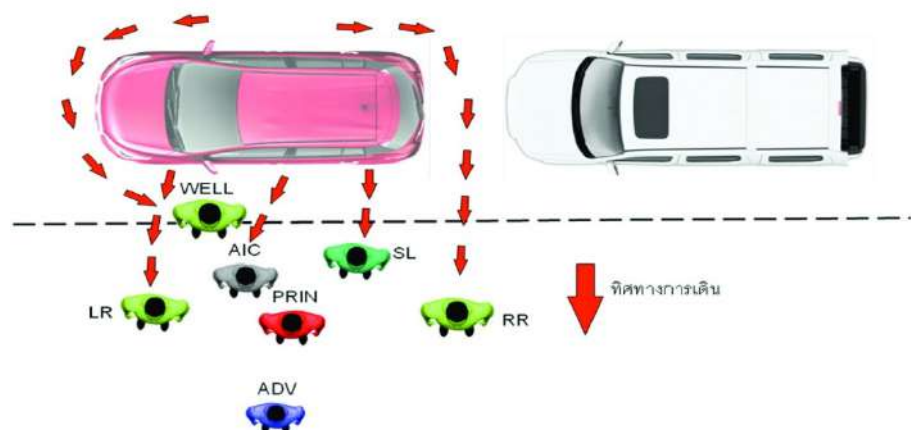
ในกรณี พื้นที่มีความเสี่ยงสูง บุคคลสำคัญมีความเสี่ยงต่อภัยคุกคาม อาจจะเพิ่มเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทำหน้าที่ระวังด้านหลัง (WELL AGENT) ในขบวนรถติดตาม ซึ่งรูปแบบการปฏิบัติดังปรากฏในรูป

รูปแสดงตำแหน่งการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญกรณีเพิ่มเจ้าหน้าที่ระวังหลัง (WELL AGENT)

รูปแสดงตำแหน่งการลงจากรถและเคลื่อนที่รักษาความปลอดภัยรถบุคคลสำคัญ

รูปแสดงตำแหน่งการเคลื่อนที่และเข้ารูปขบวนของทีมรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ

การปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีขณะลงจากรถหรือกำลังจะขึ้นรถ

ขั้นตอนที่ 1 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่รู้เห็นการโจมตีก่อน ต้องให้สัญญาณให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญคนอื่น ๆ รู้ถึงชนิดอาวุธและทิศทางที่ถูกโจมตี

ขั้นตอนที่ 2 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญที่อยู่ใกล้ผู้โจมตีมากที่สุดให้ใช้อาวุธประจำกายต่อสู้ ในขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำตัวบุคคลสำคัญใช้มือข้างหนึ่งจับที่คอด้านหลังกดให้บุคคลสำคัญโน้มตัวลงไปยังรถที่จอดอยู่ หรือในทิศทางตรงข้ามกับที่ถูกโจมตี ส่วนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญคนอื่น ๆ ให้หันหน้าและใช้อาวุธต่อสู้กับผู้โจมตีพร้อมกับใช้ตัวกำบังบุคคลสำคัญ

ขั้นตอนที่ 3 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำตัวบุคคลสำคัญรับนำบุคคลสำคัญขึ้นรถ หรือไปยังที่ปลอดภัย ส่วนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยคนอื่น ๆ ให้ยิงต่อสู้เมื่อมีโอกาสและเคลื่อนที่ถอยหลังบังจนบุคคลสำคัญขึ้นรถได้หรือไปถึงพื้นที่ปลอดภัย กรณีที่พาบุคคลสำคัญไปโดยรถยนต์ให้ขึ้นนั่งในรถติดตามและขับติดตามคุ้มกันรถบุคคลสำคัญ สำหรับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญส่วนหน้าต้องพยายามยิงต่อสู้ และควบคุมสถานการณ์ที่เกิดเหตุไว้ให้ได้ รวมทั้งประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในพื้นที่

หมายเหตุ การตอบโต้เหตุการณ์ขณะจะขึ้นรถหรือขณะลงจากรถใช้แนวทางการปฏิบัติเช่นเดียวกับรูปขบวนเดินที่กล่าวแล้วในเรื่องรูปขบวนเดิน ส่วนการตัดสินใจว่าจะพาบุคคลสำคัญหนีไปขึ้นรถหรือเข้าไปในอาคารขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ว่าถูกโจมตีจากทิศทางใด สภาพของพื้นที่และความรุนแรงของภัยที่เกิดขึ้น

2. อุปกรณ์การฝึก

อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี/Red Gun/เข็มขัดยุทธวิธี/รถยนต์

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน

3.2 สาธิต/อธิบายรูปขบวนในเหตุการณ์พิเศษ รูปขบวนเมื่อนำบุคคลสำคัญขึ้นรถยนต์และลงรถยนต์

3.3 รวมกลุ่ม/สรุป ถามปัญหา อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน

5.2 ผู้เรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 8 การปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีขณะขบวนเคลื่อนที่
(รถเคลื่อนที่ต่อไปได้ทุกคัน และรถบุคคลสำคัญเคลื่อนที่ต่อไปไม่ได้)

1. รายละเอียดของการฝึก

การปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีขณะขบวนเคลื่อนที่ (รถเคลื่อนที่ต่อไปได้ทุกคัน และรถบุคคลสำคัญเคลื่อนที่ต่อไปไม่ได้)

2. อุปกรณ์การฝึก

อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี/รถยนต์

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน

3.2 สาธิต/อธิบายการปฏิบัติเมื่อถูกโจมตีขณะขบวนเคลื่อนที่ (รถเคลื่อนที่ต่อไปได้ทุกคัน และรถบุคคลสำคัญเคลื่อนที่ต่อไปไม่ได้)

3.3 รวมกลุ่ม/สรุป อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอน

5.2 ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 9 การปฏิบัติของรถสนับสนุน (กรณีรถในขบวนมีมากกว่า 2 คัน เมื่อรถในขบวนถูกโจมตี)

1. รายละเอียดของการฝึก

การปฏิบัติของรถสนับสนุน (กรณีรถในขบวนมีมากกว่า 2 คัน เมื่อรถในขบวนถูกโจมตี)

2. อุปกรณ์การฝึก

อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี/รถยนต์

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน

3.2 สาธิต/อธิบายการปฏิบัติของรถสนับสนุน (กรณีรถในขบวนมีมากกว่า 2 คัน เมื่อรถในขบวนถูกโจมตี)

3.3 รวมกลุ่ม/สรุป อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน

5.2 ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 10 จำลองสถานการณ์ การช่วยเหลือบุคคลสำคัญจากการถูกทำร้าย/ข่มขู่โจมตีในรูปแบบต่าง ๆ

1. รายละเอียดของการฝึก

จำลองสถานการณ์ การช่วยเหลือบุคคลสำคัญจากการถูกทำร้าย/ข่มขู่โจมตีในรูปแบบต่าง ๆ

2. อุปกรณ์การฝึก

อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี/รถยนต์

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 บอกวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน

3.2 กำหนดสถานการณ์ มีคนจะเข้าทำร้ายบุคคลสำคัญขณะอยู่ในรูปขบวนรูปแบบต่าง ๆ

3.3 รวมกลุ่ม/สรุป อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนการสอน

5.2 ผู้เรียนสามารถแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 11 สรุป-ทบทวนภาพรวม และสร้างสถานการณ์จำลอง

1. รายละเอียดของการฝึก

วางแผน แบ่งกลุ่ม กำหนดหน้าที่ จัดเตรียมอุปกรณ์ ซักซ้อมการปฏิบัติ แก้ไขปัญหาตามสถานการณ์

2. อุปกรณ์การฝึก

อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี/ไวท์บอร์ด/เครื่องแปลงเสียง/อื่น ๆ

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 บอกวัตถุประสงค์

3.2 กำหนดสถานการณ์ เหตุปล้นทรัพย์ทำร้ายเจ้าทรัพย์ ผู้ร้าย 5 คน มีอาวุธครบมือ ใช้รถยนต์หลบหนี ฝาด่านตำรวจหลบหนีเข้าป่าโดย ยอมให้จับกุม 1 คนซ่อนตัวอยู่ในป่า 1 คน (ผู้ตาย) ในสระน้ำ 1 คน หนีเข้าไปในบ้าน 2 คน จับเจ้าของบ้านเป็นตัวประกัน

3.3 รวมกลุ่ม/สรุป อบรม – ปลุกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

5.1 การวางแผน/ซักซ้อม

5.2 ผู้เรียนสามารถแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

หัวข้อที่ 12 ผู้เรียนเข้าเผชิญเหตุตามแผนในสถานการณ์ที่กำหนด

1. รายละเอียดของการฝึก

ปฏิบัติตามแผนในอำนาจหน้าที่ของตนที่ได้รับมอบหมาย

2. อุปกรณ์การฝึก

อุปกรณ์การฝึกทางยุทธวิธี/ไวท์บอร์ด/เครื่องแปลงเสียง/อื่น ๆ

3. วิธีการนำเสนอการฝึก

3.1 เข้าเผชิญเหตุ คลี่คลายสถานการณ์

3.2 รวมกลุ่ม/สรุป อบรม-ปลูกฝัง

4. ชั่วโมง/การฝึก : จำนวน 2 ชั่วโมง

5. การประเมิน :

ผู้เรียนสามารถแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

การวัดและการประเมินผล

- วิธีการทดสอบ

- กำหนดข้อสอบภาคทฤษฎี 40 ข้อ 40 คะแนน (ข้อละ 1 คะแนน)

- ภาคปฏิบัติ ครูฝึกเป็นผู้ประเมิน (60 คะแนน)

- หัวข้อการประเมิน (ภาคปฏิบัติ)

- ความปลอดภัย

- ความถูกต้อง

- ทักษะอาวุธ

- ทักษะยุทธวิธี

- รูปขบวน

- ความเร็วในการตอบโต้เหตุการณ์

- การตัดสินใจเฉพาะหน้า

- ความสำเร็จของภารกิจ

- การทำงานเป็นทีม

โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Scenario) 5 สถานการณ์

1. สถานการณ์ที่ 1 รูปขบวน

2. สถานการณ์ที่ 2 V.I.P.ปราศรัยบนเวที

3. สถานการณ์ที่ 3 การนำ V.I.P. ขึ้น-ลงยานพาหนะ

4. สถานการณ์ที่ 4 V.I.P ผ่านฝูงชน

5. สถานการณ์ที่ 5 ขบวนยานพาหนะถูกข่มขู่โจมตี

แบบประเมินผลการฝึกยุทธวิธีการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญตามสถานการณ์จำลอง

สถานการณ์	รายการตรวจสอบ	ผ่าน	ไม่ผ่าน	หมายเหตุ
1. รูปขบวน	- การวางกำลัง			
	- การตรวจการณ์พื้นที่			
	- การเคลื่อนที่			
	- การตอบโต้เหตุการณ์			
	- การปฏิบัติงานเป็นทีม			
2. V.I.P.ปราศรัยบนเวที	- การวางกำลัง			
	- การตรวจการณ์พื้นที่			
	- การเคลื่อนที่			
	- การตอบโต้เหตุการณ์			
	- การปฏิบัติงานเป็นทีม			
3. การนำ V.I.P. ขึ้น-ลง ยานพาหนะ	- การวางกำลัง			
	- การตรวจการณ์พื้นที่			
	- การเคลื่อนที่			
	- การตอบโต้เหตุการณ์			
	- การปฏิบัติงานเป็นทีม			
4. V.I.P. ผ่านฝูงชน	- การวางกำลัง			
	- การตรวจการณ์พื้นที่			
	- การเคลื่อนที่			
	- การตอบโต้เหตุการณ์			
	- การปฏิบัติงานเป็นทีม			
5. ขบวนยานพาหนะถูก ข่มขู่โจมตี	- การวางกำลัง			
	- การตรวจการณ์พื้นที่			
	- การเคลื่อนที่			
	- การตอบโต้เหตุการณ์			
	- การปฏิบัติงานเป็นทีม			

(หมายเหตุ: ครูฝึกสามารถนำไปปรับใช้ได้ตามความเหมาะสมกับพื้นที่การฝึก จำนวนนักเรียน และอุปกรณ์ที่มี)

(ตัวอย่าง)

รายละเอียดประกอบรายการตรวจสอบตามแบบประเมินผล
การฝึกยุทธวิธีการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญตามสถานการณ์จำลอง

การวางกำลัง

- การยืนถูกต้องตามตำแหน่ง/รูปขบวน
- ระยะห่างที่เหมาะสมกับ V.I.P
- ความสามารถในการกำบัง

การตรวจการพื้นที่

- ครอบคลุมพื้นที่รอบด้าน
- เห็น V.I.P/สมาชิกในทีม/คนร้าย/สิ่งต้องสงสัย

การเคลื่อนที่

- การรักษารูปขบวน (ตำแหน่ง/การกำบัง)
- สามารถปรับรูปขบวนได้ตามสภาพพื้นที่
- การเปลี่ยนตำแหน่งการวางกำลัง

การตอบโต้เหตุการณ์

- การแจ้งเตือนในทันทีที่เกิดเหตุ
- การคุ้มกันด้วยความเร็ว
- การอพยพออกไปยังพื้นที่ปลอดภัยที่กำหนด

การปฏิบัติงานเป็นทีม

- การดำรงการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิกในทีม
- การดำรงการติดต่อสื่อสารระหว่างทีมต่อทีม
- การปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้าทีมรักษาความปลอดภัย

**ตัวอย่างรายละเอียดประกอบรายการตรวจสอบตามแบบประเมินผล
การฝึกยุทธวิธีการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญตามสถานการณ์จำลอง**

สถานการณ์	รายการตรวจสอบ	ผ่าน	ไม่ผ่าน	หมายเหตุ
1. รูปขบวน	• การวางกำลัง			
	- การยืนถูกต้องตามตำแหน่ง/รูปขบวน			
	- ระยะห่างที่เหมาะสมกับ V.I.P.			
	- ความสามารถในการกำบัง			
	• การตรวจการณ์พื้นที่			
	- ครอบคลุมพื้นที่รอบด้าน			
	- เห็น V.I.P./สมาชิกในทีม/คนร้าย/สิ่งต้องสงสัย			
	• การเคลื่อนที่			
	- การรักษารูปขบวน (ตำแหน่ง/การกำบัง)			
	- สามารถปรับรูปขบวนได้ตามสภาพพื้นที่			
	- การเปลี่ยนตำแหน่งการวางกำลัง			
	• การตอบโต้เหตุการณ์			
	- การแจ้งเตือนในทันทีที่เกิดเหตุ			
	- การคุ้มกันด้วยความเร็ว			
	- การอพยพออกไปยังพื้นที่ปลอดภัยที่กำหนด			
	• การปฏิบัติงานเป็นทีม			
	- การดำรงการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิกในทีม			
	- การดำรงการติดต่อสื่อสารระหว่างทีมต่อทีม			
	- การปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้าทีมรักษาความปลอดภัย			

รายชื่อคณะผู้จัดทำคู่มือยุทธวิธีตำรวจ

หัวข้อการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ (V.I.P Protection)

1. พล.ต.ต.ณรงค์	ทรัพย์เย็น	ผบก.ปค.รร.นรต.
2. พ.ต.อ.ชาติรี	มีรสสม	ผกก.3 บก.สอ.บช.ตชด.
3. พ.ต.อ.ภาสกร	สถิตยุทธการ	รอง ผบก.ศฝร.ภ.4
4. พ.ต.อ.เกษม	สีจ๊ะแปง	ผกก.ปค.ศฝร.ภ.6
5. พ.ต.ท.ประยุทธ์	จุ่มอังวะ	ผบ.ร้อย (สบ 2) กก.4 บก.กฝ.บช.ตชด.
6. ร.ต.อ.บุญส่ง	สุขเหมือน	ผบ.ร้อย (สบ 2) ปค.ศฝร.ภ.7
7. ร.ต.ต.อำพล	อะโสโก	ผบ.มว. (สบ 1) ปค.ศฝร.ภ.2
8. ด.ต.ประสงค์	สิงหาซารี	ผบ.หมู่ ฝอ.ศฝร.ภ.4
9. ด.ต.เอกรกร	สุวรรณวงศ์	ผบ.หมู่ ฝปค.ศฝร.ภ.8
10. ด.ต.สลักจิตร์	โสดา	ผบ.หมู่ กก.6 บก.กฝ.บช.ตชด.
11. ส.ต.ท.อรรถพล	สุขเขียว	ผบ.หมู่ (ป.)ฯ ปรก.ศฝร.ภ.4

ฝ่ายพัฒนาหลักสูตร 2 สำนักการศึกษาและประกันคุณภาพ

กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เลขที่ 100 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0-2513-4158 โทรสาร 0-2513-4158

E-mail : pattana2_ssp@hotmail.com